

MAH MUL/03051/2012
ISSN: 2319 9318

UGC Approved
Sr.No.62759

Kale J.P.
Vidyawarta®

Jan. To March 2018
Issue-23, Vol-01

01

MAH/MUL/ 03051/2012

ISSN :2319 9318

Jan. To March 2018
Issue-23, Vol-01

Date of Publication
31 March 2018

Editor

Dr. Bapu g. Gholap

(M.A.Mar.& Pol.Sci.,B.Ed.Ph.D.NET.)

विद्येविना मति गेली, मतीविना नीति गेली
नीतिविना गति गेली, गतिविना वित्त गेले
वित्तविना शूद्र खचले, इतके अनर्थ एका अविद्येने केले

-महात्मा ज्योतीराव फुले

❖ विद्यावार्ता या आंतरविद्याशाखीय बहुभाषिक त्रैमासिकात व्यक्त झालेल्या मतांशी मालक, प्रकाशक, मुद्रक, संपादक सहमत असतीलच असे नाही. न्यायक्षेत्र:बीड

"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post. Limbaganesh Dist,Beed -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Bapu Ganpat.

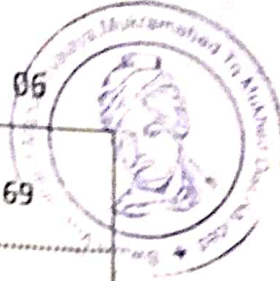
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205

At.Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Beed

Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295
harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors / www.vidyawarta.com

14) PETROLOGY AND GEOCHEMISTRY OF DECCAN BASALT-FLOWS P. U. Terker, A. V. Tejankar	69
15) INDUSTRIAL SICKNESS AND BACKWARDNESS IN BIHAR WITH Rambabu Yadav	73
16) Employee Retention – A Need For Present Era Dr. Jayant Prabhakar Bobde	79
17) Growth and Equity in Higher Education in India Dr. Bhavesh N. Desai	83
18) Demonetization in India: Myth and Reality Dr. B. D. Karhad	87
19) REVISING THE MYTHICAL FEMININE CHARACTERS Dr. Ansa C Prasad	92
20) Influence of Politics on Education System of India —Dr. Sudhir Kumar Rai	99
21) FOOD SAFETY AND STANDARDS LEGISLATIONS: AN ANALYSIS ROBIN KUMAR	102
22) Gender Based Violations and Discrimination in India Dr. Rupali Sharma	107
23) अल्लाउद्दीन खिलजीची बाजार नियंत्रण व्यवस्था डॉ. एच. आर. चौधरी	111
24) महात्मा जोतिबा फुले याचे सामाजिक कार्य आणि विचार प्रा. महेंद्र पाटील	113
25) सावरकरांच्या कवितेतील राष्ट्रीयत्व प्रा. डॉ. किरण नामदेव पिंगळे,	117
26) प्रादेशिक सहकार्य आणि सार्क संघटना प्रा. संतोष महादेवरव घुगे	120
27) 'नदिड जिल्ह्यातील शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या बचतीचे स्वरूप जितेंद्र पांडूरंगराव काळे	128

“नांदेड जिल्ह्यातील शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या बचतीचे स्वरूप : एक अर्थशास्त्रीय अभ्यास ”

जितेंद्र पांडूरंगराव काळे
अर्थशास्त्र विभागप्रमुख
स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय,
मुकामाबाद ता.मुखेड जि.नांदेड

प्रस्तावना

भारतासारख्या विकसनशील देशात बचतीचे महत्त्व सर्वाधिक आहे. कारण आर्थिक विकासाची गती वाढणारा सर्वात महत्त्वाचा घटक म्हणजे भांडवल होय. जो राष्ट्रीय बचतीवर अवलंबून असतो. राष्ट्रीय उत्पन्नाचा एक मोठा भाग बचतीकडे वळविला व त्याची गुंतवणूक केली तर देशातील उत्पन्न पातळी वाढते. त्याचबरोबर विकासासाठी एक भक्कम पायाही रचला जातो. यासाठी मोठ्या प्रमाणात बचत करणे आवश्यक आहे. कारण बचत जेवढी जास्त तेवढी गुंतवणूक व भांडवलनिर्मिती अधिक हे लक्षात घेणे महत्त्वाचे आहे. भारतातील उत्पन्नाचे स्रोत हे बहुतांशी अनिश्चित स्वरूपाचे असल्यामुळे बचत प्रक्रिया ही एखाद्या आघात प्रतिबंधक यंत्रासारखी भूमिका पार पाडते. विकासाच्या प्रक्रियेत भारतासमोर आवश्यक भांडवलाचा यश प्रश्न उभा आहे. कारण दारिद्र्यचे दुष्टचक्र, अल्पप्रमाणातील बचत, अल्पप्रमाणातील गुंतवणूक आणि नुटपुंज्या रोजगाराच्या संधी इत्यादीवर योग्य मात करण्यासाठी भारतामध्ये बचत आणि गुंतवणूक या दोहोंच्याही प्रमाणात वाढ होणे आवश्यक आहे. देशातील नियोजन यशस्वी करण्यासाठी व आर्थिक स्वावलंबन प्राप्त करण्यासाठी बचतीचा दर वाढवणे आवश्यक असल्याचे मत नियोजनकारांनी वेळोवेळी स्पष्ट केले आहे. देशात बचतदर वाढीसाठी कौटुंबिक

घटक, सार्वजनिक क्षेत्रातून होणारी बचत आणि खाजगी क्षेत्रातून होणारी बचत परिणामकारक ठरते. बचत ही भांडवलनिर्मितीचा आणि निर्माण झालेल्या भांडवलानुन योग्य अशा आर्थिक विकासाचा पाया उभारतो.

भारतामधील बचतीचा अभ्यास केल्यानंतर असे दिसून आले की, बाजारमूल्याच्या तुलनेत जीडीपीच्या १९५०-५१ मध्ये बचतीचा दर हा १०.२ टक्के होता तर २०१०-११ मध्ये हा दर ३२.३ इतका होता. भारतात एकूण बचतीत कुटुंबाने केलेल्या बचतीचा वाटा अधिक आहे. केंद्रीय सांख्यिकीय संघटन व भारतीय रिझर्व्ह बँक यांच्या मतानुसार भारतीय अर्थव्यवस्थेत बचत आणि उपभोगासंबंधी असलेल्या अंदाजात ताळमेळ आणणे आवश्यक आहे.

एखाद्या देशाच्या आर्थिक विकासाच्या संदर्भात ऐच्छिक बचतीची प्रक्रिया महत्त्वाची भूमिका पार पाडते परंतु पाश्चिमात्य उद्योगप्रधान देशात भांडवलनिर्मितीच्या कार्यात खाजगी क्षेत्राचे योगदान सर्वाधिक आहे. व्यक्तीकडून करण्यात येणारी बचत किंवा संपत्ती संचय त्या व्यक्तीस किंवा कुटुंबास भविष्यकालीन आकस्मिक उद्भवणाऱ्या समस्यांपासून स्वतःचा बचाव करण्यास उपयुक्त ठरते. त्याचबरोबर भविष्यकालीन प्रभावी सुरक्षा कवचही ठरू शकते. राष्ट्रीय स्तरावरील बचत ही त्या राष्ट्राची अर्थव्यवस्था भक्कम करण्याचे माध्यम ठरते. स्वातंत्र्योत्तर काळात जरी विविध क्षेत्रांचा विकास झाला असला तरी आजही बचत व गुंतवणुकीच्या संदर्भात काही मूलभूत प्रश्न दिसून येतात. देशातील बचत व भांडवल निर्मितीचे प्रमाण कमी आहे. एकूण राष्ट्रीय व दरडोई उत्पन्न वाढूनही बचत व गुंतवणुकीचा दरात वाढ होत असलेले दिसून येत नाही. देशातील कुटुंब बचत करण्यास का प्रवृत्त होतात याची अनेक कारणे सांगता येतील. जसे की, वशद्धापकाळाची सोय करणे, मुला-मुलींच्या लग्नासाठी, आकस्मिक खर्च निघाल्यास बचतीचा वापर करता येतो. आजारपण इतर अनपेक्षित दुर्घटनांची तरतूद इत्यादी कारणांमुळे भारतीय कुटुंब बचत करण्यास प्रवृत्त होतात. या पार्श्वभूमीवरच 'नांदेड जिल्ह्यातील शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या बचतीचे स्वरूप' अभ्यासण्यात आले आहे.

बचत करण्यासाठी आपल्या उपभोग खर्चावर

नियंत्रण ठेवावे लागते. केलेली बचत ही दोन प्रकारची असते. एक विनीय स्वरूपाची जसे की, बँकेत ठेवी ठेवणे, पिंग्मी काढणे, पोस्टाच्या विविध योजनांमध्ये पैसा गुंतवणे, कर्जगिरे, विविध कंपन्यांचे शेअर्स, जीवन विम्यामध्ये गुंतवणूक करणे आणि दुसरे म्हणजे वस्तुरूपी बचत जसे की, शेती खरेदी करणे, घर, फ्लॉट, फ्लॉट खरेदी करणे, सोने खरेदी करणे आदी प्रकारच्या बचती केल्या जातात.

नांदेड जिल्हा

मराठवाडा विभागात एकूण ८ जिल्हे आहेत. मराठवाड्यात औरंगाबादनंतर एक अत्यंत महत्त्वाचा जिल्हा म्हणून नांदेडची स्वतंत्र ओळख आहे. नांदेड हे शहर गोदावरी नदीकाठावर वसलेले एक ऐतिहासिक शहर आहे. हे शहर शीख धर्मियांचे श्रद्धास्थान आहे. नांदेड जिल्ह्यात एकूण १६ तालुके असून भौगोलिकदृष्ट्या हा जिल्हा क्षेत्रफळाच्या दृष्टीने मोठा आहे. कंधार येथे ऐतिहासिक किल्ला आहे तर माहूर येथे रेणुकादेवीचे प्रेक्षणीय स्थळ आहे.

स्वातंत्र्योत्तर कालखंडात नांदेडला खंबीर राजकीय नेतृत्व लाभले. कै.शंकरराव चव्हाण आणि अशोकराव चव्हाण या पितापुत्रांनी नांदेड जिल्ह्याचा चौफेर विकास केला. त्यात गोदावरी पाटबंधारे विभाग, विष्णूपुरी प्रकल्प, स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठ, जिल्हाधिकारी कार्यालय, तहसील कार्यालय, जिल्हा परिषद, पंचायत समिती कार्यालय, पोस्ट ऑफिस, न्यायालये, पोलिस स्टेशन, विविध ग्रामीण रुग्णालये, भारत संचार निगम लिमिटेड, कृषि कार्यालये, अभियांत्रिकी, तंत्रनिकेतन, वैद्यकीय महाविद्यालय, भूमी अभिलेख कार्यालय, कापूस व केळी संशोधन केंद्र, वन विभाग, विक्रीकर विभाग अस्तित्वात असून या कार्यालयात विविध श्रेणीचे शासकीय कर्मचारी काम करतात.

बचतीची संकल्पना

व्यक्ती किंवा कुटुंबाला प्राप्त होणाऱ्या उत्पन्नाचा दोन प्रकारे उपयोग केला जातो. एकूण उत्पन्नातील काही भाग उपभोगावर खर्च केला जातो तर काही भागाची बचत केली जाते. एकूण उत्पन्नातील जो भाग उपभोगावर खर्च केला जात नाही तो भाग म्हणजे बचत होय. केन्स बचतीच्या संदर्भात म्हणतात की,

“उपभोगावर खर्च झालेली रक्कम उत्पन्नातून वजा केली असता जी रक्कम शिल्लक राहते ती रक्कम म्हणजे बचत होय.” म्हणजेच केन्सची संकल्पना स्पष्ट करताना

बचत = उत्पन्न & उपभोग खर्च

बचतीचे सूत्र $S=Y-C$

या सूत्रात म्हणजे (Saving) बचत म्हणजे (Income) उत्पन्न आणि म्हणजे (Consumption) उपभोग. म्हणूनच केन्स म्हणतो की, ‘बचत हे उत्पन्नाचे फलित होय.’ बचत म्हणजे चालू उत्पन्नाचा असा भाग की जो उपभोगावर खर्च केला जात नाही. केन्स म्हणतो की, बचत हे उत्पन्नाचे फलित आहे म्हणजेच $S=f(Y)$ याचा अर्थ की, जसजशी उत्पन्नात वाढ होते, तसतशी बचतीत वाढ होत असते. बचत प्रवृत्ती ही उपभोग प्रवृत्तीची विरुद्ध प्रवृत्ती होय. बचत प्रवृत्ती खालील प्रमाणे दाखविता येईल.

$$\frac{S}{Y} = 1 - \frac{C}{Y}$$

वरील सूत्रात $\frac{S}{Y}$ ही बचत प्रवृत्ती म्हणजे बचतीचे

उत्पन्नाशी असलेले प्रमाण होय. आणि $\frac{C}{Y}$ ही उपभोगप्रवृत्ती म्हणजे उपभोगाचे उत्पन्नाशी असलेले प्रमाण होय.

उद्दिष्टे

नांदेड जिल्ह्यातील बचतीचे स्वरूप अभ्यासणे हे प्रमुख उद्दिष्ट समोर ठेवून सदरील शोधनिबंध तयार करण्यात आला आहे.

संशोधन पद्धती

सदरील शोधनिबंधासाठी द्वितीय सामग्रीत वापरण्यात आलेली असून विविध शासकीय कार्यालयातील माहिती, विविध संदर्भ ग्रंथ, मासिके, साप्ताहिके, वर्तमानपत्रे, इंटरनेट इत्यादींच्या माध्यमातून आवश्यक ती माहिती संकलित करून त्या माहितीचे विश्लेषण केले आहे.

बचतीचे स्वरूप

नियमित बचत करण्याचे प्रमाण खूप कमी

आहे. काही कर्मचाऱ्यांनी घर खरेदीत बचत केली आहे तर काहींनी विन्यामध्ये पैसा गुंतवलेले आहे. बँकेत वा इतर स्वरूपात बचत केलेली दिसून आली नाही.

नांदेड जिल्ह्यातील कर्मचाऱ्यांच्या बचतीवर प्रभाव टाकणाऱ्या घटकांचा अभ्यास केला असता असे दिसून आले की, कर्मचाऱ्यांनी बचत करवी असा एकही प्रभावी घटक दिसून आलेला नाही. पण तर मुलांच्या शिक्षणासाठी व लग्नासाठी बहुतांश कर्मचाऱ्यांनी बचत केल्याचे दिसून येते.

कर्मचाऱ्यांच्या बचतीवर धर्माचा, कुटुंबातील सदस्यसंख्येचा, अपत्यांचा, लिंगभेदाचा व वयाचा असणारा प्रभाव अभ्यासला असता दिसून आले की, ज्या कुटुंबात सदस्य संख्या जास्त आहे तेथील बचतीचे प्रमाण अत्यल्प आहे, परंतु वय, लिंगभेद, धर्म यांचा प्रभाव बचतीमध्ये दिसून आलेला नाही.

कर्मचाऱ्यांच्या पदश्रेणीनुसार बचतीचे प्रमाण तपासले असता असे दिसून आले की, 'क' व 'ड' वर्ग श्रेणीतील कर्मचाऱ्यांना मिळणारा पगार हा कमी असल्यामुळे खर्चाची जुळवाजुळव करण्यातच ते व्यस्त असतात त्यामुळे ते कर्मचारी बचत करू शकत नाहीत, परंतु 'अ' व 'ब' वर्ग श्रेणीच्या कर्मचाऱ्यांना मिळणारा पगार हा अधिक असल्यामुळे ते बचत करतात.

कर्मचाऱ्यांच्या बचतीचे त्यांच्या कौटुंबिक विकासातील उपयुक्तता तपासली असता असे दिसून आले की, मुला-मुलींचे शिक्षण, लग्न, घरातील सदस्यांचे आजारपण, घरातील उपयोगी वस्तू, घर, शेतीसाठी लागणारा खर्च इत्यादीकरिता बचत केल्यामुळे फायदाच होतो.

वेतन अधिक असणाऱ्या कर्मचाऱ्यांचे बचतीचे प्रमाण अधिक आहे. कारण त्यांना मिळणाऱ्या पगारतून त्यांच्या व कुटुंबाच्या गरजा भागवून हाती पिल्लक पैसा उरतो. त्यामुळे ते बचत करू करतात, चैनीच्या वस्तू खरेदी करतात. पगार अधिक मिळत असल्यामुळे निम्न श्रेणीच्या कर्मचाऱ्यांपेक्षा त्यांच्या बचतीचे प्रमाण अधिक आहे.

कर्मचाऱ्यांच्या वर्गवारीनुसार बचतीचे स्वरूप व प्रमाण बदलते कारण 'अ' वर्ग श्रेणीच्या कर्मचाऱ्यांना मिळणाऱ्या सुविधा, भत्ते व पगार हे अधिक असल्यामुळे

त्यांच्या बचतीचे स्वरूप अधिक जास्त व ते विविध प्रकारांमध्ये बचत करत असतात. परंतु 'ब', 'क', 'ड' या वर्गश्रेणीच्या कर्मचाऱ्यांचे पगार 'अ' वर्गाच्या तुलनेत कमी असल्यामुळे त्यांच्या बचतीचे स्वरूप कमी व आवश्यक त्या प्रमाणातच ते बचत करतात.

कर्मचाऱ्यांचा कळ हा विविध स्वरूपात बचतीकडे असल्याचे दिसून येते. कारण भौतिक स्वरूपात बचत केली तर ती सांभाळण्याची कोणी असा प्रश्न निर्माण होत असल्याचे दिसते. यदा येदी खरेदी केली तर ती कसायची कोणी? त्याकडे लक्ष कुणी द्यायचे? घर खरेदी केले तर सतत दोषांच्या बदलीमुळे तेही पगारसे उपयोग्यत येणारे नसते. त्यामुळे गेल स्वरूपातील बचतीकडे कर्मचाऱ्यांना कळ अधिक आहे. कारण आवश्यक असेल तेव्हा या बचतीचा उपयोग करता येतो.

कर्मचाऱ्यांवर अवलंबून असणारे कुटुंब जर मोठे असेल तर त्यांच्या गरजा पुरवण्याबरोबरच काहीही इतर खर्चही त्यास सांभाळणे लागतात. त्यामुळे हाती पैसा उरत नाही, पर्यायाने ते बचत करू शकत नाहीत. काही अत्यावश्यक प्रमाणात बचत करतात परंतु त्यांची बचत लहान कुटुंब व सदस्यसंख्या कमी असणाऱ्यांच्या खूपच कमी असते.

धर्मपरत्वे कर्मचाऱ्यांच्या बचतीच्या प्रमाणात फरक पडतो असे म्हणता येणार नाही. कारण बचत ही सर्वच धर्मांचे लोक करतात. सर्वनाच बचतीचे महत्त्व माहित आहे. त्यामुळे धर्मपरत्वे बचतीमध्ये फरक पडत नाही. आपल्या व आपल्या कुटुंबीयांच्या गरजा भागवून जर चार पैसे शिल्लक राहत असतील तर प्रत्येकजण तो पैसा कुठे ना कुठे तरी गुंतवतोच मग तो कुठल्याही धर्माचा असेल तरी.

शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या बचतीवर धर्माचा, कुटुंबातील सदस्यसंख्येचा, अपत्यांचा, लिंगभेदाचा व वयाचा असणारा प्रभाव अभ्यासल्यानंतर असे लक्षात आले की, अशा प्रकारचा कुठल्याही प्रभाव नाही. कारण बचत ही धर्म, अपत्य, लिंगभेदावर अवलंबून नसते. ही बाब येथे प्रकटनि जाणवली आणि ती म्हणजे ज्या कर्मचाऱ्यांच्या कुटुंबातील सदस्य संख्या जास्त आहे, त्यांना बचत करणे जमत नाही. ज्या

कर्मचार्यांना मुली आहेत असे कर्मचारी स्त्री परंपरेनुसार मुलींच्या विवाहासाठी खर्च करावा लागतो म्हणून वचत करीत असल्याचे दिसून आले. परंतु मुलगा अपत्य असणारे कर्मचारी मात्र केवळ मुलांच्या शिक्षणासाठी वचत करीत असल्याचे सांगितले. त्यामुळे स्त्री अपत्य असणाऱ्या कर्मचार्यांची वचत तुलनेने अधिक दिसून आली.

शासकीय कर्मचार्यांच्या पदश्रेणीनुसार वचतीचे प्रमाण तपासले असता असे आढळून आले की, श्रेणी क व ड च्या कर्मचार्यांच्या वचतीचे प्रमाण अत्यल्प असून व व अ श्रेणीतील कर्मचारी हे चांगल्या प्रकारे वचत करू शकतात व ते करतात. परंतु प्रत्यक्ष एकाही कर्मचार्यांमध्ये असे नमूद केले नाही की कुठे ठेवी अथवा कजरीखे आहेत ते, परंतु जीवनविम्यामध्ये वचत करत असल्याचे काही जणांनी नमूद केले आहे.

वेतन अधिक असणाऱ्या शासकीय कर्मचार्यांचे वचतीचे प्रमाण देखील अधिक आहे. कारण त्यांना मिळणाऱ्या वेतनातून ते आपल्या व आपल्या कुटुंबाच्या गरजा पूर्ण करून उरलेला पैसा वचतीमध्ये गुंतवतात त्यामुळे कमी वेतन असणाऱ्या शासकीय कर्मचार्यांपेक्षा अधिक वेतन असणाऱ्या कर्मचार्यांच्या वचतीचे प्रमाण अधिक आहे.

शासकीय कर्मचार्यांच्या वर्गवारीनुसार वचतीचे स्वरूप व प्रमाण बदलते. कारण शासकीय कर्मचार्यांची वर्गवारी ही 'अ', 'ब', 'क' व 'ड' श्रेणीमध्ये होते. त्यानुसार त्यांचे वेतनमान ही कमी-जास्त असते. अ श्रेणी व व श्रेणी वर्गवारीतील कर्मचार्यांना मिळणारे वेतन हे अधिक असते तर त्याच बरोबर क व ड श्रेणीतील कर्मचार्यांना मिळणारे वेतन कमी असते आणि आपल्या व आपापल्या कुटुंबाच्या गरजा भागवण्यातच ते वेतन खर्ची होते. त्यामुळे वर्गवारीनुसार त्यांच्या वचतीचे प्रमाणसुद्धा बदलत असते.

शासकीय कर्मचार्यांचा कल वित्तीय स्वरूपाच्या वचतीकडे अधिक असतो. कारण स्थावर मालमत्ता किंवा इतर वचत केली असता त्यातून मिळणारा परतावा हा निश्चित स्वरूपाचा नसतो आणि शासकीय कर्मचार्यांच्या इतरत्र बदल्या हेत असल्याकरणे अशा स्वरूपात वचत करणे त्यांना सोयीचे नसते. म्हणून ते वित्तीय स्वरूपाच्या वचतीमध्ये अधिक गुंतवणूक करतात.

निष्कर्ष :

शासकीय कर्मचार्यांवर अवलंबून असणाऱ्या कुटुंबातील सदस्यसंख्या जास्त असेल तर त्यांच्याकडून केली जाणारी वचत देखील कमी असते. कारण कुटुंबाच्या गरजा व त्यांच्या आरोग्याची काळजी यातच येणारे वेतन खर्च होत असल्यामुळे त्यास खर्चाची जुळवाजुळव करण्यातच दमछाक होते. त्यामुळे हातात शिल्लक राहत नसल्यामुळे तो वचत करू शकत नाही आणि काटकसर करून केलीच तर ती फार अल्प प्रमाणात असते.

धर्मपरत्वे कर्मचार्यांच्या वचतीच्या प्रमाणात फरक पडतो असे काही नाही, कारण धर्मावरून वचत ठरत नाही तर त्या कुटुंबातील सदस्य संख्या, त्यांच्या गरजा यावरून वचत किती करता येईल ते निश्चित करता येते. एखाद्या कुटुंबात जर सदस्यसंख्या कमी असेल, कमावणारे एकापेक्षा जास्त असतील आणि गरजेपुरताच खर्च होत असेल तर ते कुटुंब वचत करू शकते मग ते कोणत्याही का धर्माचे असेना. त्यामुळे धर्मपरत्वे कर्मचार्यांच्या वचतीच्या प्रमाणात फरक पडतो असे म्हणता येणार नाही.

संदर्भसूची

१. ठक्कर के. एच., स्थूल अर्थशास्त्र, फडके प्रकाशन, कोल्हापूर, १९९४
२. साबळे ए. बी. व भोयर व्ही. एस., समष्टी अर्थशास्त्र, श्री मंगेश प्रकाशन, नागपूर, १९९२
३. झिंगन एम. एल., समष्टी अर्थशास्त्र, वशंदा प्रकाशन, दिल्ली,
४. पाठक आर. के., समष्टी अर्थशास्त्र, विश्वभारती पब्लिकेशन्स, नई दिल्ली,
५. माहोरे रा. य., समष्टी अर्थशास्त्र, हिमालय पब्लिशिंग हाऊस, मुंबई,
६. ढगे एस. के., समग्रलक्षी अर्थशास्त्र, के. एस. पब्लिकेशन्स, पुणे,
७. कुरुलकर र. पु., भारतीय अर्थव्यवस्था, विद्या प्रकाशन, नागपूर,
८. डॉ. पुरोहित वसुधा, भारतीय अर्थव्यवस्था, शशिकांत पिंपळापुरे विद्या बुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद,

२००८

ISSN 2319 - 359X
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

IDEAL

Volume - VI

Issue - II

March - August - 2018

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Journal No. 47026

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING

2017 - 4.988

www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R),

M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dir), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Wakramabad, Tal. Mukhed, Dist. Nanded

236

ISSN 2319 - 359X
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

IDEAL

Volume - VI

Issue - II

March - August - 2018

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Journal No. 47028

ज्ञान-विज्ञान विभूतये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2017 - 4.988
www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole
M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dir), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Sjanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL
Sarani Vivekanand Mahavidyalaya
Jalgaon

Sr. No.	Author Name	Title	Page No.
१३.	गणेश साहू शैलके डॉ. दिनकर गाने	जागतिकीकरणानंतर प्रगती वृत्तपत्रातील अग्रलेखांचे बदलते स्वरूप	६३-६५
१४.	प्रा. डॉ. बालाजी खराबे	शारचंद्र मुक्तीनोप : सम्कालीन मराठी कवयंबरी	६६-६९
१५.	प्रा. डॉ. भारोती गायकवाड	दलित कथेचे अध्यापन: स्वरूप व कौशल्य	७०-७३
१६.	पवार शिवाजी शिवाजी प्रा. डॉ. नजिर शेख	ग्रामीण समुदायाच्या विक्रसात पंचवार्षिक योजनांचे योगदान : एक अभ्यास	७४-८०
१७.	रवि श्यामराव इंगळे	डॉ. नानासाहेब आंबेडकर यांच्या खाजगी पत्रातील सामाजिक विचार	८१-८३

HINDI

१.	डॉ. कल्पना वर्मा	मुक्तिनोप और उनकी भूल-गलती	१-३
२.	डॉ. सो. अरुणा राजेंद्र शुक्ला	अज्ञेय एवं मुक्तिनोप की समकालीन कविता	४-८
३.	डॉ. बालाजी जोकरे	हिंदी प्रवासी उपन्यास और अभिमन्यु अनतकृत लाल पसीना	९-१२
४.	पूजा अमित राक्सोना	चित्रकार में कविता का संगम डॉ. मंजुला चतुर्वेदी	१३-१६
५.	प्रा. डॉ. रान्ध्री भामरे	वर्तमान हिंदी साहित्य: विद्रोही चेतना बदलते समय का साक्षात्कार - सलाम	१७-२१
६.	डॉ. हनमंत जी. मलतवाडकर	मन्नू भंडारी जी की कहानियों में 'नारी' एक दृष्टिक्षेप	२२-२६

'जिनिअस' या सहाय्य प्रसिद्ध झालेली मते मुख्य संपादक, संपादक मंडळ व सल्लागार मंडळास मान्य आयातीलच आसे नाही. या नियतकालिकात प्रसिद्ध करण्यात आलेली लेखकाची मते ही त्याची वैयक्तिक मते आहेत. तसेच शोध निबंधाची जबाबदारी स्वतः लेखकावर राहिल.

हे नियत कालिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक विनय शंकरराव हातोलें यांनी अजिंठा कॉम्प्युटर अँड प्रिंटर, जयसिंगपूर, विद्यापीठ गेट, औरंगाबाद येथे मुद्रित व प्रकाशित केले.

१४. शरचंद्र मुक्तीबोध : समकालीन मराठी कादंबरी

प्रा. डॉ. बालाजी खराबे

विभागप्रमुख, मराठी विभाग, स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय, मुकामबाद, जि. नंदेड.

प्रस्तावना

१९४१-४२ च्या सुमारास शरचंद्र मुक्तीबोध रोमारोलांच्या 'जा क्रिस्तोपा' या कादंबरीच्या माचानाने भागवून गेले होते. या कादंबरीतील भव्यता, आदर्शनिष्ठा, प्रयत्नकर्णात्मक दृष्टमता त्यांना विलक्षण वाटली. रोमारोलांच्या अध्यात्मनिष्ठ मानवतावादाने त्यांच्यात जिह्वात्मक निर्माण केला. त्यातून भारतीय जीवनावर विशाल कादंबरी लिहिण्याची प्रेरणा त्यांच्या ठिकाणी निर्माण झाली. रोमारोलाप्रमाणे असामान्य नायक उभा करावा असो वाटून गेले. हिंदी कादंबरीकार अत्रेय यांच्या 'शेखर' कादंबरीतील नामक शेखर हा प्रयोगक नायकही त्यांना जवळचा वाटला. टॉलस्टॉय, टोस्टाव्हस्की, चेर्कोव्ह व गोर्की यांच्या वाङ्मयाचा परिचय झाल्याबरोबर नव्या जगानेच दर्शन पडले.

हरीभाऊ व प्रेमचंदांच्या वाङ्मयाने त्यांच्या मनावर संस्कार केले होते, परंतु या लेखकांच्या वाङ्मयाने मनावर संस्कार केले होतेच. या लेखकांच्या वाङ्मयाने माझ्या संपूर्ण मनावर परिणाम केला व जीवनाच्या वस्तूनिष्ठ व सर्वांगीन स्वरूपाचे दर्शन घडविले. त्यांच्या एवढे जीवनाचे तळमशीर्षी चित्र इतर कोणत्याही कादंबरीकाराने रेखाटले नाही. या कादंबरीकाराने मला जीवनाच्या वस्तूनिष्ठ आकलनाची एक व्यापक दृष्टी दिली. त्यानबरोबर मानवी जीवन हीच एक गुळ व असामान्य गोष्ट आहे हे त्यांनी मला शिकविले. व्यक्ती असामान्य असो की, सामान्य. तिच्याकडे माणूस या नात्याने कसे पहावे ते 'वॉर अँड पीस' मधील नेपोलीयनच्या चित्रणावरून चांगलेच लक्षात आले. असामान्य नायक उभा करण्याची कल्पना बाजूस साहून मुक्तीबोधानी आपली पहिली कादंबरी 'क्षीप्रा' ही लिहावयास घेतली व विशू विश्वास हा तिचा नायक या कादंबरीत उभा केला. त्याचप्रमाणे 'सरहद' व 'जन हे वळतू जेजे' याही कादंबऱ्यांची निर्मिती त्यांनी केली.

मुक्तीबोध यांचा जन्म मध्य प्रदेशात जुन्या ग्वाल्हेर संस्थानातील हिंदी भाषिक प्रदेशात मध्यमवर्गीय महाप्राणीय ब्राह्मण कुटुंबात १९२१ साली झाला. वडील पोलिस खात्यात नोकरीला होते. त्यामुळे मराठी समाजापासून ते कुटुंब तसे दूरच राहिले होते. याशोधनिबंधामध्ये शरचंद्र मुक्तीबोध आणि समकालीन मराठी कादंबरी या विषयाची चर्चा करण्याची आहे.

मुक्तीबोधकालीन मराठी कादंबरी

मुक्तीबोधांची 'क्षीप्रा' ही कादंबरी १९५४ साली प्रसिद्ध झाली आणि त्यांची शेवटची 'जन हे वळतू जेजे' ही कादंबरी १९६९ साली प्रसिद्ध झाली. १९५० नंतर मराठी कादंबरीला आगळे वेगळे स्वरूप प्राप्त झालेले दिसते. १९५० पर्यंतची कादंबरी प्रामुख्याने मध्यमवर्गीय जाणिव्यांनी सिमित झालेली अगत्यामुळे तिच्यावर वर्गीय मर्यादा पडणे साहजिक होते. १९५० नंतर मध्यमवर्गीय जाणिव्यांबरोबरच समाजातील इतर वर्गीय जाणिव्यांचीही अभिव्यक्ती कादंबरी वाङ्मयातून कलात्मक पातळीवर होऊ लागल्याचे निदर्शनास येते.

श्रीमंग प्रादेशिक कादंबरीकारांचे वार्षिक, ऐतिहासिक, पौराणिक व सामाजिक जाणिव्यांची कादंबरी या काळखंडात लिहिली गेली. दलित जाणिव्यांनी देखील या काळखंडात विचित्र अविनय रूप प्राप्त करून दिले. रंजन आणि कोणत्याही बांधवातून मुक्त होऊन कलात्मक पातळीवर अभिव्यक्ती स्वातंत्र्य काळातच होऊ शकते, असे म्हणता येते.

श्री. न. पेंढसे हे स्वातंत्र्य काळातील एक आदिवासी कादंबरीकार होते. त्यांची सुप्रसिद्ध कादंबरी 'गारंबीचा बापू' ही १९५२ साली प्रकाशित झाली. तत्पूर्वी त्यांच्या 'एल्फा' व 'हदपार' या कादंबऱ्या प्रसिद्ध झाल्या होत्या. या कादंबऱ्यांनी श्री. न. पेंढसे कडून कलात्मक कादंबरी लेखनाच्या ओघा निर्माण केल्या होत्या. 'गारंबीचा बापू' ही कादंबरी अनेक टिकाकारांच्या प्रशंसेस पात्र ठरली असले तरी तिची कलात्मक निव्वारणदव ठरली.

वासुदेवांत डॉ. गो. मा. फार म्हणतात की, 'हो व्हने वाक्यांचे रंजन करू पाहणाऱ्या कादंबरीचे रंजन करणाऱ्याची सर्व प्रकारची सामग्री पेंढसांनी या कादंबरीत वापरलेली आहे. विचित्र विशेष एवढच की, वास्तव जीवनाचे चित्रण करणारी ही एक कलात्मक कादंबरी आहे. असा कथा निर्माण करण्यात ती बरीचशी यशस्वी ठरली. जिने वास्तव जीवनाचा पुढे तपशील आकर्षकपणे पुढे, पंतु गाथा मात्र स्वप्नरंजनाचे ठेकले. रुढ राहणे घुड्यातून उतरणाऱ्या बंडखोर नायक निर्माण करण्याचा आग्रह निर्माण केला, पंतु बंडखोरांच्या या आग्रहाच्या मुलात्त्यांमध्ये प्रसिद्ध शब्दा, रुढी व मूल्य जगणाऱ्या नायक चित्रित करून त्यांचे रंजनाचे कार्य साधले. वाक्यांना आवडणारी भावनाप्रधानता दिसते. माणुसकीसारख्या मूल्यांचा वरपांगो गौरव केला. गोष्टीवेल्हाळ माणसांच्या चटकदार भूळ पाहणाऱ्या निवेदनशैली रंजनासाठी उपयोग केला. 'गारंबीचा बापू' ही प्राधान्याने स्वप्नरंजन करणारी कथा आहे.' श्री. न. पेंढसे यांनी वास्तव रमणीय करून सांगण्याचा प्रयत्न केला. ही गोष्ट खरी असले तरी वास्तवाच्या नावाखाली स्वप्नरंजनाचा आग्रह त्यांनी केला हे नकारता येत नाही.

स्वातंत्र्य काळखंडातील श्रीमंग प्रादेशिक कादंबरीकार अनेक कादंबरीकारांनी समय रूप प्राप्त करून दिलेले दिसते. यंकेटेश माडगूळकर यांची 'बनगरवाडी' (१९५५), उद्धव शेळके यांची 'घग' (१९६०), शंकर पाटील यांची 'टारफूला' (१९६४), रा. रं. बोर्डे यांची 'पाचोळ' (१९७१) व आनंद कदम यांची 'गोतावळ' (१९७१). या सर्वच कादंबऱ्यांमधून श्रीमंग जीवनातील वास्तवाचे यथातथ रूप यशस्वीपणे साकार करण्याचा प्रयत्न झालेला दिसून येतो.

मराठ्यांतील दलित जाणिव्यांची अभिव्यक्ती कादंबऱ्यांच्या रुपाने याच काळखंडात अविश्वृत झाली. अण्णाभाऊ साठे यांची 'फकिरा' (१९५९) व बाबूराव बागूल यांची 'मूढ' (१९७०) या कादंबऱ्यांमधून दलितांच्या भावजीवनातील संघर्ष व ताणतणाव वेगवेगळ्या पातळ्यावरून साकार झालेला दिसतो.

मुंबईतील झोपडपट्टीवासीयांच्या जीवनावर लिहिल्या गेल्या कादंबऱ्या देखील वाक्यांच्या मनावर प्रभाव टाकून गेलेल्या दिसतात. त्यामध्ये जयंत दळवी यांची 'चक्र', मधु मंगेश कर्णिक यांची 'मार्हिमची खाटी', भाऊ पाध्ये यांची 'वासुनाथ' व भा. ल. पाटील यांची 'वस्ती वाढते आहे' या कादंबऱ्यांचा समावेश यामध्ये होतो. विशेष म्हणजे या कादंबऱ्यांचे लेखक माध्यमवर्गीय आहेत. झोपडपट्टीवासीयांच्या जीवनातील प्रखर वास्तवाचे चित्र हे सर्वच कादंबरीकार रेखाटतात ते विच्छेदक तटस्थतेने. भाऊ पाध्येच्या 'वैतागवाटी' या कादंबरीत भाडेकरांच्या जीवनातील गंभीर समस्यांचे मार्मिक चित्रण साकार होते. माणसाची जीवनाची आसक्ती आणि तिच्यावर सर्व बाजूने बंधने घालणारी परिस्थिती या दृढवात माणूस

पिच्छव्यूह, निपत्ते, त्याचे चित्रण वरील कादंबऱ्यांतून आलेले आहे. सुप्रसिद्ध कवी व समीक्षक कुं. शि. रेगे यांची 'सावित्री' (१९६२) ही पत्रात्मक कादंबरी याच कालखंडात प्रकाशित झाली.

मराठी कादंबरीला समृद्ध करण्यात भालचंद्र नेमाडे यांचा महत्त्वाचा वाटा आहे. त्यांची 'कोसला' (१९६३) ही आशय अभिव्यक्तीच्या दृष्टिने नाविन्यपूर्ण असलेली कादंबरी आहे. यासंदर्भात प्रा. रविंद्र किंबहुणे म्हणतात की, 'जगण्यावर अपभ्रष्ट प्रेम वरील प्राप्तसामाजिक परिस्थितीत निर्मितीक्षम कसे होता येईल. आपला अनुभवजन्य वैताग वांझोटा कसा ठरणार नाही अशा प्रश्नाच्या चिंतनाने सांगवीकर एका मानसिक कोंडीत सापडतो. संरचनात्मकदृष्ट्या विचार करतो असे म्हणता येईल की मुवतीची जबरदस्त इच्छा आणि प्रत्यक्षात सुट्यावर यावे लागणे या दोन परस्पर विरोधी तणावातून सांगवीकराची अस्वस्थ मनोवस्था घटत जाते. प्राप्त समाजव्यवस्थेच्या प्रखर वास्तव भ्रानामुळे त्याला लौकिक स्तरावर कुठलाही मार्ग दिसत नाही. कादंबरीत सुचविलेला विहंग मार्ग सांगवीकराचा नाही. व्यक्तीशः सांगवीकरानी ही मानसिक कोंडी फोडलेली आहे. स्वतःपुरता त्याने आपला मार्ग शोधलेला आहे. हा मार्ग प्रत्यक्ष त्याच्या आत्मनिवेदनाचा आहे. या दृष्टिने त्याला बुद्धाविषयी वाटणारा अपार आदर लक्षात घेणे आवश्यक आहे.'^२ नव्या जाणिवा, नवीन आशय अभिव्यक्त करण्यासाठी नेमाडे यांनी नवीन व वैशिष्ट्यपूर्ण भाषाशैलीचा अवलंब केलेला दिसतो.

रंजित देसाई यांची 'स्वामी' (१९६२) ही मराठीतील श्रेष्ठ ऐतिहासिक कादंबरी होय. 'मोचनगड' ही मराठीतील पहिली ऐतिहासिक कादंबरी मानली जाते. 'मोचनगड' नंतर शंभर वर्षांनी लिहिली गेलेली 'स्वामी' ही मात्र अस्सल व कलात्मकतेचा दर्जा प्राप्त झालेली ऐतिहासिक कादंबरी आहे. शोरले माधवराव पेशवे यांच्या जीवनावरती ही कादंबरी चित्रित झालेली आहे.

स्वातंत्र्योत्तर कालखंडातील चि. त्रं. खाणोलकर यांचा विचार करावा लागतो. त्यांच्या कोंडूर कादंबरीच्या संदर्भाने नरहर कुरुंदकर म्हणतात की, 'विश्वाचा क्रम जड भौतिक पदार्थांचे नियंत्रण करणाऱ्या नियमाच्या आधारे चालतो. तेथे संस्कृतीचे प्रश्न उपस्थितच होत नाहीत. सचेतनाच्या जीवनाचा क्रम क्षुधा, भिती व वासना या प्रेरणांच्या आधारे चालतो. तेथेही मूल्यांचे प्रश्न उपस्थित होत नाहीत. ते उपस्थित होतात माणसाच्या जीवनात, पण मानवी जीवन हाही विफल झालेल्या वासनांचा गुंताच असेल आणि त्याला शोभीवंत करण्याची व्यर्थ घडपड इतकाच संस्कृतीचा आणि मूल्यांचा अर्थ असेल. तर मग समृद्ध अप्रस्तुत होत नाही काय? असा तो प्रश्न आहे. आणि हा प्रश्न जेथे विकृतीचे चित्रण आहे म्हणून डावलता येणार नाही. 'घत्र काळी घागर काळी', 'अजगर' या कादंबऱ्यांत हा प्रश्न डावलता येतो. या एका गुंतागुंतीच्या अस्वस्थ करणाऱ्या पण तितक्याच वास्तविक असणाऱ्या प्रश्नाने कोंडूर कादंबरीत व्यक्त झालेला अनुभव भरलेला आहे.'^३ मराठी कादंबरीला विकसित व समृद्ध करण्यात त्यांचा सहभाग मोठा आहे. 'मर्मभेद', 'काळोखांचे अंग', 'आनंदी गोपाळ', 'दुर्दम्य', 'सात सख त्रेचाळीस', 'इंधन', 'संजिवनी', 'माणूस', 'धाकटे आकाश', 'रथचक्र', 'पडघवल', 'बॅरिस्टर अनिरुद्ध घोषेश्वरकर', 'काळ्य समुद्र', 'घर गंगेच्या काठी', 'झेप', 'यंत्रावेगळा', 'ययाती', 'देवाचा शब्द', 'मृत्युंजय' अशा कितीतरी मौलिक कादंबऱ्या स्वातंत्र्योत्तर कालखंडात लिहिल्या गेल्या आहेत.

त्री

ए. वी. जोशी यांची 'काळोखाचे अंग' ही महत्त्वपूर्ण कादंबरी होती. 'मुंबई दिनांक', 'कामायनी' आणि 'सिंहासन' या अरुण साधुंच्या राजकीय कादंबऱ्या म्हणजे मराठी कादंबरीत मोलाची भर घालणाऱ्या आहेत.

ही

समारोप

र

र

ल

थ

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

।

शरदचंद्र मुक्तीबोध समकालिन कादंबरीचा विचार करताना १९५० ते १९७५ पर्यंतच्या मराठी कादंबरीचा अत्यंत थोडक्यात असा हा परामर्श घेतला आहे. स्वातंत्र्योत्तर काळातील मराठी कादंबरीने जीवनाच्या अनेक क्षेत्रांना स्पर्श केलेला दिसतो. या कादंबरीनं रंजनापासून पूर्णपणे फारकत घेतलेली आहे असे वाटत नाही. मात्र स्वातंत्र्यपूर्व काळातील मराठी कादंबरीपेक्षा स्वातंत्र्योत्तर काळातील मराठी कादंबरी पुष्कट प्रमाणात विकसित झालेली दिसते. तिने केवळ मध्यमवर्गीयांच्याच जाणिवा व्यक्त केल्या असे नव्हे तर समाजातील अनेक वर्ग, अनेक स्तर सामावून घेण्याची क्षमता तिच्या ठिकाणी निर्माण झालेली दिसते.

एकंदरीत स्वातंत्र्योत्तर काळातील कादंबरी जीवनाच्या विविध क्षेत्रांना आवकाळणारी व कलात्मकतेच्या पातळीवर जाण्यासाठी धडपड करणारी आहे, असे जाणवते. स्वातंत्र्योत्तर काळखंडातील एक श्रेष्ठ कादंबरीकार म्हणून शरदचंद्र मुक्तीबोधाचे वाङ्मय व्यक्तीमत्त्व आपल्या लक्षात येते. त्यांच्या कादंबरीतून सकलात्मक मनुष्यतेचे दर्शन घडते. आपल्या साहित्य विचारातून त्यांनी मांडलेला सकलात्मक मनुष्यतेचा सिद्धांत आणि त्यांच्या कादंबरीतून प्रकट झालेले जीवनदर्शन याचे घनिष्ठ नाते आपल्याला दिसून येते. एक प्रतिभाशाली कवी आणि साहित्य, विचारवंत याच बरोबर एक समर्थ कादंबरीकार म्हणूनही मराठी साहित्यात आपल्या समकालीन साहित्यिकाबरोबरच शरदचंद्र मुक्तीबोध यांनी मोलाची भर घातलेली आहे.

संदर्भसूची

१. पवार गो. म., गारंबीचा बापू, प्रतिष्ठान, कादंबरी विशेषांक जानेवारी १९८१, पृ. २.
२. किंबहुणे रविंद्र, कोसला, प्रतिष्ठान, कादंबरी विशेषांक जानेवारी १९८१, पृ. ६१.
३. कुरुंदकर नरहर, धार आणि काठ, देशमुख आणि कं. पुणे, १९७१, पृ. २७४.

 प्राचार्य
 स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय
 मुकुभाबाद ता. फुलेड जि. नांदेड

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - VII

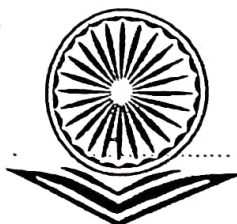
Issue - III

July - September - 2018

English Part - IV / Marathi Part - III / Hindi Part - III

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2018 - 5.5

www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dirt), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL

Swami Vivekananda Mahavidyalaya
Mukramabad To Mukhed, Dist. Nanded

CONTENTS OF MARATHI PART - III

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	१९४२ चे भारत छोडो आंदोलनात पुस्तिकांचा महत्त्व डॉ. शेष हरीन इमाम	१-३
२	महाराष्ट्र राज्याची शेती विकाराकडे वळत प्रा. डॉ. बी. एस. भालेराव	४-६
३	सुरक्षा परिषद: लोकशाहीकरण आणि भारताची दानेदारी प्रा. एकनाथ ज्ञानदेव खरात	९-१४
४	१८५७ चा दक्षिण महाराष्ट्र एक दृष्टीयेन प्रा. डॉ. वसंत श्रावण देसले	१५-२१
५	मराठे कालीन व्यापार व उद्योगधंदे प्रा. डॉ. मिलिंद दशरथराव तायडे	२२-२४
६	डी. एस. आर. अध्यापक महाविद्यालयातील प्रशिक्षणार्थ्यांच्या भावनिक बुद्धिमतेचा अभ्यास प्रा. डॉ. शेष रूकसाना अजीज डॉ. कनिज फतेमा	२५-२८
७	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या वृत्तपत्रीय लेखनातील धर्मांतरविषयक विचार प्रा. महेंद्र यादवराव घनसावंत प्रा. डॉ. प्रकाश बाघमारे	२९-३२
८	छत्रपती शिवाजी महाराज आणि परकीय सागरी सत्ता एक अवलोकन प्रा. डॉ. दत्ता पिलाप्पा हिंगमिरे	३३-३७
९	बंघू माधव यांच्या कथेवर पडलेला आंबेडकरी विचारांचा प्रभाव प्रा. डॉ. बालाजी खरावे	३८-४३
१०	सैनिकी शाळा व्यवस्थापनात येणाऱ्या समस्या व उपाय दत्तात्रय महादु पढपान	४४-४६
११	सम्राट अशोकाचा बौद्ध धर्म प्रा. डॉ. राजाराम सोनवणे	४७-४९
१२	भारतीय असंघटित क्षेत्रातील यंत्रणा उद्योगाची वाढ आणि विकास डॉ. जाधव लीली दोधा	५०-५२
१३	वेळापूरच्या इतिहासाचे साक्षीदार श्री शिवाजी हरी चौगुले डॉ. विश्वास शामराव कंधारे	५३-५८

१. बंधू माधव यांच्या कथेवर पडलेला आंबेडकरी विचारांचा प्रभाव

प्रा. डॉ. बालाजी खराबे

विभागप्रमुख, मराठी विभाग, स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय, मुकामबाद, जि. नांदेड.

प्रस्तावना

जावे त्यांच्या वंशा, कायद्याचा बळी, सव्वा रुपया कप, दुरून डोंगर साजरे, जन्मठेप, आम्हीही माणसं आहेत, गगनाला गवसणी, महार जन्माची चित्तरकथा इत्यादी कथा. त्यांच्या नावावरूनच दलित जीवनाची कथाकाराने स्वीकारलेली बांधिलकी व डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या प्रभावातून निर्माण झालेली कथा सूचित होते. अन्याय, रूढीविरुद्ध बंड करण्याचा प्रेरणामूल संदेश त्यांची पहिलीच 'जावे त्यांच्या वंशा' ही कथा देते. अस्पृश्यता हृदयपरिवर्तन झाल्याशिवाय केवळ कायद्याने नष्ट होणार नाही ती कागदावरच राहते. मंदिर प्रवेशाचा कायदा होऊनही अस्पृश्यांना कायदा नाही. अस्पृश्यतेला त्यांना बळी द्यावेच लागते. हे सत्य 'कायद्याचा बळी'मध्ये सांगितले आहे. सामाजिक जीवनात दलितांची अन्वेषणा व अपमान कसा केला जातो हे 'सव्वा रुपया कप' या कथेत त्यांनी परिणामकारकपणे सांगितले आहे.

आंबेडकरी विचारांचा प्रभाव

मुरळीच्या जीवनावर चित्तरलेल्या 'जन्मठेप' या कथेमधील तात्या मांग विचारतो, 'कुणालाही हुंगायला मिळाले म्हणून देवघर्माच्या नावावर देवाला वाहिलेली मुरळी. ब्राह्मणही त्याच धर्माचे. मग त्यांच्या पोरी मुरळी का होत नाहीत?'^१ असा जळजळीत सवाल करून सामाजिक अन्याय व सामाजिक विषमतेविरुद्ध बंधूमाधव यांनी विद्रोह फुडारलेला आहे. रूढीभंगन केले आहे. 'दुरून डोंगर साजरे'मध्ये दलितांत जागृती करून सामाजिक कार्याचा डोंगर त्यांनी वाहावा आणि हक्कासाठी झगडावे हा संदेश बंधूमाधव देतात.

'गगनाला गवसणी' या कथेत विद्रोह कसा टोकाला पोहोचला आहे हे आपणास समजून घेता येईल. "लिंबा महार पाटलांच्या गड्याला-रावजी नानाला आपण मेलेली दोरं ओढायला येणार नाही, असे ठणकावून सांगतो तेव्हा रावजी नाना चकित होऊन विचारतो, दोरं तुम्ही ओढायची नाही तर कुणी? ज्यांची त्यांनी ! त्याच्या शेजारपारजात्यांनी जमून ते जनावर उचलून गावाबाहेर स्वतःच नेऊन टाकावं, चामडं काढावं, नाही तर कुत्र्याला घालावं. रावजी पवित्र बदलून समजावणीच्या सुरात म्हणतो, देवानच महासाच्या जन्माला घातलं तुम्हाला, म्हणून तुमच्या नशिबी आलेलं काम तुम्ही बिनदिक्कत करायला हवं. देवघर्म सोडला तर पातक लागेल. यावर जागृत झालेला स्वाभिमानी लिंबा सरळच सांगतो,

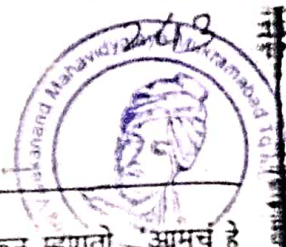
'देव कशाला कळतो या माणसाला. महार, मांग नि बामण ? तुम्हासारख्या सारा माणसांनीच केलंय माणसाला महार, मांग नि बामण, महार! आईच्या पोटातून पडताना माणूस काय विड्डी घेऊन येतोय व्हय की मी मांग, महार नि बामण, मराठा! त्यांच्या कपाळावर तुम्हीच लावता विड्डी तशा त्यावर मग घालायची देवाघर्माच्या शिस्त्याची शालर,'^२ असे

परसदपणे लिंबा सांगतो. पण गावकरी त्याची मग नाकेबंदी करतात. हे भयमुक्त लिंबा महाराचे चित्रण म्हणजे विद्रोहाचे जळजळीत आविष्कारण आहे. आजच्या विद्रोही दलित कथेत एखाद्या वेळी मागे टाक्रील असा या कथेतला विद्रोह त्यावेळच्या घर्षातपाचा काळ यस्तुभियतीला घेऊन म्हणून स्वाभाविक वाटतो. त्यात कुठलाही प्रचार येत नाही.

'आम्हीही मागास आहोत'³ या कथेमध्ये विद्रोहभावनेचे असे ज्वलंत प्रत्यंतर येते. गावातून महारांची वरात घोड्यावरून काढली जाते. ते उदम्यांना सहन होत नाही. त्यांचा जळकळट होतो आणि ते वरात उद्ध्वस्त करतात. मारतात. त्यावर न्याय देणारा पाटील म्हणतो, त्यांनी नुसतं लाथाबुक्क्यांनीच बंदडून काढलं. नशीब चांगलं, मुडदं पडलं नाही ते. लखनवपत कधी तुमच्या मागे-पुढे वाढवटिल्यांनी काढली होती गावातून? पडीत जमीन कसाया सरकारनं. दिली म्हणून आपाव्यला लागले समजू नका! या पाटलाच्या या उद्दामपणामुळे मेयाकका आवेशात येऊन चवताळून म्हणतो, 'मारा...मारा.. आमच्यावर अनंत अन्याय, जुलूम, जबरदस्ती करा; पण अशा जुलूम जाचानं आम्ही डरणार नाही, हटणार नाही, आम्हीही मागास आहोत, आम्हालाही माणुसकीचं जिणं बगायचा हक्क आहे, त्यासाठी लढा घायला आम्हीही तयार आहोत!'

'महारजन्माची चित्तरकथा'⁴ या कथेमध्ये यलबाई व 'बैत्याचा बैल' मधील विदू म्हणूनची बायको या महारकीविरुद्ध नकार-विद्रोहाची भावना व्यक्त करणाऱ्या बागेदर दलित स्त्रिया रंगविल्या आहेत. दलित जीवनातील दुःख, दारिद्र्य, वाताहत व मृत्यू यांचे चित्रण करणाऱ्या अत्यंत हृदयविदारक कथा बंधूमाधव यांनी लिहिल्या आहेत. गावकीच्या कामानं हैराण झालेल्या, कुटुंबावर सतत चिडणारा, घाण्याला बुंपलेल्या बैलासारखा रव रव रावणारा, बुल्लेदार म्हणून करावे लागणारे कष्ट आणि कष्टाचा मोबदला मात्र मिळत नाही. त्यामुळे आतल्या आत कुटुंबाच्या एका दादू महाराच्या जीवनाचे प्रभावी चित्रण महारजन्माची चित्तरकथा या कथेत बंधूमाधव यांनी रेखाटले आहे.

दादू महार बुल्लेदार म्हणून गावकरीचं काम उपसत असतो, पण त्याच्या कामाचा मोबदला मात्र त्याला कुणीही देत नाही. रयत सदगुंड पाटील याचे धान्याचे पेंव खोलायला जातो. तिथे बेशुद्ध पडतो. हे काम करूनही पाटील या कामाचं पायली - दोन पायली धान्य देईल या आश्चेनं तो काम करतो. संध्याकाळी घरी परत येतो आणि दिवसभराच्या कामाची मजुरी म्हणून पाटील त्याला शिळं टुकडं देतं. मुलंती 'मला खायाला नाही आणलं बाबा?' असं विचारताच मुलंला जवळ घेतो. म्हणतो, 'महादेव, महार दिवसभर नि रतभर जरी मरेमरेतोवर राबला तरी त्याला मजुरी ही शिळं टुकडं. कुत्र, मांजर, जनावर नव्हं नि महार-मांग माणूस नव्हं ही म्हण केव्ही या कशापायी! त्याच्या या उद्दारावरून महारजन्माची वेदना जशी स्पष्ट होते तशीच दलितांच्या दारिद्र्याचीही कल्पना येते. हक्काचा बैतदार म्हणून पाडव्याचा सण मागायला दादू महार जातो. तिथंही कुणीतरी शिळं आम्ही-भात घेऊन येत असे. नाही तर एखादा खविस रयत तटातडा बोले, 'अरं होळं फुटलं काय दादू तुझं, दिमाकटं बघून जरा बोले. आरं, आपाव्यतनं नाय पडल्ये सारी, शेतकऱ्याची नाय गेली रानात कुरी नि महारा लाजामुड्या तु पोळ्या वाढ म्हणतूस तरी कसा!' अशी ही दलितांना पदोपदी खावी लागणारी बोलणी, अपमान याचे प्रभावी चित्रण दादू महाराच्या रूपाने येते.

दादू महाराजा मुल्या जेका महाराजांचे निरक्षरपणाचे अस्पर्शपूर्ण गण म्हणतो तेका दादू गहिवरून म्हणतो, 'आमचें हे महाराजांचे गण आमच्या हे बादशाहनं दिल्ले म्हणू. बळदार महारा म्हणू. आमचें लय मोठें नाव, पण त्या वतनदार महाराचा जन्म म्हणजे जन्मतेपेच्या कैद्यावानी हय. त्या कैद्याचे बसे ते कैद्याना सोडून बाहेर पडता येत नाय तसंच महारा वतनाचें लुंगुटीएवढें होतें. त्यासाठी महाराचें घरदार संवत्कार, रातदुपार राबत राहापचें. रयताच्या तालावर आणि पाटलाच्या बोलावर. मजुरी ही शिळें टुकडें सात घरं मग्न ख हे दादूचे महारा वतनासंबंधीचे व महारा जन्मासंबंधीचे विचार हे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे विचार वाटतात. कारण बंधूमाधव समजून उमजून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या प्रभावाचा, विचारांचा संदेश आपल्या कथेतून देत असतात. दादूच्या मुक्त्या बोलण्यावरून त्याचा मुला यावर म्हणतो, 'म्हणून बाबा, आपले बाबासाहेब आंबेडकर हेच सांगतात, तुम्ही स्वाभिमानी बनाव, माणूस म्हणून जनाव.'⁵

अखेर दादू महारा गावकरी आस्त्यावर कपडे घेऊन मोबदला देत नाहींत आणि सहनशीलतेची परिसीमा झाल्यावर सदगुंड पाटलांचा निरोप घेऊन आलेल्या अम्मा बोलल्या म्हणतो, जावा अम्मा, सांगा तुमच्या सदगुंड पाटलांना. म्हणावं, तुमचा महारा देन दिस उपाशी हय, पोटात उत्र नय म्हणून त्याला उठता येत नाहीं की बसता येत नाहीं. काम मग कसं करणार! पाहजे तर आधी पाटकून घ्या आधी भकरी, जामटी इकडें मी आधी पोटभर खातो नि मग नंतर येतो तुमच्या कामाला.

दादूचो बायको मात्र स्वाभिमानी आहे. ती महाराजांच्या वतनाला व जल्माला सतत शिब्या देते. वतन देणाऱ्या रयतालाही ती शिब्या देते. रयताविषयीचो तिचो प्रतिक्रिया पाहण्यासारखी आहे. ती म्हणते, 'कधी नसत्यात ही माणसं हैवान, ही रयताची, पाटलाचो कुर्वाड्याचो जातच मेळो हैवनाचो, सैतानाची. फुकट काम करून घेतील, पोटेला मागितलं की यांचें आईबाप मरतील,' असा हा तिचा जातोय वृत्त ती प्रकट करते. महारा वतनासाठी झिजणारा दादू व त्याची स्वाभिमानी पत्नी सखाबाई यांचे प्रभावी चित्रण बंधूमाधव यांनी रेखाटलेले आहे.

'कपाळी लिक्त्याल कंठी पुसल'⁶ या कथेमध्ये महादेवाची आई महादेवाला सांगते, 'महादेवा, बाबा तू असं रडू नगंस रे! आता बैत्याचा बैल म्हणून तू जन्म नासल... लिक्त्या शीक... आंबेडकरावानी मोठा हो आन धडक दे मग जोरानं या बुलमी वतनावर.' तेका आई नाझे डोळे पुरीक मल्ल कबळीत म्हणाली, 'महादेवा बाबा तू कधीही रडू नगंस या वतनाच्या कारणे तुझा आई बा रडतुया तेवढे पुरे हाय. तू आंबेडकरावानी मोठा हो आणि धडक दे मग जोराने या जुलमी वतनावर. मिंग खूपस या बुलुत्याच्या अन्यायी पोटात नि काळ त्यांचे आतडी पार बाहेर, ऊर त्याचा लोळागोळा, चेदामेदा. त्याशिवाय हे महाराच्या कपाळी लिक्त्यालें थोम कधी पुसलेच जाणार नाहींत. या कथेमध्ये बंधूमाधव यांनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरासारखें शिक्षण घेऊन अन्याय, अत्याचारकार प्रहार करायचें आणि जी महाराजीची गुलामी आहे ती केवळ शिक्षणामुळेच नष्ट होऊ शकते असा संदेशही या कथेमध्ये दिलेला आहे.

'पाटलेले आबाश'⁷ या कथेमध्ये डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांचा प्रचार करणारे, संदेश देणारे व स्वाभाविक धडक, चित्रण करणारे पात्र आहे. लोखे काळगुड्या बांगल्या असलेल्या कथेचेही दलित जीवनाचे चित्रण करण्यात बंधूमाधव हे

कमी पडतात. आपले कथालेखन अन्यायाच्या विरुद्ध त्यांनी समर्पकपणे लिहिलेले आहे. या कथेतील नायकसुद्धा प्रबोधनात्मक बोलूनच जातो. माणसा माणसात देवाधर्मानं असं अंतर पाडल्यामुळेच या देशात अन्यायाचं, दुःखाचं, विषमतेचं विषारी पीक भरमसाट उगवलं आहे. ते येथील माणसाच्या रक्तारक्तात भिन्नू मेळं आहे. हे सारं मुळसकट उपटून निपटून टाकल्याशिवाय या देशात ऐक्य, समता, बंधुभाव व लोकशाही कदापिही वाढीस लग्नणार नाही. आणि वाढत चाललेलं माणसा माणसातील अंतर कमी होणार नाही अशा आशयाची कथा 'पेटलेले आकाश' या कथेतून बंधूमाधव यांनी रेखाटलेली आहे.

'पेटलेले आकाश' मध्येही गेणुबुवाचा मुलगा याचा हनुमान जयंती दिवशीचा नाना उगावकर या सुधारकी बाण्याच्या ब्राह्मणाबरोबरचा मंदिर प्रवेश प्रसंग 'अखेर जातीवर गेली' मधील डॉ. सतीश या एका ब्राह्मण तरुणाने तमाशातील मंजुळा नावाच्या अस्पृश्य तरुणीशी लग्न करणे आणि ती एकदा लग्न होऊन तमाशात नाचायला जाते तेव्हा अखेर जातीवर गेली या हलक्या जातीची म्हणून तिला सोडून दिले जाते.

'विखारी भाकरी'^९ या कथेमध्ये महार वतनाविरुद्धच्या चित्रणाला प्रचाराचे स्वरूप प्राप्त झालेले दिसून येते. या कथांतून आलेली महार वतनाविरुद्धची संघर्षाची भाषा ही प्रचारी स्वरूपाची वाटते. पात्राच्या मनातील भावना महत्त्वाची मानून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या तोंडची भाषणेच पात्रामुखी घातलेली आहेत. त्यामुळेच या कथेचे स्वरूप बाबासाहेब आंबेडकरांचा विचार प्रकट करणारीच कथा बंधूमाधव यांनी लिहिली आहे.

बुधगावच्या बौद्ध झालेल्या नामदेवावर जेव्हा अन्याय होतो तेव्हा जखमी अवस्थेत पोलिसांपुढे जबानी देताना तो म्हणतो, 'तुमच्या हिंदू धर्मानंच मला मारलं.-आम्हाला अस्पृश्य समजून नरकातील हीन किड्यापेक्षाही हीन समाजाची हिंदू धर्मानं शिकवण दिली नसती तर गावकऱ्याची काय बिशाद होती? आम्हाला बेवारशी जनावराप्रमाणे झोडपून काढण्याची?'^{१०} दलित बौद्धांवर आजतागायत होणाऱ्या अमानुषी अन्याय-अत्याचाराचे प्रतिबिंब बंधूमाधव यांनी 'मुक्ती यही पथे' या कथेतून अत्यंत मर्मभेदक रीतीने दाखविले आहे. या कथेतील प्रसंग दीर्घकाळ स्मरणात राहावा अशी ही परिणाम करून देणारी कथा आहे.

आंबेडकरी प्रभावातून कथालेखन

दलितांचे व्यथा, वेदनामय दाहक जीवन आविष्कृत करणाऱ्या आणि दुःखाचे कढत पाझर कडकडणाऱ्या विद्रोहासह व्यक्त करणाऱ्या अनेक कथा बंधूमाधवांनी लिहिल्या आहेत. त्यांच्या या सर्वच कथा अंतरंगात धगधगत्या विद्रोहाला प्रेरक वातावरण व वस्तुस्थिती घेऊन येताना दिसतात. ही कोणत्या पापाची शिक्षा, तो दिवस कधी उगवल, माणुसकी कोळून प्याली, कडकाव तुझा डफ अशा वेधक व बोलकी शीर्षके असलेल्या कथाही त्यांनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या प्रभावातून लिहिलेल्या आहेत.

बंधूमाधवांच्या कथा म्हणजे पुढच्या विद्रोही दलित कथेचा नांदीच आहे. सुमारे २५ वर्षांपूर्वी लिहिलेल्या या कथा 'शतकानुशतके उकिरड्यावर टाकून दिलेल्या माणसाचे तुच्छ जीवन जगणारा दलित, त्याची व्यथा-वेदना, विखार व विद्रोह या सर्व भावनांना बंधूमाधवांच्या या कथांनी वाचा फोडली. ज्या काळात ती लिहिली गेली, त्याच्या संस्कारातून ती सुटू शकली

नाही. ही कथा संदेशपर आहे. कित्येकदा तो संदेश प्रचारकी भाटाचा वाटतो. आकलनात्मक रीतीनेही व्यक्त होतो. कुठे कुठे तो उघड उघड व भडक असतो तरी त्याचा स्पर्श थेट हृदयाला भिडणारा आहे. त्यांच्या या सामर्थ्यामुळेच महाराष्ट्राचे 'मॅक्झिम गॉर्की' म्हणून बंधूमाधवांचे नाव गाजले व त्यांच्या कथेने मोठ्या अपेक्षा निर्माण केल्या.^{११} पण पुढे बंधूमाधवांनी आपल्या कथालेखनाला विराम दिल्यामुळे ती अपेक्षा कथेतील प्राप्त सामर्थ्यावरच वाचकांना संतुष्ट ठेवावी लागली. एवढे मात्र खरे की त्यांची कथा संपूर्ण अंतर्धर्माने दलित जीवनाची कथा आहे. ती ज्वलंत मायबोली भाषा घेऊन आविष्कृत झाली आहे. अधिकच प्रखर आहे आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांची तेजस्विता त्यांच्या कथेत आहे.

आंबेडकरांच्या विचारांचे समाजपरिवर्तन

सामाजिक गुलामगिरी झुगारून देणारी ही भाषा माणुसकीच्या लढ्याने शिकविली होती. माणुसकीच्या लढ्याने माणसे निर्भय होतात. बंधूमाधवांच्या कथेबद्दल प्रा. गंगाधर पानतावणे लिहितात, 'बंधूमाधवांनी या देशातील वर्णवादाचे नागडे स्वरूप आपल्या कथांतून मांडले. सामाजिक आंदोलनाने तेजस्वी झालेल्या माणसाच्या व्यथा-मनोगतांना अक्षरबद्ध केले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या उग्र लढ्यातून आकार घेऊ पाहणाऱ्यांच्या मनाचा वेध घेतला. समर्थपणे, समृद्धपणे त्यांच्या जिवंत लेखणीने दलितांच्या वेदना मुखर झाल्या. आत कुठणाऱ्या कित्येक शतकांच्या अबोलीला बोली फुटली. बंधूमाधवांच्या या सशक्त लेखणीनेच पुढील कित्येक तरुण दलित लेखकांना प्रेरणा दिली यात शंका नाही.'^{१२} अशा प्रकारे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांचे संदेशाद्वारे समाजपरिवर्तन बंधूमाधव यांनी घडविले होते. न्यायासाठी झगडत झगडत गगनाला गवसणी घालण्याची जिद्द, प्रेरणा सुशिक्षित तरुणामध्ये कशी येते ते बंधूमाधव यांनी दाखविले आहे. दलितांना आपल्या हक्काची जाणीव झाली आहे, आपले हक्क ते स्वतः घेऊ पाहत आहेत. एवढेच नव्हे तर लोक करीत असलेली गावकीची कामे मुळीच करावयाची नाहीत असा परिवर्तनवादी विचार लेखकांनी आपल्या कथेतून व्यक्त केलेला आहे. 'आईच्या पोटातून पडताना माणूस काय चिठी घेऊन येईल व्हय?' अशा पद्धतीचा जळजळीत संवाद ते आपल्या कथेच्या माध्यमातून व्यवस्थेला विचारतात. यातून जातीयता ही मानवनिर्मित आहे हे बंधूमाधव आपल्या कथांमधून पटवून देतात. बंधूमाधवांच्या कथेमध्ये डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या जागृतीचा आदर आढळतो. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची प्रेरणा आणि आदर्श डोळ्यासमोर ठेवूनच त्यांनी सर्वच कथा लिहिलेल्या आहेत, असे आढळून येते.

समारोप

बंधूमाधवांना समाजपरिवर्तन अभिप्रेत होते. या समाजपरिवर्तनाच्या भूमिकेतूनच अस्पृश्य वर्गाच्या सामूहिक भावनांचा, इच्छा-आकांक्षांचा पहिला परिणामकारक आविष्कार करणाऱ्या त्यांच्या कथा ठरतात. त्यामुळे त्यांची कथा अधिक समाजाभिमुख दलित जीवनाची आंतरव्यथा- वेदना टिपणारी, त्यांना वेध घेणारी आणि अन्यायाविरुद्ध संतापाची आणि प्रतिकाराची भाषा बोलणारी, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांचा संदेश देणारी प्रभावी अशी कथा आहे. दलित जीवनातील विशिष्ट प्रकारच्या सामाजिकतेचे विरुद्ध बंधूमाधव यांनी आपल्या कथेमध्ये व्यक्त केले आहे. बंधूमाधव हे प्रभावी कथाकार, कथालेखक असूनही दोषकाळ उपेक्षित राहण्याचे कारण त्यांची काहीसा प्रसिद्धी न झाल्यामुळे बंधूमाधव हे विनम्र वृत्तीच्या स्वभावाचे

अपल्यामुळे त्याला हे एक मान्य असे शकते. प्रसिद्धीचा कोणताही विशिष्ट परिघ न घेता ते साहित्याकडे पाहतात. त्यांची ही प्रोजेक्ट वृत्ती त्यांच्या लेखनाप्रमाणे त्यांच्या बोलण्याचालण्यातही आढळून येते.

संदर्भसूची

१. बंधूभाषण, अजयदेव, अस्मितादर्शी, औरंगाबाद, जानेवारी-फेब्रुवारी मार्च १९८०, पृ. ८१
२. बंधूभाषण, गगनाला गवराणी, अस्मितादर्शी, उपरोक्त, पृ. ४१
३. बंधूभाषण, आरहीही भाषण आहोत, विद्रोहाने पाणी पेटले आहे, संगम-बंधूभाषण पानतावणे, पृ. १६८
४. बंधूभाषण, महार जग्याची चित्तवस्था, प्रबुद्ध भारत, २९ सप्टेंबर १९५७
५. चिन्ता
६. चिन्ता
७. पानतावणे बंधूभाषण, मलगे चंद्रकुमार, दलित कथा, गेहता पब्लिशिंग हाऊस, पुणे, १९८१, पृ. ८
८. बंधूभाषण, पेटलेले आकाश, प्रबुद्ध भारत, १८ जानेवारी १९५८
९. बंधूभाषण, पेटलेले आकाश, प्रबुद्ध भारत, ९ नोव्हेंबर १९५७
१०. पानतावणे बंधूभाषण, विद्रोहाने पाणी पेटले आहे, पृ. १५१
११. गेश्राम योगेश, दलित साहित्य : उदय आणि विकास, श्री गंगेश प्रकाशन नागपूर, १९९८, पृ. १८७
१२. पानतावणे बंधूभाषण, विद्रोहाने पाणी पेटले आहे, पृ. १५२

P. प्राधारी
रघुजी दिवेकार्गद महाविद्यालय
मुद्रभावाद सा.मुद्रेश जि.महाराष्ट्र

श. सं. 2017-18

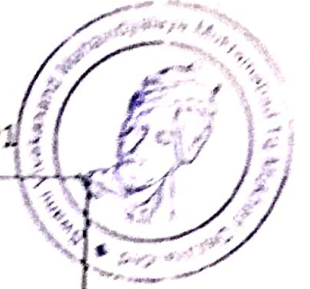
MAH/MUL/03051/2012
ISSN: 2319 9318

UGC Approved
Sr.No.62759

Vidyawarta®

April To June 2018
Issue-24, Vol-01

01

MAH/MUL/03051/2012

ISSN :2319 9318

April To June 2018
Issue-24, Vol-01

Date of Publication
15 April 2018

Editor

Dr. Babu g. Gholap

(M.A.Mar.& Pol.Sci.,B.Ed.Ph.D.NET.)

विद्येविना मति गेली, मनीविना नीति गेली
नीतिविना गति गेली, गतिविना वित्त गेले
वित्तविना गूढ खचले, इतके अनर्थ एका अधियेने केले

-महात्मा ज्योतीराव फुले

विद्यावार्ता या आंतरविद्याशाखीय बहुभाषिक त्रैमासिक व्यक्त झालेल्या मतांशी मालक,
प्रकाशक, मुद्रक, संपादक सहमत असतीलच असे नाही. न्यायक्षेत्र:बीड

"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana
Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post.
Limbaganesh Dist,Beed -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Babu Ganpat.

Reg.No.U74129 MH2913 PTC 251205

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At Post Limbaganesh, Tq Dist Beed

Pin-431122 (Maharashtra) Cell 07588057695 09850203295

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad To.Mukhed.Dist.Nanded

14) ROLE OF GOODS AND SERVICES TAX (GST) ON INDIAN ECONOMY Dr. Mukesh Kumar Singh	68
15) REQUIRED LIBRARY CONSOLES, GOALS AND BENEFITS. SRAVANI A	73
16) Discovering the Power of Thoughts in Light of Pt. Tanushree, Dr. Indrani Trivedi	77
17) PARENTAL INCOME DECIDES THE DEVELOPMENT OF WARD..... Dr. Sarita S. Udapurkar	85
18) भारतीय अर्थव्यवस्थेची मजबूतीच्या दिशेने वाटचाल डॉ. राजेश गंगाधरराव उंबरकर	90
19) सामाजिक संशोधनातील नमुना नियंत्रीचे तंत्र ग. डॉ. सकनुरे सूर्यकांत लक्ष्मण	92
20) उदगीर तालुक्यातील पशुवैद्यकीकरणाचा भौगोलिक अभ्यास डॉ. आर.एस. धनुश्वर, सुरेखा चावुराव खडके	96
21) "पाऊस पाणी" काव्य संग्रहातील पाऊस आणि तरुण पोरी यातील शृंगारीक नाते मोनाम प्र. सुर्य	99
"राष्ट्रवादाचा अर्थ आणि भारतीय राष्ट्रवादाच्या उदयाची कारणे" बी. डी. तोडकर	101
अव्यक्तीत्व खेळतील व्यक्तिमत्व गुणविशेषांचे अध्ययन सुरत सुर्यवंशी	106
अव्यक्तीत्व भासले घडण्यातील कर्तव्यगार स्त्री राजमाता जिजाबाई अनन लिवाराव सोडणर	111
'दर इयुविली' वारामती नगरपरिषदेचा मानविदू सुरत सुर्यवंशी	115

बिज्ञानाचा वापर करायला नको.

19

संदर्भ :

१. वक्तु सुंभन - पारतंत्र्य अर्थव्यवस्था
२. वार्षिक रिपोर्ट २०१७-२०१८
३. दैनिक लोकसत्ता
४. दैनिक सकाळ
५. दैनिक महाराष्ट्र टाईम्स
६. Wikipedia
७. Economics Times
८. www.Bizness India

सामाजिक संशोधनातील नमुना निवडीचे तंत्र

प्रा.डॉ.सकनुरे सूर्यकांत लक्ष्मण
राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय,
मुक्रामाबाद ता.मुखेड जि.नांदेड

□□□

प्रस्तावना :

अगदी प्राचीन काळापासून सामाजिक संशोधनास सुरुवात झाली. मानव जेव्हा निसर्गावस्थेत राहत होता तेव्हा सुद्धा त्याच्या डोक्यात अनेक कल्पना येत होत्या. त्यातूनच पुढे तो वाटचाल करत आला आहे आणि आज विज्ञानयुगातील मानव अनेक क्षेत्रात संशोधन करून आपली व समाजाची प्रगती साधत आहे. समाज जीवनातील सातत्य आणि त्यात घडून येणाऱ्या संरचनात्मक परिवर्तनाची प्रक्रिया हा समाजशास्त्राचाच नव्हे तर सर्वच सामाजिक शास्त्राचा जिद्दाळ्याचा विषय राहिला आहे. बदलते सामाजिक वास्तव व तथ्यांना अनुसरून संशोधन कार्य घडून आल्यास शास्त्रीय विश्लेषणात जिवंतपणा येतो. आज आपल्यासमोर कोणत्या प्रश्न, समस्या आहेत व त्या कशा पद्धतीने सोडवता येईल याविषयी समाजसुधारक, विचारवंत सतत त्या प्रश्नांच्या मुळाशी जाऊन त्यातून समाजाला अलगदपणे बाहेर काढण्याचा प्रयत्न करतो व त्यास यश सुद्धा मिळते हेच त्याच्या सामाजिक संशोधनाचे फलीत असते. म्हणूनच संशोधन पद्धतीला नैसर्गिक शास्त्रे व सामाजिक शास्त्रात विशेष महत्त्व प्राप्त झाले आहे. सामाजिक संशोधन ही निरंतर चालणारी प्रक्रिया आहे. सामाजिक संशोधनात प्राचीन काळापासूनच नमुना निवड पद्धतीचा उपयोग केला जात आहे. सन 1754 मध्ये इंग्लंडच्या जनगणनेत नमुना निवड पद्धतीचा उपयोग करण्यात आला होता असे एकर लेखावरून आढळून आले. सामाजिक संशोधनाच्या व्याख्या :

ज्ञानाच्या शाखेतील बदलाबरोबर संशोधनाचे स्वरूपही बदलते. मात्र प्रत्येक क्षेत्रातील संशोधनाचे स्वरूप जरी भिन्न असले तरी त्यामागील घृत्ती वा भूमिका ही समान आहे. वेबस्टरच्या कोशानुसार

critical inquiry or examination in seeking
of principles, diligent investigation in order
to ascertaining something अशी व्याख्या करण्यात आली.
संशोधन म्हणजे तशी व्याख्या अशी आहे - Studious in-
quiry usually critical and exhaustive investigation
of an experimentation having for its aim, the revi-
sion of accepted conclusions in the light of newly
discovered facts

संशोधन म्हणजे तशीच ज्ञान किंवा मिळविणे. तसेच एखाद्या
विषयाची सामाजिक माहिती गोळा करण्यासाठी जी पद्धतशीर व शास्त्रबद्ध
पद्धती, तंत्रेपण, शोध घेतला जातो त्याला संशोधन असे म्हटले जाते.

तशीच ज्ञान प्राप्त करण्यासाठी केलेल्या पद्धतशीर प्रयत्नांना
संशोधन असे म्हणतात. कोणत्याही सामाजिक समस्यांच्या सोडवणुकीसाठी
केलेले पद्धतशीर आणि शास्त्रीय चिंतन म्हणजे संशोधन होय.

सामाजिक तथ्य, व्यवहार, घटना, सिद्धांत आणि तशीच
संशोधनाशी संबंधित असणाऱ्या सर्व प्रकारच्या संशोधनांना सामाजिक
संशोधन असे म्हणतात.

सामाजिकशास्त्र हे ही वैज्ञानिक शास्त्रांच्या मानाने खूप
संवेदीक आहे, ती अद्यापि शास्त्र या दृष्टीने विकास पावत आहेत.
संशोधनाच्या विकासातही संशोधनाला फार महत्त्वाचे स्थान आहे. अलिकडे
निरनिराळ्या पद्धतीचा व भाषांचा अवलंबनाने सामाजिक क्षेत्रातील
संशोधनही बरेच वर्तुनिष्ठ होत चालले आहे.

शास्त्रीय संशोधन हे कोणत्यातरी विशिष्ट अशा प्रश्नाच्या
(प्रॉब्लेम) जाणवते सुरू होते.

मावरी हा सामाजिक शास्त्राचा जीन ड बॅटिस्ट आहे असा
संशोधन म्हणतात. मावरीने इतिहासादी समाजशास्त्राच्या
विकासासाठी घास्वेड म्हणून वेगळीच प्रतिष्ठा प्राप्त करून दिली आहे.
सामाजिक शास्त्राच्या क्षेत्रात कारणांची अनेकता ही महत्त्वाची असते.
संशोधनशास्त्राच्या क्षेत्रात ही विविधता कमी करीत करीत एका कारणपासून
संशोधन घेतले जाते.

सामाजिक शास्त्राच्या क्षेत्रातील संशोधनाचे डॉहर्ट स्पष्ट
परिभाषणा घालून देणे म्हणतात, त्याप्रमाणे सामाजिक शास्त्राच्या विविध
क्षेत्रांमध्ये त्याच्या नाबतीत माहिती संकलन किंवा तथ्य संशोधनाला
विशेष महत्त्व प्राप्त झाले आहे. त्यासाठी त्या शास्त्रांनी स्वतःची अशी
परिभाषणा (ट्यून्स ऑफ रिसेच) उपजावत केली आहेत.

समूहा निवडीच्या व्याख्या :

मूढ आणि हीट - समूहा त्यातील नाकाप्रमाणेच एकच विस्तृत
समूहाच्या समूह प्रतीनिधी आहे.

श्रीमती वेग - एक संशोधकीय समूहा म्हणजे समूहाच्या

किंवा समूहाचा एक निवडलेला भाग होय.

प्रॉक साउन - समूहा शब्दाचा उपयोग केवळ कोणत्याही
समूहाच्या एककस किंवा एक भागाकरिता केला पाहिजे. ज्या भागास
या विश्वासाने निवडलेले असते की तो समूहाचे प्रतिनिधित्व करील.
वरील व्याख्यावरून हे स्पष्ट होते की, विश्व किंवा समूहातील एकूण
एककसोपकी काही प्रतिनिधी एककसोपकी निवड करणे म्हणजे समूहा निवड
होय. म्हणजेच समूहाचे योग्य प्रतिनिधीत्व करणाऱ्या काही एककांना
समूहा म्हणतात.

भारतात संशोधनाचा प्रारंभ :

आपल्या देशात आधुनिक काळात संशोधनाची प्रायाभरणी
ख्रिश्चानीच केलेली असावी हे क्रमप्राप्त होत. विल्यम जोन्स यांनी
इ.स.1784 मध्ये ख्रिश्चानीक सोसायटी ऑफ बॅंगाल ही संस्था स्थापन
केली. तिचे डॉहर्ट अधिष्ठायाची प्राचीन इतिहास, प्राचीन अवशेष, कला,
शास्त्रे व वाङ्मय इत्यादींचा अभ्यास करणे हे होते.

अधिष्ठायातला हा पहिलाच संशोधनविषयक उपक्रम होय
असे म्हणता येते. अशाच प्रकारचा उपक्रम सर जेम्स प्रॅकटॉस यांनी
महाराष्ट्रात केली. त्यांनी इ.स.1804 मध्ये ख्रिश्चानीक सोसायटी
ऑफ बॉम्बे ही संस्था वरील संस्थेच्या धर्तीवरच काढली व महाराष्ट्रात
आधुनिक ज्ञानोपासनेची मूर्तमेढ रोवली.

स्वतःच्या साम्राज्यवादी धोरणावरून व करडेपणावरून
खात असलेल्या आणि त्यामुळेच भारतीय जनतेच्या अधिष्ठानेच्या
लॉर्ड कर्झनने इ.स.1904 मध्ये भारतीय पुराणवस्तु संशोधन खाते
स्थापन केले. न्यायमूर्ती रानड्यांनी प्राचीन संतांच्या कार्यांचे मूल्यमापन
केले व धर्मार्थ संतांचा उत्कर्मंड हा ग्रंथ याच दृष्टीने लिहिला. महाराष्ट्रात
संशोधनास सुरुवात जरी श्री.जी.जी. कीर्तने यांच्या ग्रॅंड डफच्या
इतिहासावरील निबंधाने इ.स.1867 मध्ये झाली. तरी ख्यातिसहास
संप्रहड हा इ.स.1878 मध्ये नियालेल्या व अकरा वर्षे चाललेल्या
मार्सकाने संशोधनाचे नवेच युग महाराष्ट्रात निर्माण केले. साने, खरे,
पारसनीस व राजवाडे यांनी महाराष्ट्रात इतिहास संशोधकाचे नवे युग
निर्माण केले आणि म्हणूनच प्रा.पोतदार यांना ध्युनि चतुष्टय म्हणतात.
कोणत्याही विषयाचे संशोधन हाती घेताना समूहा निवडीला विशेष महत्त्व
आहे. संशोधकाला समूहा निवड (अचूक) योग्य करता आली पाहिजे
तरच त्याच्या संशोधन कार्यात अडचणी निर्माण होणार नाहीत व
संशोधन कार्ये यशस्वी होती.

कोणत्याही समूहाशी संबंधित असलेली तथ्ये गोळा करण्याची
दोन प्रकार आहेत. पहिला म्हणजे समूहाच्या सर्व सदस्यांशी संपर्क
स्थापन करून तथ्ये संकलीत करणे. दुसरा म्हणजे समूहाच्या सर्व

सदस्याऐवजी त्यांच्यातील एक प्रतिनिधी निवडून त्यांच्याशी संपर्क साधून माहिती गोळा करणे. समूहाच्या सर्व सदस्यांसो अथवा एकमेकांशी संपर्क प्रस्थापित करून माहिती गोळा करणे या पद्धतीला जनगणना पद्धती (Census Method) असे म्हणतात. पण ही जनगणना पद्धत अथवा समग्र पद्धत समूह लहान असेल तरच शक्य असते. दुसऱ्या पद्धतीत समूहाचे प्रतिनिधी सदस्य निवडून त्यांच्याकडून माहिती मिळवणे व ती माहिती संपूर्ण समूहाची अथवा समग्रचे आहे असे मानणे ह्या पद्धतीला नमुना निवड पद्धत (Sampling Method) असे म्हणतात. सामान्य जीवनात ह्याच पद्धतीचा वापर होतो. घडतावरून भाताची परोभाड घेतली जाते किंवा छोटासा नमुना निवडून त्यावरून समग्रची पारख केली जाते.

बाजारात गहू, तांदूळ किंवा इतर धान्य खरेदी करताना दुकानदार वेगवेगळ्या पोत्यांतून थोडे थोडे धान्य काढून दाखवतो. ग्राहक त्याचे निरीक्षण करतो व जे धान्य आवडले असेल ते खरेदी करतो. म्हणजे पोत्यातील पूर्ण धान्य न पाहता मुठभर धान्याचे निरीक्षण करतो. आवडलेले धान्य तो मोठ्यापत्ता सांगतो याचाच अर्थ असा की मुठभर धान्याच्या आधारावर धान्य चांगले आहे किंवा नाही याचे तो अनुमान काढतो. शास्त्रीय भाषेत ते मुठभर धान्य म्हणजेच त्या पोत्यातील धान्याचा नमुना होय. दैनंदिन जीवनात नेहमीच नमुना निवडण्याचा उपयोग केला जातो. सारांश हा की जेव्हा संपूर्ण जनसमुहावर एखाद्या कारकाचा काय परिणाम होतो हे माहित करून घेण्यासाठी काही प्रतिनिधिक एकक (Unit) निवडून त्या परिणामाचे मापन केले जाते तेव्हा त्याला नमुना निवड पद्धत म्हणतात.

नमुना पाहण्याच्या आधारे समग्रबाबत सामान्य स्वरूपाचे निष्कर्ष काढले जातात. शास्त्रीय संशोधनात नेहमीच नमुना निवड पद्धतीचा अवलंब केला जातो. ए.एस. बडले हे सामाजिक शास्त्रातील सांख्यिकीय नमुना पद्धतीचे बरेच मानले जाते. त्यांनी 1912 ते 1913 च्या दरम्यान होबळी मजने 20 कुटुंबांमध्ये एक कुटुंब नमुना निवडून त्या नमुन्याच्या अध्ययनावरून काही निष्कर्ष काढले. 10 त्यांनी हे दाखवून दिले की, नमुना पद्धतीमुळे बंड, श्रम व पैसा यांची बचत होते व त्याद्वारे वस्तुनिष्ठ प्रतिनिधिक स्वरूपाचे निष्कर्ष काढले जातात.

नमुना निवडण्याची पद्धती :

(1) शिथिल सर्वभंगांचे श्रम संदर्भित घेणे :

अभ्यास शिथिल वर व्यापक असले तर त्यात गुंतागुंतीची जाण असावी व त्यामुळे माहिती बर्याचपणाचे काम करण्यासाठी विशेष प्रयत्न घ्यावे लागतो. त्याचप्रमाणे त्यात निम्न

त्यामुळे सामान्य व्यक्तीची गुंतागुंतीच्या विषयांची माहिती जमा करण्यासाठी नियुक्ती करावी लागते परंतु या उलट नमुना पद्धतीचा अवलंब केला तर विषयाचे स्वरूप मर्यादित होते व त्यामुळे सामान्य व्यक्तींच्या मदतीने, काम करून घेता येणे शक्य होते. तसेच कामाचे स्वरूप सामान्य असल्यामुळे कोठेलेही विशेष प्रकारचे शिक्षण देण्याची गरज भासत नाही.

(2) सविस्तर अध्ययन :

ह्या पद्धतीत फक्त मोजक्या घटकांचाच अभ्यास करावा लागतो म्हणजे घटकसंख्या कमी व मर्यादित असते. त्यामुळे त्या घटकाचे सूक्ष्म व सवांगीण निरीक्षण करता येते. त्यामुळे सविस्तर अभ्यास करता येतो.

(3) माहिती मिळविण्याची सुविधा :

नमुना निवडीत फक्त मर्यादित घटकांचाच अभ्यास करावयाचा असल्यामुळे विस्तृत क्षेत्रातील संशोधनापेक्षा माहिती मिळविणे सुलभ होते.

(4) वेळ, श्रम व पैसा यांची बचत :

आधुनिक काळातील समाज जीवन हे गतीशील आणि परिवर्तनशील आहे. त्यामुळे कोणतेही संशोधन कार्य हे फार मोठ्या कालावधी पर्यंत सुरू राहात असेल तर त्या संशोधन विषयाच्या समग्रतील एककात परिवर्तन होण्याची शक्यता अधिक असते. म्हणून नमुना निवड पद्धतीचा अवलंब करणे हे आवश्यक झाले आहे. नमुना निवड पद्धतीचा अवलंब केल्यामुळे संपूर्ण समग्रचे अध्ययन करण्याची आवश्यकता नसते. त्यामुळे वेळ, श्रम आणि पैसा यांची बचत होते. हा नमुना निवड पद्धतीचा फार मोठा फायदा आहे.

(5) विश्वसनीय निष्कर्ष :

नमुना निवड पद्धतीत एककांची संख्या ही मर्यादीत असते. त्यामुळे नमुन्यातील एककांकडून मिळालेल्या उत्तरांची अचूकता संशोधनकर्ता तपासू शकतो. याउलट जनगणना पद्धतीमध्ये एककांची संख्या ही खूप विस्तृत असते. अशा परिस्थितीत संशोधनकर्ता उत्तरदात्यांकडून मिळालेल्या उत्तरांची अचूकता तपासून बघू शकत नाही. म्हणून जनगणना पद्धतीच्या तुलनेत नमुना निवड पद्धतीद्वारे निवडलेली तथ्ये ही अधिक विश्वसनीय असतात. आणि विश्वसनीय तथ्यांच्या आधारावर काढलेले निष्कर्ष देखील विश्वसनीयच होणार.

(6) सुलभ प्रशासन :

नमुना निवड पद्धतीत संपूर्ण एककांचे अध्ययन करण्याची

एक प्रकार के संशोधन के लिए निर्देशन करने के लिए आता है। इस प्रकार, संशोधन के लिए एक प्रकार के संशोधन करने के लिए आता है।

(7) संशोधन के प्रकार :

संशोधन के प्रकार के अनुसार संशोधन को दो प्रकार में बांटा जा सकता है। एक प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा किया जाता है। दूसरा प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा नहीं किया जाता।

(8) संशोधन के प्रकार :

संशोधन के प्रकार के अनुसार संशोधन को दो प्रकार में बांटा जा सकता है। एक प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा किया जाता है। दूसरा प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा नहीं किया जाता।

संशोधन :

संशोधन के प्रकार के अनुसार संशोधन को दो प्रकार में बांटा जा सकता है। एक प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा किया जाता है। दूसरा प्रकार का संशोधन है जो कि संशोधक के द्वारा नहीं किया जाता।

संशोधन :

- 1) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10
- 2) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10
- 3) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10
- 4) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10
- 5) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10
- 6) संशोधन के प्रकार : संशोधन के प्रकार, प्रक्रिया व अंतरण, संशोधन के प्रकार, पृष्ठ 10

व तंत्र, पृ. 171

8) उपरोक्त पृ. 3

9) प्रा. स. ना. घाटोले : सामाजिकशास्त्रीय संशोधन तंत्र व पद्धति, उपरोक्त, पृ. 160

10) डॉ. प्रवीण आप्ताने : सामाजिक संशोधन पद्धतियाँ व तंत्र, उपरोक्त पृ. 171

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - VIII

Issue - II

April - June - 2019

Marathi Part - II

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2018 - 5.5

www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Asst. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc (Maths), M.B.A. (Mktg.), M.B.A. (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod. & Dir.), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad, To. H. S. Road, Aurangabad

CONTENTS OF MARATHI PART - II

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१३	न्याय संवल्पनेतील भारत डॉ. अरविंद सोमनाथे	७३-८१
१४	मानवी अधिकाराचे उलंघन एक अध्ययन डॉ. संजय साळीकर	८२-८६
१५	वृत्तपत्राचे प्रथम पृष्ठ व त्यावरीलमथळ्यातून प्रदर्शित होणारी वैचारिक भूमिका नागेश नामदेव सोनोने	८७-८९
१६	महाराष्ट्रातील आदिवासींच्या विकासात शासकीय आदिवासी आश्रम शाळांचे योगदान नाईक कैलास श्रीरंग	९०-९४
१७	मिलिंद प्रश्न : गहन प्रश्नांची सहज सुंदर उकल डॉ. प्रा.राजश्री पवार	९५-९७
१८	'भारत इतिहास संशोधक मंडळ, पुणे' या संग्रहातील काही वैशिष्ट्यपूर्ण देवता व अवतार चित्रे सौ. अंजली भामरे डॉ. श्रीकांत प्रधान	९८-१०२
१९	समकालीन आदिवासी भिल्ल चळवळीचा इतिहास प्रा. योगीता महादेव गावंडे	१०३-१०६
२०	खानदेशातील लोककथा एक अभ्यास प्रा. डॉ. संगिता शेळके .	१०७-१०९
२१	भारतातील मनुष्यबळ : एक चिकीत्सक अभ्यास डॉ. पंडित शेषराव नलावडे	११०-११७
२२	पत्रकार डॉ. भीमराव रामजी आंबेडकर ऋषिकेश रमेश आढाव	११८-१२३
२३	राजकीय नेतृत्वाचा अभ्यास डॉ. संभाजी संतोष पाटील	१२४-१३३
२४	भौगोलिक परिस्थिती व पर्यावरणाचा न्हास प्रा. नारायण पांचाळ	१३४-१३७

२४. भौगोलिक परिस्थिती व पर्यावरणाचा न्हास

प्रा. नारायण पांचाळ

सहाय्यक प्राध्यापक, भूगोल विभाग, स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय, मुकामबाद, वि. नंदेड.

प्रस्तावना

पर्यावरण म्हणजे मानवाच्या सभोवतालची परिस्थिती होय. यामध्ये पृथ्वी, हवामान, वातावरण व जैवविविधता यांचा समावेश होतो. मानवाने या पर्यावरणातील नैसर्गिक साधनसामग्रीच्या सहाय्याने आर्थिक विकास साधला खरा पण नैसर्गिक साधनसामग्रीच्या अतिरिक्त, अयोग्य वापरामुळे मानवाचे पर्यावरणास हानी पोहचविण्याचे प्रमाण वाढले, परिणामतः हवा प्रदूषण, जल प्रदूषण, भूमीप्रदूषण, ध्वनी प्रदूषण यादरोबरच हवामान बदल व ग्लोबल वार्मिंग अशा अनेक परिणामांना सामोरे जावे लागत आहे. मानवी कृतीमुळे आज पर्यावरणाचे व पृथ्वीचे संतुलन दिवसेंदिवस बिघडत चालले आहे. त्यामुळे त्सुनी, वादळे, अतिवृष्टी, दुष्काळ अशा अनेक समस्यांना भारतासह अनेक देशांना तोंड द्यावे लागत आहे. आज जगाने बरोच प्रगती केली असली तरी सर्व देशांना पर्यावरणाच्या हानीमुळे विकासात अडथळे निर्माण होत आहेत.

संशोधन पद्धती

सदरचा लेख हा दुय्यम माहितीवर आधारित आहे. सदर लेखासाठी पर्यावरणावरील विविध संदर्भ पुस्तके, वर्तमानखे व वेबसाईट्सचा वापर केलेला आहे. हा लेख आर्थिक विकास आणि पर्यावरण यांचा संबंध, पर्यावरणीय न्हासाचे परिणाम, शाश्वत विकास व पर्यावरणाविरुद्ध सुरक्षिततेसाठी उपाययोजना या भागांमध्ये विभागून सद्यःस्थितीचे विस्तार करणाऱ्या प्रयत्न केला आहे.

अभ्यासाची उद्दिष्टे

१. पर्यावरण आणि आर्थिक विकास यातील आंतरसंबंधाचा अभ्यास करणे.
२. पर्यावरणीय न्हासाच्या परिणामांचे विश्लेषण करणे.
३. भौगोलिक शाश्वत विकास संकल्पनेचा अभ्यास करणे.
४. पर्यावरण सुरक्षिततेसाठी उपाययोजना सूचवणे.

आर्थिक विकास आणि भौगोलिक पर्यावरण

पर्यावरण आणि आर्थिक विकास यांचा आंतरसंबंध आहे. पर्यावरण (नैसर्गिक साधनसंपत्ती) हा विकासाचा प्रमुख स्रोत आहे. विका म्हणजे वस्तू व सेवांचे उत्पादनात वाढ होणे होणे. नैसर्गिक संसाधनांच्या योग्य, पर्याप्त व कार्यक्षम वापरवर आर्थिक विकास अवलंबून असतो. केवळ नैसर्गिक संसाधनांची विपुलता असून त्यांचा वापर अयोग्य, अपूर्ण होत असेल तर परिणामतः वारिश्य, बेरोजगारी आणि मागासलेपणा या समस्या निर्माण होतात. या संदर्भात प्रसिद्ध नोबल पुरस्कार विजेते अमेरिकन अर्थतज्ञ गुर्र मिट्टेल म्हणतात, 'श्रीमंत भारतामध्ये गरीब लोक राहतात.' अर्थात भारत हा नैसर्गिक संसाधनांनी विपुल देश आहे. पण अकार्यक्षम व अपूर्ण वापरामुळे येथे गरिबीचे प्रमाण अधिक आहे. आर्थिक विकासासाठी पर्यावरण आवश्यक घटक आहे. पण

आर्थिक विकास मात्र पर्यावरणासाठी दक्षिणकारक आहे. कारण बदलेक पर्यावरणीय समस्या, प्रदूषण समस्या, पर्यावरण केंद्रित वैज्ञानिक संशोधनाचा अर्थिपूर्ण वापर व ग्लोबल वॉर्मिंग हे विकसनाचे परिणाम आहेत. मानवाने वाढत्या शोषणासून ते आज ग्लोबल वॉर्मिंगाशी विकसनाची पळे चालवले आहेत. कृष्णवर्णित विविध नैसर्गिक सामग्र्यांचा वापर स्वार्थसाधने मोठ्या प्रमाणात केलेला आहे. मात्र विकसनाच्या प्रयत्नात मानवकाय वृद्ध गोष्टीस विमर पडला. तो म्हणजे भविष्यातील पिढीसाठी आरोग्य या साधनासाठीचे संवर्धन केले पाहिजे.

पर्यावरणीय न्हासाचे भारतावरील परिणाम

आज भारताने सौराश्रीरामध उद्योग क्षेत्रात मोठे प्रगती केली आहे. मात्र त्याचबरोबर भारताची वाढते लोकसंख्या व भारतासाठीील पर्यावरणीय न्हासाची समस्या देखील तेवढ्याच वेगाने वाढत आहे. त्यामुळे भारतावर नैसर्गिक पर्यावरणीय न्हासाचे गंभीर स्वल्पाचे परिणाम होत आहेत ते परिणाम पुढीलप्रमाणे -

ग्लोबल वॉर्मिंग : तापमान वृद्धी

ग्लोबल वॉर्मिंग म्हणजे जागतिक तापमानात झालेला वाढ होय. मानवी कृतींमुळे हवेतील कार्बन डाय ऑक्साइड (CO₂), मिथेन व नायट्रस ऑक्साइड (NO₂) या प्रमुख हरित वायूंचे (GHG) प्रमाण वाढल्यामुळे तापमानात दिवसेंदिवस वाढ होत आी. दुसरे कारण म्हणजे ज्या काळात सूर्य स्वतःतून उष्णता जास्त बहेर टाकतो तेव्हा निसर्गतः पृथ्वीच्या वातावरणाचे तापमान वाढते. पृथ्वीच्या वातावरणाचा गेल्या अष्ट लाख वर्षांचा नेमका इतिहास शोधून काढला आहे. या संपूर्ण कालखंडात वातावरणातील कार्बन डाय ऑक्साइड, मिथेन अशा तापमान वाढवणाऱ्या वायूंचे प्रमाण प्रतिदशलक्ष घटकामध्ये (३०० पॅरिओएम) पेक्षा कमी होते (२८० पीपीएम). पण गेल्या २०० वर्षात म्हणजे २००१ साली या वायूंची (३८० पॅरिओएम) चा टप्पा ओलांडला. ते प्रमाण आता (४०० पीपीएम) पर्यंत पोहोचले आहे. य सर्व गोष्टींद्वारे वातावरणात दरवर्षी ६.४ अब्ज टन इतका कार्बन सोडला जातो. असे इंटर गव्हर्नमेंटल पॅनेल ऑन क्लायमेट चेंज (IPCC) या जागतिक संघटनेने जाहोरे केले आहे. जगातील सर्वाधिक तापमानाची दहा वर्षे १९९५ ते २००६ या काळात आहेत. भारतातील विविध अभ्यासांतो हे लक्षात आले आहे की, भारतातील भूपृष्ठावरील हवेचे तापमान दर दशकांमागे ०.४०°C दराने वाढले आहे. विशेषतः मानसूननंतर व हिवाळ्याच्या ऋतुत हे दिसून आले आहे. प्रतीमानाच्या आधारे अभ्यासकांनी भाकोत केले आहे की, हरित वायूंमुळे हिवाळ्यातील सरासरी तापमान २०५० पर्यंत ३.२०°C आणि २०८० पर्यंत ४.५०°C तर उन्हाळ्यातील सरासरी तापमान २०५०:२.२०°C व २०८०:३.२०°C असे अनुक्रमे वाढेल. तापमानातील या वाढीचे सर्व सजीव सृष्टीवर विपरीत परिणाम होतील. तापमानातील वाढीमुळे हिमालयातील बर्फ वितळून उन्हाळ्यात देखील पूर परिस्थिती गंभीर प्रश्न निर्माण करत आहे. तापमान वृद्धीमुळे हिमनद्यांतील बर्फ वितळणे, नैसर्गिक तलावाच्या क्षमतेत घट होणे व उन्हाळ्यात पूर परिस्थिती निर्माण होणे हे संभाव्य परिणाम भविष्यात आणखीनच तीव्र बनतील.

भारतीय मानसून

भारतीय मानसूनच्या अनिर्धारिततेत झालेली वाढ हा पर्यावरणीय न्हासाचा एक प्रमुख परिणाम आहे. भारतीय शेती मानसून वर आधारित आहे. शिवाय पाण्याची गरज आणि जैवविविधतेचे संरक्षण व संवर्धनासाठी मानसून अपरिहार्य आहे. भारताच्या मानसून फर्नस्य प्रवृत्तीत झालेला बदल दिल्ली IIT मधील शास्त्रज्ञांनी नोंदविला आहे. त्यांनी असा इशारा दिला आहे

PRINCIPAL

की, भारताला २०५० पर्यंत घटत्या पर्जन्यमानाचा अनुभव येईल व कृषी क्षेत्रावर त्याचा विपरीत परिणाम होईल. आज २०१३ मध्ये महाराष्ट्राच्या बहुतांश भागात दुष्काळाने थैमान घातले आहे. पिण्यासाठी पाणी नाही, जनावरांना चारा नाही त्यामुळे आज हजारो लोक विस्थापित झाले आहेत. आज महाराष्ट्रातील मराठवाडा, विदर्भासह सांगली, सातारा, सोलापूर या जिल्ह्यांसह महाराष्ट्राचा बराचसा भाग पाऊस व पाण्याअभाव तीव्र दुष्काळात सापडलेला आहे. याचं मुख्य कारण हवामान बदलामुळे कमी झालेला पाऊस हेच आहे. भारताच्या उत्तर-पश्चिम भागात पर्यावरणीय न्हासाचा व हवामान बदलाचा परिणाम शेती, पिण्याच्या पाण्याची उपलब्धता, विजनिर्मिती इ. वर झालेली आहे.

शेती उत्पादन

तापमान वाढीचा शेती उत्पादनावर प्रतिकूल परिणाम होतो. तापमान उच्च पातळीवर राहिल्याने पीक चक्र बदलते. हंगामाचा कालावधी कमी होतो. त्यामुळे पिकांना लवकर फुले आल्यामुळे एकूण उत्पादनात घट होते. तापमानातील Co₂ च्या वाढीमुळे अन्नधान्यातील पोषक घटक कमी होतात. तसेच पिकांची नायट्रोजन, लोह, झिंक यांचे शोषण करण्याची क्षमता कमी होते. परिणामतः पिकांमध्ये पोषणमुल्ये कमी होतात. मान्सूनच्या अनिश्चततेत झालेल्या वाढीमुळे कधी सरासरी पेक्षा जास्त तर कधी सरासरी पेक्षा कमी पाऊस पडतो आहे. गहू, द्राक्षं यासारख्या पिकांचं उत्पादन घटत आहे. ऐन पेरणीच्या वेळी शेतकऱ्याला दगा देऊन पीक कापणीच्या व मळणीच्या काळात गरज नसताना पाऊस पडतो आणि शेतकऱ्याच्या संपूर्ण पीकाचे नुकसान होऊन उत्पादकता घटत आहे. परिणामतः कृषी क्षेत्राचा वृद्धी दर घटत जाऊन शेतीचे भारताच्या GDP मधील योगदान सतत घटत आहे. एकूणच भारतीय शेती व शेतकरी यांच्यावर प्रतिकूल परिणाम होवून शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या वाढत आहेत.

समुद्र किनारपट्टी व नद्यांची खोरे

भारतीय समुद्र किनारपट्टी दर दशकाप्रति १ सेमी. ने वाढलेली नोंद झाली आहे. तसेच भारतीय समुद्र पातळी २०५० पर्यंत २५ ते ४० सेमी. पर्यंत वाढण्याची शक्यता तज्ञांनी व्यक्त केली आहे. याचा परिणाम म्हणजे भविष्यात किनारे कोरडी पडतील, त्रिभुज प्रदेश व सागरी बेटे यांचे अस्तित्त्व धोक्यात येईल. सागरी वनांचा न्हास होईल, त्यामुळे माशांच्या जाती विरळ होऊन त्याचा विपरीत परिणाम मासेमारीवर होण्याची शक्यता आहे. त्याचबरोबर भारतातील प्रमुख नद्या गंगा व ब्रह्मपुत्रा या नद्यांची खोऱ्यातील सुपीकता व जलसंपत्तीवर मोठ्या प्रमाणावर लोकसंख्या अवलंबून आहे. पण नजीकच्या काळातील जलप्रदुषण व तापमानातील बदलामुळे पाण्यातील क्षारांचे प्रमाण वाढून जमिनीची नापिकता वाढत जात आहे. त्याचा प्रतिकूल परिणाम या भागातील विकासावर होण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे.

पर्यावरण सुरक्षिततेसाठी शाश्वत विकासाची गरज

भारतासारख्या विकसनशील देशांनी पर्यावरण संरक्षण व संवर्धनासाठी शाश्वत विकास (Sustainable Development) संकल्पना स्विकारली पाहिजे. पर्यावरण शास्त्रज्ञांच्या मते, शाश्वत विकास म्हणजे 'वर्तमान पिढीने आपल्या गरा पूर्ण करताना नैसर्गिक साधनांचा उपभोग अशा प्रकारे घेतला पाहजे की, भविष्यातील पिढीला त्या कोणत्याही घटीशिवाय उपलब्ध होतील.' थोडक्यात आर्थिक विकासाच्या प्रक्रियेमध्ये पर्यावरणाचा समतोल राखणे अपेक्षित आहे. म्हणजेच एक झाड तोडताना दोन झाडे लावली पाहिजेत. 'झाडे लावा झाडे जगवा', पाणी अडवा पाणी जिरवा' हे संदेश प्रत्येकाने आचरणात आणले पाहिजेत. यासाठी पर्यावरण विषयक जनजागृती वाढवणे गरजेचे आहे. खनिज संपत्ती, जलसंपत्तीमधील काही घटक आज

संशोधकांच्या भागावर आहेत तेव्हा यांचा वापर प्रोत्साहित केला पाहिजे. म्हणजेच शाश्वत विकासाचे तत्त्व अस्तित्वात येईल आणि
भावी पिढी आपले सन्मानाने स्मरण करेल.

उपाययोजना

या बरोबरच पर्यावरणाचा सभोवले राखण्यासाठी खालीलप्रमाणे उपाययोजना करणे आवश्यक आहे.

- त्याबरोबर कर्मचाऱ्यांच्या प्रमाणात घट करणे.
- हरित वायूचे (GHG) प्रमाण कमी करणे.
- चाढत्या लोकसंख्येला आळा घालणे.
- योग्य जलव्यवस्थापन करणे.
- स्वच्छ तंत्रज्ञान व इन्वे फ्रेन्डली वस्तूंचा वापर करणे.
- पर्यावरण विकास प्रकल्पात महिलांचा सहभाग चाढवणे.
- पर्यावरण संभारणात शासकीय संस्थांबरोबरच अशासकीय सेनाभावी संस्थांचा (NGOs) सहभाग चाढवणे.
- वृक्षारोपण, वनसंभारण, वन्यप्राणी संरक्षण, मृदा संभारण, हरित पट्ट्यांचा विकास, जैवविविधतेचे संरक्षण इ.
उपक्रमाद्वारे पर्यावरण व्यवस्थापन व नियोजन करणे आवश्यक आहे.
- पर्यावरण विषयक कर्मचाऱ्यांची कॅम्पेअर अंमलबजावणी करणे.

संभारोप

पर्यावरणीय च्हास व मानवाने केलेली प्रगती यांच अत्यंत जवळचा संबंध आहे. पर्यावरणीय च्हासाचे परिणाम
भारतासह सर्वत्र विकसित-विकसनशील राष्ट्रांना भोगावे लागत आहेत. त्यासाठी आर्थिक विकास व पर्यावरणीय धोरणे यांचो
सांगड घालणे आवश्यक आहे. आर्थिक विकास करत असताना पर्यावरणाची सुरक्षितता राखणे देखील तितकेच महत्त्वाचे आहे.
उत्पादन व उपभोगाच्या पचीन पद्धती शोधल्या पाहिजेत जेणे करून पर्यावरणाचे प्रदूषण होणार नाही. त्यासाठी पर्यावरण विषयक
जनजागृती चाढवणे गरजेचे आहे. तेव्हा मानवाने शाश्वत विकासासाठी आपल्या दैनंदिन कृतीतून पर्यावरणाला कमीत कमी हानी
पोहाचवून पर्यावरणाचे संतुलन राखणे आवश्यक आहे. अन्यथा भविष्यात दुष्काळ, अतिवृष्टी, भूकंप, त्सुनामी अशा
विनाशकारी संकटांना तोंड द्यावे लागेल.

संदर्भसूची

- 1) अभिजित धोरपडे: 'गाया पर्यावरणाची', राजहंस प्रकाशन, पुणे (२०११).
- 2) डॉ. जयकुमार भगर : 'पर्यावरणशास्त्र परिचय', विद्या प्रकाशन, नागपूर.
- 3) Gupta Vishwajit 'Global Warming and Environment'
- 4) V.Rajyalakshmi: "Environment and Sustainable Development" APH Publishing Corporation New Delhi (2004).
- 5) वर्तमानपत्र/ नियतकालिकातील प्रकाशित लेख.
- 6) www.oecd.org
- 7) www.unc.edu

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad Tal. Mukhed Dist. Nanded

Current Global Reviewer

ISSN: 2278-0131

UGC Approved

WJCI (UPE)

UGC Approved
S/N: 10/2010

CLIMATE CHANGE AND AGRICULTURAL CRISIS IN MAHARASHTRA

Dr. Prakash Chandra Joshi, Chairman
Department of Geography, Yashwantrao Chavan
Pragathi, Mumbai-400 004 (M.S.)

www.rjournals.co.in

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mokranabad, Tal. Mukhed, Dist. Nandgaon

2013

		Shrirangrao, Bhange S.D.	
22	Geographical study of Watershed in Osmanabad District	Mr. Khadke V. V., Hulpalle S.D.	71
23	Fears And Effect Of Global Warming	Dr. Ramdas Madale	74
24	Media In Support Of Sustainable Development	Dr. Sunil Khandebharad	76
25	Human Resource Development In Nandurbar District, Maharashtra.	Hange A.K., Gavit S.S.	79
26	Urban Climatic Condition Of Solapur City A Geographical Survey	Dr.Tatipamul.R.V, Dr.Anigunte V.S, Smt.Koli J.N	82
27	Shifting Of Chemical Farming To Organic Farming: A Step Towards Mitigation Of Climate Change Impacts And Economic Farming	Mukke V. K., A. M. Late	84
28	Status of Ground Water in Marathwada Region	Mr. Khadke V. V., Dr.Vijay Baisane, Dr. Rupavate R.L	88
29	Irrigation and Agriculture Development in Yavatmal District	Dr. Kadam N.B.	91
30	Impact of Climate Change on Agriculture	Kamble S.N.	95
31	A Study of Spatio-Temporal Scenario of Agriculture in Parbhani District of Maharashtra	Dr.Bhagwan P. Shendge Mr.Balaji R.Gurude	97
32	A Geographical study of General Landuse In Jalna District (M.S.)	Dr. Tathe Sarjerao Vishwanath	102
33	An Analysis of Temporal Changes in Crop Pattern in Latur and Nilanga Tahsil (1993-96 to 2010-13)	Mr. O.W. Jachav Dr. P.V. Poul	106
34	"Impact Of Climate Change On Livestock In India"	Dr Shivaji Shankar Maske	114
35	हवामान बदल आणि शेतकरी आत्महत्या : भौगोलिक अभ्यास	जाधव एस. व्ही, डॉ. पिसाळ एच. जी., पोटे बी. टी.	118
36	बदलते हवामान व शेतकरी आत्महत्या	डॉ. सुनिता एस. शिंदे, श्री. शिंदे डि.आर.	120
37	औद्योगिक, रासायनिक व्यवसाय व तापमान वाढीचा मानवी आरोग्याव परंपणाम एक भौगोलिक चिकित्सा	डॉ. देशमुख एस.बी.	123
38	परभणी जिल्ह्यातील कापूस पिकाखालील भूमीउपयोजनावर हवामान बदलाचा प्रभाव : भौगोलिक अभ्यास	डॉ. कळसकर एस. एन. श्री. धावने डी. एस..	125
39	परभणी जिल्ह्यातील कापूस पीक उत्पादकता निर्देशांक : एक भौगोलिक अभ्यास (२००० ते २०१०)	प्रा.डॉ. पाटील बी.टी. प्रा. डॉ. गोंड एन.एस.	128
40	पर्जन्य वितरण व कालनिहाय नगदी पिक लागवडीचा बदलता करत : औरंगाबाद जिल्हा विशेष संदर्भ	डॉ.शोभा भानुदासराव दुधाटे	130
41	हवामान बदल आणि महाराष्ट्रातील कृषी संकट	केंद्र गणपत गंगाधर	134
42	विनगाव ग्रामवस्तीतील पारंपारिक शेती व आधुनिक शेती पध्तीचा तुलनात्मक अभ्यास	डॉ. मुळे अंबादास मारोतीराव	137
43	महाराष्ट्रातील कृषी भूमि उपायोगाचे बदलते प्रारूप : एक	प्रा.डॉ.पीसाळ एच.जी.	141

Climate Change And Agricultural Crisis In Maharashtra
CURRENT GLOBAL REVIEWER

www.rjournals.co.in
Vol 1 Issue 1, Sept. 20 2017

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 2.143

(23)

FEARS AND EFFECT OF GLOBAL WARMING

Dr. Ramdas Madale
Dept. of Geography,
S.V. College, Mukramabad,
Dist Nanded

During the past two centuries, carbon dioxide in the atmosphere has increased dramatically. The probable cause is the burning of fossil fuels and burning of forests by farmers. Scientists have been worrying that growing burden of carbon dioxide and other gases may change the earth climate. Under normal circumstances, much of the solar radiation that penetrates the earth atmosphere is re-radiated as heat from the earth's surface and dissipates into space. But an increase of carbon dioxide allows most solar radiations to penetrate the atmosphere, but prevents part of the heat re-radiated by the land and water bodies from escaping into space. As carbon dioxide accumulates enough heat may be trapped to gradually warm the atmosphere.

Other gases that contribute to the green house effect are methane and chloro fluorocarbons. Methane is attributed to relate from livestock manner, additional rice fields and digestion of termites proliferating on dead wood left by worldwide clearing of forests. Most emission from industrial plants and factories fall in the areas nearby. Some are carried away by winds to be washed from the sky by snow, rain or mist. But some chemicals, such as chlorofluoro carbons, do not dissolve or recombine at lower levels. They rise to higher level and contaminate the stratosphere. Chlorofluorocarbons are used as refrigerants and in some places, still used as spar can propellants. They add to the green house effect as they drift upwards.

Fears of Global Warming

i) Rise in Temperature

According to the inter government panel on climatic change (IPCC) set by the United Nation Environment Protection (UNEP) in 1988, the world is already 0.5 degree Celsius warmer than in pre-industrial times, by the turn of the next century-the planet would be further warmer by 3 degree Celsius.

ii) Climatic Changes

The popular misconception that the global warming effect would be beneficial is wrong. Large areas of the world will experience climatic shocks. Some areas may lose 30 percent of their annual rainfall with problem accompanying to agriculture, food supply, forest, health, soil moisture, drinking water supply and public health.

iii) Rise of Sea Level

Rise in temperature of the oceans would result in melting of Arctic sea, which would result in a rise in sea level around the world. Temperature of ocean water near surface have already risen since the beginning of the century by 0.3 and 0.9 degree Celsius. Sea-level measurements over the same period suggest an average global rise of 15 centimeters. If atmospheric Co₂ levels double the resulting rise in the sea level vary between 30 to 50 centimeters by the year 2050. If the latter increase occurred many major coastal cities would inundated.

A one metre rise in sea level would flood over 90 percent of Bangladesh and 50 percent of Calcutta. Other countries like Egypt and India would suffer on large scale. Many small island nations are at great risk and some would even disappear.

iv) Climate Refugees

People forced by starvation, due to agricultural loss, flooding or drought, many people would be moving within countries or even outside the countries. The United Nation is seriously

Climate Change And Agricultural Crisis In Maharashtra

CURRENT GLOBAL REVIEWER

www.rjournals.co.in

UGC Approved

ISSN : 2319 - 8648

Vol 1 Issue 1, Sept. 20 2017

Sr. No. 64310

Impact Factor : 2.143

thinking with what to do with the worlds 'climatic refugees'. These refugees will be the most symbol of global warming.

Effect of Global Warming

All the above fears of the global warming with possible future effects of climatic changes were brought to the notice of the people in the world in 1988 by the leading climatic scientists of NASA in the U.S.A. some of these effects were as follows:

- i) That fifty percent of the countries in the world suffering from drought.
- ii) 50 percent agricultural production was lost.
- iii) Water levels Mississippi river ten metres below the normal and therefore 2000 barges remain idle on the bank of the river.
- iv) First five months of 1988 were the warmest months during the last 130 years. NASA scientist in the book '*Greenhouse Effect*' gave some international contexts for events that occurred in 1988. These events were as follows :
 - i) 75 percent of Bangladesh was inundated by huge floods with 25 percent its population being made homeless. 3000 died in monsoon floods and 5000 in tropical cyclone.
 - ii) In Anhui Province of China 70000 wells ran dry but in other part of the country 1400 died in floods and storms.
 - iii) 25 percent Jamaicans became homeless in the wake of Hurricane.
 - iv) In Nicara-gua the town of Bluefield was devastated by Hurricane and 1500 sq.km. forest was flattened.
 - v) In the drought prone area of Africa 200 millimeters of rainfall in 24 hours on Khartoum and more than a million were made homeless and Gabon had its floods in 20 years.

How to stop Global Warming?

So far no one has yet developed any theory or solution to the global warming effects and since the sources of pollution are very widespread, ranging from household consumption of energy resources to transport to electricity to gas to oil to agriculture to deforestation. The solution to the global warming lies not in the hand of one country, but of all. Saving in carbon emissions in one part of the world are useless if it is neglected in another.

The global warming is largely the product of the industrialized nations as they are the world's largest energy users, CFC producers and consumers, car manufactures and users and users of nitrogen fertilizers. The only solution to the effects of global warming needs a radical rethinking of the whole western industrialized lifestyle. However the solution will be difficult, expensive and involve lot of sacrifice by the industrialized world.

Conclusion

Researcher estimate that the expected rise in atmospheric temperature would be 2° C by the end of the century if the greenhouse gases continues to increase at current rates. Higher global temperature would cause glaciers to melt and also lead to an expansion of the ocean because warm water occupies larger volume than cold water. If the level of green house gases in the atmosphere double. Sea level will rise; estimates of the average rise very between 0.5 to 2.5 metres. This is expected to occur gradually in the next century affecting coastal areas where about a billion people, a quarter of the world population now live. Further, marine ecosystem will also be greatly affected.

References

- 1) S.T. Ingle At. al (2013). Environmental studies, Prashant Publications, Jalgaon-425001
- 2) P.G. Shinde At.al (2000). Environmental studies, Sheth publishers, Mumbai
- 3) Peshwe S. At al. (2004). Environmental studies, Majusha Publication, Naldurg.
- 4) Sing Savindra (1991). Environmental Geography, Prayag Pustak Bhawan, Allahabad
- 5) Environmental Science, 3rd edition by Turk J and A, 1893, Saunders College Publishing, New York.

CHRONICLE OF HUMANITIES AND CULTURAL STUDIES
VOL. 4 NO. 1 JAN. 2018

A BIMONTHLY REFEREED INTERNATIONAL JOURNAL

ISSN: 2454-5503
IMPACT FACTOR: 4.197(IJHF)
UGC Approved Journal No. 63716

SPECIAL ISSUE
On the Occasion of

UGC SPONSORED (under CPE scheme)

NATIONAL SEMINAR
On

CONTRIBUTION OF BUDDHISM TO
NATIONAL INTEGRATION IN INDIA

January 30, 2018

Estd. 1950

Organised by

The Department of History

Nanded Education Society's

People's College, Nanded

College with Potential for Excellence

Re-accredited by NAAC with Grade 'A'

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Murambaad Ta. Mukhed. Dist. Nanded

UGC SPONSORED (under CPE scheme)

NATIONAL SEMINAR

On

Contribution of Buddhism to
National Integration in India

January 30, 2018

EDITORIAL BOARD

Dr. S.G. Jadhav
Chief Editor

Publisher

Dr. Kalyan Gangarde, Director,
Centre for Humanities and Cultural Studies, Kalyan, Dist. Thane
(UGC Approved Journal No. 63716)

ISSN No. 2454-5503

IMPACT FACTOR: 4.197(IJIF)

UGC Sponsored
(Under CPE Scheme)
National Seminar
January 30, 2018

© Principal,
People's College, Nanded

Publisher :
People's College, Nanded
and Centre for Humanities and
Cultural Studies, Kalyan, Dist.Thane

Chief Editor
Dr. S.G. Jadhav

Publication:
January 30, 2018

Cover Design:
Pranav Graphics, Nanded

Type Layout : Rahul Gaware
Printed :

*The views expressed in the Journal are those of the respective
authors and the Principal, Editor and the Publisher may or not agree with it.*

83	मोक्षामा चामनराव लाडगे	बौद्ध धर्म प्रसारातील सम्राट अशोकाची भूमिका	
84	अर्चना मुरलीधर धनवे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि बौद्ध धम्म	
85	प्रा. सुजाता एच. कांबळे	बौद्ध धम्म व स्त्री जीवन : एक अभ्यास	
86	गंगाधर बालाजी देशमुख	बौद्ध धर्म प्रसारातील सम्राट अशोकाची भूमिका	
87	प्रतिभा बाळासाहेब गायकवाड	भारतीय राष्ट्रवादातील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकराची भूमिका	229
88	भुजंग शंकरराव खोडवे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर : भारतीय राष्ट्रवादातील भूमिका	230
89	मोमल गणपतराव दुथडे	बौद्ध धर्म प्रसारातील दाभड बाबरी महाविहाराचे योगदान	235
90	विनीता विनोदराव रंजलकर	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि बौद्ध धम्म	239
91	डॉ. एम. व्ही. देशमुख	डॉ. आंबेडकरांचा विवेकनिष्ठ राष्ट्रवाद	240
92	डॉ. संजय वाघमारे	भारतीय राष्ट्रवाद डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर	241
93	डॉ. लहु दिगांबर वाघमारे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि बौद्ध धम्म	244
94	प्रा. कल्पना कृष्णाजी जाधव	अशोक लिपी व मोडी लिपी यांच्यातील संबंध	248
95	डॉ. एस.एल. मुनेश्वर	बौद्ध में मानवतावादी मुल्ये	251
96	डॉ. ए.एन. सिध्देवाड	भारताच्या राष्ट्रीय एकात्मतेसमोरील आव्हाने	253
97	डॉ. स्मिता मरवाळीकर	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि बौद्ध धम्म	256
98	डॉ. अनिल सिंगारे	महान बौद्ध पंडित : बुध्दगोष	258
99	डॉ. बाजीराव वडवळे	राष्ट्रीय एकात्मतेपुढील आव्हाने	261
100	डॉ. विलास चव्हाण	भारतीय समाजशास्त्र में डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरजी का वैचारिक योगदान	263
101	प्रा. डॉ. अमोल काळे	राष्ट्रीय एकात्मता : धार्मिकता व जातीयता एक विश्लेषण	265
102	डॉ. संतोष सुधाकरराव कोटुरवार	भारतीय एकात्मतेसमोरील आव्हाने व उपाय	267
103	विश्वनाथ हानमंतराव पवार	भारताच्या राष्ट्रीय एकात्मतेसमोरील आव्हाने	269
104	Hatkar Jalba Umaji	Challenges to National Integration in India	271
105	Dr. H. S. Kolhapure	Dr. Ambedkar And Buddhism	272
106	Dr. Sangram M. Jondhale	Buddha: The Super Scientist Of Mind And Matter	274
107	प्रा. पचलिग हनमंत गणपती	भारताच्या एकात्मतेसमोरील आव्हाने	277
108	Dr. K. Chinnaswamy	Buddhist philosophy in Herman Hesse's Siddhartha (1922)	279
109	उमेश वि. मेंडे	महाराष्ट्रात बौद्धधर्माच्या प्रचार-प्रसारामध्ये सम्राट अशोकाचे योगदान	281
110	प्रा. घाडगे सोमनाथ व्यंकटी	भारतीय राष्ट्रवादातील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची भूमिका	283
111	प्रा. कांबळे शिवाजी ई.	भारताच्या राष्ट्रीय एकात्मतेसमोरील आव्हाने	286
112	प्रा. नयन भादुले - राजमाने	बौद्ध धम्म प्रचार में सम्राट अशोक की भूमिका	285
113	प्रा. डॉ. मादळे आर. बी.	सम्राट अशोकांचे बौद्ध धर्मातील योगदान	294
114	डॉ. गोविंद देशमुख	भारतीय राष्ट्रीय एकात्मतेधील बौद्ध धर्माचे योगदान	294

PRINCIPAL
Swami Vivekananda Mahavidyalaya
Mukramabad T. Mukhed, Dist. Nanded

सम्राट अशोकांचे बौद्ध धर्मातील योगदान

प्रा. डॉ. मादळे आर. बी.

स्नातकोत्तर विभागात, महाविद्यालय, मुळगावड ना. मुखेड जि. नांदेड

वसा :

पैशाची पोषणपेच्या सती कठोर चिंतनांतर बुद्धगया येथील नांदीच्या काळाने पिपळाच्या कुशावस्ती सिद्धार्थ गौतमाला ही प्राप्त झाली. अखिल मानव समूहाच्या जीवनातील दुःख व निवारण्याचा मार्ग प्राप्त झाल्याने सिद्धार्थ गौतम बुद्ध इ. स.पू. ५६२ साली सातत्या येथील वानवासात राहून इ. स.पू. ५२८ साली सातत्या येथील वानवासात राहून सिद्धार्थ गौतमाने सर्वप्रथम आपल्या पाच ज्यांना धर्माची दीक्षा दिली. हेच सिद्धार्थ गौतम बुद्धाचे धम्मचक्र प्रवर्तन होते.

बुद्धाच्या धम्मचक्रातील भारताच्या प्राचीन सन्नधीय इतिहासाला दिशा देण्याचेच कार्य केले नाही तर एकदा, एकदा भारत केला. विखुरलेल्या तुकड्यांना आपल्या विचारांमुळे आणले आणि स्वतःला चढव करण्यासाठी ह्या देशाच्या मात सम्राट अशोक, राजा मिल्हिन, सम्राट कनिष्क आणि हंपेकान ही उत्तुंग व्यक्तिमत्त्वाची हिमालये नग्यास आली. अशोकांनी आपल्या कर्तृत्वाने देशाच्या इतिहासाला गी देऊन भारताचे नाव जगाच्या अंतःकरणात घर करवून ने आहे. सम्राट अशोकांनी फ्रान्स राज्यक्रांतीपेक्षाही मोठे एक व सन्नधीय क्रांती घडविली. सम्राट अशोकांनी कलिंग राज बुद्ध धर्माची परिग्रजा घेऊन दुसरे धम्मचक्र प्रवर्तन वज्या अर्थाने होच क्रांती बुद्धाच्या संस्कृतीची पुनर्स्थापना क्रांती ठरली. पुढे याच क्रांतीचे पुनरुज्जीवन सम्यक राजा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी १४ ऑक्टोबर रोजी नागभूमी नागपूरच्या दीक्षाभूमीवर तिसरे धम्मचक्र करवून केले.

सुत शोधनिबंध हा दुय्यम स्रोताच्या आधारे तयार केलेला शोधनिबंधात सम्राट अशोकांचे बौद्ध धर्मातील योगदान आहे हे उद्दिष्ट समोर ठेवून माहिती देण्याचा प्रयत्न केलेला

प्रशोक व कलिंग युद्ध

सम्राट अशोकाच्या आयुष्यातील सर्वांत महान घटना म्हणजे (२६१) मध्ये झालेले कलिंगचे युद्ध होय. ज्या घटनेमुळे अशोक धम्मसम्राट म्हणून जगाला परिचित झाले. कलिंग हे मौर्य आणि विदूसार यांच्या राज्यात एक स्वतंत्र राज्य होते. सामरिकदृष्ट्या आणि व्यापारिकदृष्ट्या अखंड महत्त्वाचे होते. अशोकांच्या विशाल साम्राज्यासमोर कलिंगचे टिकून राहणे अशक्यच होते. भारत-पाकच्या निर्मितीमुळे ना आपले स्वतंत्र अस्तित्व ज्याप्रमाणे अबाधित ठेवता ही त्याप्रमाणे कलिंगलासुद्धा ते शक्य नव्हते. तरीपण अत्यंत चिकाटीने लढविले गेले. सार्वभौम साम्राज्याच्या लढी लढल्या गेलेल्या या युद्धात एक लाख माणसे मारली

गेली. दीड लाख लोक जखमी झाले. अनेकांच्या आयुष्याची वाताहत झाली. अनेक मातांना आपले जवान पुत्र गमवावे लागले. अनेक नवयौवनांना आपले पती या अग्निकुंडात आण करवावे लागत होते. कलिंग ही सम्राट अशोकाच्या काळजाला झालेली चिरंतन जखम होती. माणसांच्या प्रेतांचा साचलेला दोंग, राहोद इ. झालेल्या प्राण्यांचे विशाल पर्वतक्रम्य देह, रथचक्रे आणि शस्त्रांचा साचलेला खच, घराघरातून येणारे भयाण ध्वनी, जखमी सैनिकांचे प्राणतिक्रम आकांत, विधवांचे विलाप, बाळांचे चित्कार ऐकून अशोकांचे अंतःकरण, छिन्नविछिन्न झाले होते. हा प्रचंड रक्तपात पाहून सम्राट अशोकाच्या मनःतंत्र सम्राट परचतापाने होरपळून निघाला होता. कलिंग देश पाटलीपुत्रच्या भौगोलिक सीमांशी बांधला गेला होता. पण दोन्ही देशांच्या अंतःकरणाची मात्र कधीही भरून न निघणारी फाळणी झाली होती. कलिंग पाटलीपुत्रच्या साम्राज्यात विलीन झाला. विजयाचे नगरे वाजत होते; पण मनाने पराभूत झालेला विजयी सम्राट अशोक कलिंगच्या दुःखाने शोकग्रस्त झाला होता. युद्धाच्या न्वालांनी होरपळून निघालेल्या मातीवरून कृपाची तरी संय पावले त्यांच्याच दिशेने निघाली होती. भंते उपगुणांच्या स्नेहल, शीतल उपदेशाने करुणचे एक फूल फूलून वर आले होते. मनात त्यागतांच्या तत्त्वज्ञानाचे घर झाले होते. कलिंग मातीच्या आक्रोशाने सम्राटच्या अंतःकरणातून बुद्ध अंकुरले होते. सम्राट अशोकाच्या काळजातील करुणचे स्पंदन महाकाव्यिक तथागत बुद्धांच्या स्पंदनाशी मिळालेले असल्याने राजा सम्राट अशोक तथागतांच्या जीवन कार्याचा पथिक झाला होता. सम्राट अशोकांनी धम्म स्वीकारल्यानंतर तथागतांच्या अस्थीवर ८४००० स्तूप आणि ८४००० विहारे उभी करून आपल्या अंतःकरणात सलणाज्या कलिंगला सांत्वना दिली.

सम्राट अशोकांचे बौद्ध धर्मातील योगदान

बुद्धाला शरण गेलेल्या सम्राट अशोकाने आपल्या हयातीत बौद्ध धर्माचा प्रचार आणि प्रसार केलेला दिसून येतो.

तृतीय बुद्ध धम्म संगितीचे आयोजन

सम्राट अशोकांनी बुद्ध धर्माचा स्वीकार केल्यानंतर त्यांनी केलेली सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे तृतीय बुद्ध धम्म संगितीचे आयोजन हे होय. मोग्गलीपुत्र तिससस्थवीर यांच्या अध्यक्षतेखाली पाटलीपुत्रातील अशोकवनात ही संगिती आयोजित केली होती. द्वितीय धम्म संगितीच्या वेळी भिक्खू संघात मतभेद निर्माण होऊन अनेक पंथभेद निर्माण झाले होते. शिवाय अशोकांच्या काळात राजाश्रय लाभल्यामुळे बौद्ध भिक्खूंना दान पुरेशा प्रमाणात मिळत असे, पण बुद्धांच्याच समकालीन असणाऱ्या वर्धमान महाविरांच्या जैन श्रमणांना पुरेशा प्रमाणात वस्त्रे व भोजन यांचे दान मिळनासे झाले. यामुळे दानाच्या लोभापायी तसेच बुद्ध धर्माचा पाडाव करण्याच्या दृष्टीने अनेक जैन श्रमण भिक्खू संघात शिरले व आपल्या आचरणांनी ते संघाला भ्रष्ट करू लागले. भिक्खू संघात निर्माण झालेले अंतर्गत पंथभेद आणि जैन श्रमणांचे छुपे

आक्रमण, या दोहीच्या संदर्भात यांचे अशीमिनी आगोनात केलेल्या या भग्न संपितीला विशेष महत्त्व आहे. ही संपिती भग्नपिण्याचे काही दिवसांपूर्वी त्यांनी ज्येष्ठ भिन्नवृत्त योग्यतीपुततिरस यांच्याशी विचारविनिमय करून संपात तपून वसलेल्या सुमारे ६० हजार जैन श्रमणांचा श्वेत चरये घालून संघानून हानसून लावले होते. ज्यांनी त्यांचे ऐकले नाही त्यांचा आपल्या सैनिकांच्या हस्ते शिरच्छेद केला. अशा प्रकारे भिन्नवृत्त संघाने पूर्णतः शुद्धिकरण करून तृतीय भग्न संपितीची सुरुवात केली.

ही भग्न संपिती बुद्धांच्या महापरिनिर्वाणानंतर २३५ वर्षांनी म्हणजे इ.स.पू. २४८ मध्ये भरली होती. ही भग्न संपिती सुमारे ९ महिने चालली. भग्न संपितीमध्ये बुद्ध धर्मास अनुसरून अनेक निर्णय घेऊन त्रिपिटकाची निर्मिती पूर्ण केली. तसेच भिन्नवृत्तरिता त्यांनी भग्ननिगमानुसार आचरण करावे अग्या त्यांना दंड करण्याचा ठराव करण्यात आला. सम्राट अशोकांनी सर्वसामान्य प्राणसंपर्कत भग्न तत्त्वज्ञान पोहोचाने आणि त्याने त्यानुसार आपले जीवनयापन करावे यावरिता संपूर्ण भारतावर स्तंभालेख, शिलालेख, महत्त्वाच्या रस्त्यावर, चौसत्यावर शिल्पीत केले.

सातनाथ येथे भिन्नवृत्त संघाची स्थापना

सम्राट अशोकांनी भग्नयात्रा करताना तणागतांनी प्रवर्तन केले होते तेणे भिन्नवृत्त संघाची स्थापना केली होती. या पवित्र प्रसंगाची स्मृती स्मृत जागृत रहावी म्हणून सम्राट अशोकांनी आपल्या राज्याभिषेकाच्या २४ व्या वर्षी स्वीवर उपगुप्तासोबत सारनाथला जाऊन त्या जागेवर अशोकस्तंभ उभारला. हा स्तंभ अशोक चक्राचिह्न व चार सिंहमूर्ती असलेला सुंदर विशाल स्तंभ उभारला. हाच स्तंभ स्वतंत्र भारताच्या नाण्यावर पुढच्या बाजूस चित्रांकित केलेला आहे. त्याशिवाय भारतीय नाण्याची सत्यता मान्य होत नाही. हीच मुद्रा राजमुद्रा आहे. हेच भारताचे गौरवचिन्ह आहे. सारनाथचा स्तंभ सम्राट अशोकांनी भारताला दिलेली महान देणगी आहे. अशी देणगी कोणत्याही अन्य भारतीय शासकांनी दिली नाही. स्तूप, विहार बांधली व शिलालेख कोरले

सम्राट अशोकांनी जेव्हा भिन्नवृत्त उपगुप्त यांच्यासोबत लुंबिनीला भेट दिली तेव्हा लुंबिनीची पवित्रता बघून त्यांनी तेथे अनेक स्तूप व विहारे बांधली. विशाल स्तंभ उभारले. त्यावर अश्वामुर्ती बसवून बुद्धांचा इतिहास कोरला. लुंबिनीला बुद्धांचा जन्म झाल्यामुळे लुंबिनीस करमुक्त करून गावाच्या उन्नतीसाठी व सुखनरयेसाठी स्वतःच्या उत्पन्नाचा आठवा भाग दान केला. ज्या बुद्धगयेंत सिद्धार्थ गौतमास बुद्धत्व प्राप्त झाले त्या बुद्धगयेस सम्राट अशोकांनी भेट देऊन तेथे शिलालेख कोरला. त्यांच्या ८ व्या शिलालेखात बुद्धगयेसंबंधी उल्लेख आहे. त्यांनी ह्या स्थळांची यात्रा आपल्या राज्याभिषेकाच्या १८ व्या वर्षी केली होती. बुद्धगयेंतील बोधिवृक्षाच्या दर्शनाने मंत्रमुग्ध होऊन तेथे त्यांनी विहार व स्तूप उभारला. तसेच सम्राट अशोक जेव्हा कुशीनगरात आले तेव्हा ते अत्यंत व्यथित झाले. कारण कुशीनगर येथेच त्याप्रांचे महापरिनिर्वाण झाले होते. बुद्धांच्या महापरिनिर्वाणाच्या २५० वर्षांनी सम्राट अशोक स्ववीर उपगुप्तासोबत कुशीनगरात आले तेव्हा तेथे दानधर्म करून स्तूप, विहार बांधून स्तंभ उभारला.

भारतात व भारताबाहेर धम्माचा प्रचार व प्रसार

सम्राट अशोकांनी बुद्ध धर्माचा स्वीकार केल्यानंतर संपूर्ण भारतावर आणि भारताबाहेरील इतर देशात भग्न प्रचारार्थ प्रतिनिधी पाठवून बुद्धांच्या महापरिनिर्वाणानंतर भग्न प्रचार प्रसार कार्यात जी शिथिलता निर्माण झाली होती ती दूर साहसात काशीवर, गंगार, गडगूर, उत्तर कर्नाटक, कोकण, महाराष्ट्र, ब्रह्मदेश, श्रीलंका, तिबेट, सिरिया, जपान, चीन, कोरिया आणि इजिप्त या देश विदेशात भग्न प्रतिनिधी पाठविले. चीनसह संपूर्ण जग भारताला 'बुद्धांचा देश' म्हणून ओळखतो आहे. चीनचे अनेक प्रवासी भारतात येऊन गेले. उदा.फाहियान, ह्युएन-त्संग, इ-चिंग इत्यादी. सम्राट अशोकांमुळे भारताची कीर्ती जगात वाढली. त्यांच्या काळात भारत भूमीवर सोन्याचा धूर निघत होता, असे म्हणतात ते खरेच आहे. कारण त्यावेळी स्वातंत्र्य, समता, संपृता आणि न्याय ही मूल्ये समाजात वृद्धिंगत झालेली होती. फाहियान या चीनी प्रवाशाने भारतात येऊन त्या काळाच्या वैभवाचे व प्रगतीचे सुंदर वर्णन केले. आजही अनेक राष्ट्रे बौद्ध राष्ट्र म्हणून अभिमानाने जगत आहेत.

स्वतंत्र धर्माखात्याची निर्मिती

धर्मांचा प्रसार करण्यासाठी अशोकांनी एक स्वतंत्र खाते उघडले आणि त्यावर खास अधिकार्यांची नेमणूक केली. त्यांना 'धर्ममहाप्रा' व 'धर्मयुक्त' म्हणत. स्त्री समाजासाठी 'स्त्री-महाप्रा' ची नेमणूक केली. त्यांच्यावर बौद्ध धर्माचा प्रसार करण्याची आणि त्याचबरोबर जनतेच्या ऐहिक कल्याणाची काळजी घेण्याची जबाबदारी सोपविण्यात आली. हे अधिकारी नेहमी देशव्यापी जनसंपर्क दौरा काढून जनतेच्या अडी-अडचणी समजून घेत आणि त्यांची दाद लावीत.

संपूर्ण कुटुंब बुद्धधर्म प्रचारार्थ समर्पित केले

ऐश्वर्य पायाशी लोळण घेत असलेला सम्राट अशोक बुद्ध विचाराने पूर्ण लीन झाला. संपूर्ण कुटुंब जनतेच्या सेवेसाठी. बुद्धधर्म प्रचारार्थ समर्पित झाले. मुलगा महेंद्र सम्राट पदाचा मोह सोडून भिन्नवृत्त झाला. जगाच्या इतिहासात इतके मोहमुक्त उदाहरण सापडणे शक्य नाही. मुलगी संघमित्रा, तिचा पती अग्निब्रह्मा गिर्णसू झाला. संघमित्राच्या संसारात छोटे बाळ असून संसार सुखाचा त्याग करून भिन्नवृत्त झाली. भौतिक सुखाचा त्याग करून जनतेच्या कल्याणाकरिता ते श्रीलंकेला गेले. सिलोनमध्ये महेंद्राने भिन्नवृत्त संघ व संघमित्राने भिन्नवृत्त संघ स्थापन करून बुद्ध धम्माचा प्रचार केला. श्रीलंकेचा राजा तिस्स व त्याची भगिनी अनुसीमा देवी यांनी अनेक स्त्री-पुरुषांसह बुद्धधम्माची दीक्षा घेतली. संघमित्राने श्रीलंकेला जाताना बुद्धगयेंतील बोधिवृक्षाचे एक रोपटे घेऊन गेली होती. तो बोधिवृक्ष अनुराधापूर येथे अजूनही जिवंत असल्याचे सांगतात. त्याच बोधिवृक्षाचे रोपटे भदंत आनंद कोसल्यायन यांनी नागपूरच्या दीक्षाभूमीवर लावले, त्याचा आज मोठा बोधिवृक्ष झाला आहे.

निष्कर्ष :

जगाच्या इतिहासात अनेक मोठमोठे सम्राट होऊन गेलेत. पण त्या सर्वांमध्ये अशोकाचे स्थान अद्वितीय आहे. कलिंगच्या युद्धानंतर म्यान केलेली तलवार त्याने पुन्हा कधीही उचलली नाही.

कालीग युद्धात पराभूतांबद्दल त्याने जो शोक केला तो जगाच्या इतिहासात अमर झाला. दिग्विजयाऐवजी 'धर्म-विजय' हे त्याने आपले ध्येय ठरविले आणि प्रयत्नाने ते साध्य केले. आपल्या धर्मांशा त्याने स्तंभावर आणि दगडांवर कोरून लोकांसमोर सतत राहतील अशी व्यवस्था केली. हे स्तंभ आणि शिलालेख अजूनही अशोकाची घोरवी सांगण्यास उभे आहेत.

सम्राट अशोकांनी बौद्ध धर्माच्या प्रसारासाठी संपूर्ण राज्ययंत्रणेला राबविले असले तरी तो धर्मवेडा नव्हता. राव धर्माच्या लोकांना त्यांच्या राज्यात सारखेच मानाचे स्थान होते. परधर्मसहिष्णुता दाखवून त्यांनी बौद्ध धर्माचे तत्त्वे खऱ्या अर्थाने अमलात आणली. त्यांच्या राज्यात वैदिक ब्राह्मण, जैन, निग्रंथ

आणि आजिवक पंथाचे लोक ही सर्वांना समान राबवली होती. यावरून अशोकांचा धर्म 'मानव-धर्म' होता असे म्हणता येईल.

संदर्भ :

१. मा.म. देशमुख, प्राचीन भारताचा इतिहास, विश्वभारती प्रकाशन, सीताबर्डी, नागपूर-४४००१२
२. पी.व्ही. काटे, प्राचीन भारत, केलाश पब्लिकेशन्स, औरंगाबाद
३. एस.एम. भांडवलकर, प्राचीन भारताचा इतिहास, अभिजीत पब्लिकेशन, लातूर
४. बिंदा परांजपे, प्राचीन भारतीय इतिहास, लोकवाङ्मयगृह, प्रभादेवी, मुंबई-४०००२५
५. संपा. वबन कांबळे, दै.वृत्तरत्न सम्राट, दि.१२ एप्रिल २०१७

□□□

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Special Issue
Issue 11, Vol 1, 24th & 25th Jan. 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 2.143

VASUNDHARA COLLEGE, GHATNANDUR

NAAC Accredited 'B' Grade with CGPA 2.47.

DEPARTMENT OF GEOGRAPHY

Organized

2nd National Conference on

IMPACT OF CLIMATE CHANGE ON AGRICULTURE

(24th & 25th Jan. 2018)

Chief Editor

Mr. Arun B. Godam

Guest Editors

Principal Dr. Arun Dalve
Vasundhara College, Ghatnandur
Tq. Ambajogai Dist. Beed (MS)

Convener & Editor

Dr. Sakharam Waghmare
Head, Department of Geography
Vasundhara College, Ghatnandur

Co- Convener

Assit. Prof. Govind Zadke
Dept. of Geography
Vasundhara College, Ghatnandur

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad 10
Dist. Nanded

Current Global Reviewer

Special Issue
Issue II, Vol 1, 24th & 25th Jan. 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 2.143

17	Impact Of Climate Change On Agriculture	Dr. Ramdas B. Madale	39
18	Geographical Analysis Monthly Rainfall In Latur	Dr. N.K. Wajumare, B.A. Matherao	41
19	Impact Of Climate Change On Indian Agriculture	Dr. Pradip P. Laggad	43
20	Organic Farming For Combating Global Climate Change	Mukke V. K. & A. M. Late	45
21	Climate Change & Sugarcane Production in Jalna District: A Correlative Study	Dr. V.L. Rajale, Dr. V. N. Kandle, Dr. T.B. Gajar	48
22	Pattern And Process Of Urbanization In Thane City In Maharashtra: A Geographical Study	Dr. Sunil Khandekar	50
23	Climate change and Agriculture land use in Yavatmal district	Dr. Rathod H.B., Panchal Jyoti Govindrao	52
24	Shahada Tehsil of Nandurbar District (M.S.)	Dr Nitinkumar Dadarazheb Mali	53
25	Geographical study of Temperature in marathwada	Asst. prof. Sarwade M.P.	55
26	The Impact Of Climate Change On The Tourism Sector In Maharashtra.(India)	Asst. Prof. Vijay Dinanath Chaudhari, Dr. S. B. Ashture.	58
27	Spatio-temporal Analysis of Rainfall in Ahmedpur Tehsil	Dr. Parmeshwar V. Pool, Dr. Rajeshwar Kotalwar	62
28	A Study Of Primary Health Centers And Their Change With Distribution In The Rural Areas Of The Southern Piedmont Plain In The Western Vidharbha (Maharashtra)	Prof. Vijay R. Baviskar, Prof. Dr. Sachakar M. Lawande	65
29	Environmental Changes In South Eastasia	Prof. Kanse Santosh Haribhu	69
30	Impact Of Climate Change On Health Care System	Dr. Veer Vrundarani Vijaysinh	31
31	Worship Tourism In Marathwada Region - A Geographical Study	Sanjayadevi Pzwar (Gore) Sneha Suryawanshi	73
32	Environmental Management: A Social Responsibility	Mohite B.M.	75
33	"A study of cropping pattern in majalgaon tahsil"(2015-2016)	Dr. Sonawane S.V., Dr. Sonawane V.A., Dr. Ghage S.P.	80
34	बदलते हवामान : कृषी व्यवसायासाठी रेल एक समस्या	प्रा. डॉ. चिमणमठे विभवराज श्रीरामराव	82
35	वेरिबक तापमान वाढील हरितगृह वायूची भूमिका आणि पृथ्वीची विनाशाकडे बघायल !	प्रा. बालाजी आर. गुरुदे, प्रा. डॉ. यशंत योगेशकर	86

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Special Issue
Issue II, Vol 1, 24th & 25th Jan, 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN: 2319-8648
Impact Factor: 2.143

Impact Of Climate Change On Agriculture

Dr. Ramdas R. Madale
Asst. Prof. Geography, S.V. College, Akhramanad, Dist. Nandard
Affiliated S.R.T.M.U. Nandard (M.S.)

(17)

Introduction:

Climate change and agriculture are interrelated processes, both of which take place on a global scale. Climate change affects agriculture in a number of ways, including through changes in average temperature, rainfall and climate extremes (e.g., heat waves), changes in pests and diseases, changes in atmospheric carbon dioxide and ground-level ozone concentrations, changes in the nutritional quality of some foods and changes in sea level.

Climate change is already affecting agriculture, with effects climate change will likely negatively affect crop production in low latitude countries, while effects in northern latitudes may be positive or negative. Climate change will probably increase the risk of food insecurity for some vulnerable groups, such as the poor. Annual agriculture is also responsible for greenhouse gas production of CO₂ and a large percentage of the world's methane and future land infertility, and the displacement of local species.

There are a range of policies that can reduce the risk of negative climate change impacts on agriculture and to reduce GHG emissions from the agricultural sector.

Impact of Climate Change on Agriculture

Despite technological advances, such as improved varieties, genetically modified organisms, and irrigation systems, weather is still a key factor in agricultural productivity, as well as soil properties and natural communities. The effect of climate on agriculture is related to variability's in local climates rather than in global climate patterns.

The earth's average surface temperature has increased 1.5° F (0.83° C) since 1880. Consequently, agronomists consider any assessment has to be individually consider each local area. On the other hand, agricultural trade has grown in recent years, and now provides significant amounts of food, on a national level to major importing countries, as well as comfortable income to exporting ones. The international aspect of trade and security in terms of food implies the need to also consider the effects of climate change on a global scale.

A 2008 published in science suggested that, due to climate change, 'Southern Africa could lose more than 30% of its main crop, maize by 2030. In south Asia losses of many regional staples, such as rice, millet and maize could top 10%'

The intergovernmental panel on climate change (IPCC) has produced several literature on climate change. The IPCC third assessment report, published in 2001, concluded that the poorest countries would be hardest hit, with reduction in crop yields in most tropical and sub-tropical regions due to decreased water availability, and new or changed insect pest incidence. In Africa and Latin America may rainfed crops are near their maximum temperature tolerance, so that yields are likely to fall sharply for even small climate changes, fall in agricultural productivity of up to 30% over the 21st century are projected. Marine life and the finishing industry will also be severely affected in some places.

Climate change induced by increasing greenhouse gases is likely to affect crops differently from region to region. For example, average crop yield is expected to drop down to 50% in Pakistan according to the UKMO scenario whereas corn production in Europe is expected to grow upto 25% in optimum hydrologic conditions.

More favourable effects on yield tend to depend to a large extent on realization of the potentially beneficial effects of carbon dioxide on crop growth and increase of efficiency in water use. Decrease in potential yields is likely to be caused by shortening of the growing period, decrease in water availability and poor vernalization.

In the long run the climatic change could affect agriculture in several ways:

- Productivity in terms of quantity and quality of crops.
 - Agricultural practices, through changes of water use (irrigation) and agricultural inputs such as herbicides, insecticides and fertilizers.
 - Environmental effects, in particular in relation of frequency and intensity of soil drainage (leading to nitrogen leaching), soil erosion, reduction of crop diversity.
 - Rural space, through the loss and gain of cultivated lands, land speculation, land renunciation, and hydrolic amenities.
 - Adaptation, organisms may become more or less competitive, as well as humans may develop urgency to develop more competitive organisms, such as flood resistant or salt resistant varieties of rice.
- They are large uncertainties to uncover, particularly because there is lack of information on many specific local regions, and include the uncertainties on magnitude of climate change, the effects of technological changes on productivity, global food demands and the numerous possibilities of adaptation.
- Most agronomists believe that agricultural production will be mostly affected by the severity and pace of climate change, not so much by gradual trends in climate. If change is gradual, there may be enough time for biota adjustment. Rapid

change, however, could harm agriculture in many countries, especially those that are already suffering from rather land and climate conditions, because there is less time for optimum natural selection and adaptation.

Effects of regional climate change on agriculture have been limited changes in crop phenology provide important information of the response to recent regional climate change. Phenology is that study of natural phenomena that recur annually, and how these phenomena relate to climate and seasonal changes. A significant advance in phenology has served for agriculture and forestry in large parts of the northern Hemisphere. It has been occurring more frequently because of global warming and they are expected to become more frequent in Africa, southern Europe, the Middle East, most of the Americas, Australia, and Southeast Asia. Their effects are aggravated because of increased water demand, population growth, urban expansion, and environmental changes in many areas. Droughts result in crop failures and the loss of pasture grazing land for livestock.

Hoffmann, U., Section B : Agriculture-a key driver and a major victim of global warming in : land Article in chapter 1, in Hoffmann 2013 Pp.3, 5
Porter, J.R., et. al, executive summary, in : chapter 7 : food security and production systems (archived 5 November 2014), in IPCC AR5 WG2 A 2014, Pp.488-489
Section 4.2 : Agriculture's current contribution to greenhouse gas emissions in : HILPE 2012, Pp.67-69.
Blanco, G, et al, section 5.3.5.4 : Agriculture Forestry, Other land use in : Chapter 5 : Drivers, Trends and Mitigation (archived 30 December 2014), in : IPCC AR5 WG 3 2014, Pp.383 Emissions aggregated using 100 year global warming, potentials from the IPCC Second Assessment Report.
Porter, J.R. et al, section 7.5 : Adaptation and managing risks in agriculture and other food system activities, in chapter 7 : food security and food production systems (archived 5 November 2014), in IPCC ASRS WG2 2014, Pp.513-520.
Parry, M.L. et al (2007), 'Executive Summary' in M.L. Parry; et al. chapter 1 : Assessment of observed changes and responses in natural and managed systems. Climate change 2007 : impacts, adaptation and vulnerability : contribution of working group II to fourth assessment report of the intergovernmental panel on climate change : Cambridge University Press (CUP) : Cambridge UK : Print version : CUP This version : IPCC website ved 2011-06-05
<https://en.m.wikipedia.org/wiki/climate-change-and-agriculture>.

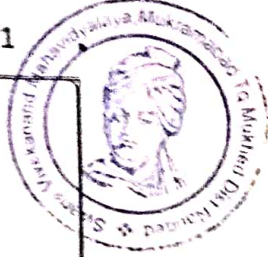
MAH/MUL/03051/2012
ISSN: 2319 9318

UGC Approved
Sr.No.62759

Vidyawarta®

April To June 2018
Issue-24, Vol-02

01

MAH/MUL/ 03051/2012

ISSN :2319 9318

April To June 2018

Issue-24, Vol-02

Date of Publication
15 April 2018

Editor

Dr. Bapu g. Gholap

(M.A.Mar.& Pol.Sci.,B.Ed.Ph.D.NET.)

विद्येविना मति गेली, मतीविना नीति गेली
नीतिविना गति गेली, गतिविना वित्त गेले
वित्तविना शूद्र खचले, इतके अनर्थ एका अविद्येने केले

-महात्मा ज्योतीराव फुले

❖ विद्यावार्ता या आंतरविद्याशाखीय बहुभाषिक त्रैमासिकात व्यक्त झालेल्या मतांशी मालक, प्रकाशक, मुद्रक, संपादक सहमत असतीलच असे नाही. न्यायक्षेत्र:बीड

"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post. Limbaganesh Dist,Beed -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Bapu Ganpat.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.
At Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Beed
Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295
harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors / www.vidyawarta.com

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad To Mukhed,Dist.Nanded

Index

01) THE PRISON WRITING IN PERSIAN LITERATURE MD. ASIF ANSAR, NEW DELHI	10
02) To study the problem of slow learner Dr.Kusum V. Chaudhari, Mumbai	19
03) Livestock farming is the key of rural development in India Dr. Bhagwat Bhaurao Gadekar, Nashik	23
04) ROLE OF BOTANICAL GARDEN FOR SUSTAINABLE ENVIORNMENT Hirve Babasaheb Jalindarrao, Dist. Beed (M.S)	27
05) ENVIRONMENT AND HUMAN HEALTH Dr. R.B. Madale, Dist-Nanded	29
06) Occupational Stress and its Management Dr. Jyoti Pandey & Mrs. Sushma Makkar, Bareilly	32
07) Annals of Maxillofacial Surgery(AMFS): A Bibliometric Study(2014-2017) Dr. Mamta Malik, Indore (Madhya Pradesh) India	36
08) INTEGRATION OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES (ICT) AIDED... BRUNDABANA MEHER, SAMBALPUR, ODISHA	42
09) Job Satisfaction and Self-concept of Non-government Degree College Tea... Dr. Maheswar Panda, Sri. Baburam Pani & Mrs. Niharika Samantraya	47
10) Administration System of The Shivaji Maharaj Rayasing Jalindar Patil, Pune	56
11) Neo-liberalization: Handicrafts, Culture and Identity of Baiga Tribe Poornima Shukla, Varanasi	61

Environmentally has a crucial role in functioning of any type of ecosystem. It provides various products and services for our life. It provides food, fresh water, fertile soil, pure air and shelter. Though garden is an artificial terrestrial ecosystem, it always gives feel of nature. All the herbs, shrubs and trees give economic and medicinal values. Apart from this, due to photosynthetic activities, we get food and valuable oxygen. Every garden has its specific value for sustaining the environment.

REFERENCES

Almeida TAB, 2003 Flora of Maharashtra Vol VII Arambhaskar to Corata phytocenes. Walter Harbottum, St. Xavier's College, Mumbai

Jain B, 1980 A clinical trial of Kantakari (Solanum xanthocarpum) in cases of Tama Kawaia (Some respiratory diseases). Bull. Res. Ayu. Siddha, 11(3): 447-460

Halk VII, 1977. Key to Angiospermic families and certain genera of Marathwada, Aurangabad. Author Publication (Ed. 2) 1974, Udgir Ratna Deep Publishers

Halk VII, 1988 Flora of Marathwada Vol. I and II. Anand Prakashan Aurangabad.

Pandey B, 2003 Some traditional Herbal home remedies used in and around Panpur city (Uttar Pradesh), India. Ethnobotany, 15: 129-31.

Daluge P, 2012, A contribution of the flora of Wadhavans wetland, Dabhol taluka (Rajrat) India. Bioscience Discovery, 3(2): 218-221.

Lal HS and Singh S, 2012, Study of plant biodiversity of Hazratbag dist Birkand India and its medicinal uses. Bioscience Discovery, 3(1): 91-96

Sainkhediya J and Ray S, 2012. Preliminary study of flowering plant diversity of Jhansi region, Bioscience Discovery, 3(1): 70-72

Hajjeham G P, Harasinga R B, Venkateshwarulu A, Samudra H, Anitha H and Ugandhar T, 2014 Studies on the medicinal plant diversity in forest ecosystem of Mahadevpur forest of Karimnagar (A.P) India. Bioscience Discovery, 4(1): 82-88

ENVIRONMENT AND HUMAN HEALTH

Dr. R. B. Madole
Asst. Prof. Geography,
S.V. College, Mukamshad, Tq. Mukamshad,
Dist. Haveri

ABSTRACT

The interconnectedness of life on earth means that nothing we put into the ecosystem simply disappears. In other words, what we do to the planet, we do to ourselves. Pollutants reach human through the food we eat, the water we drink and the air we breathe and endanger our health in both immediate and long-lasting ways. Outdoor air pollution alone is associated with more than one million deaths and countless illness each year across the globe. Children and the elderly the most vulnerable members of our society are especially susceptible to toxins like mercury and pesticides.

Health is believed to be influenced by both ecological (aggregate) as well as individual characteristics, yet much large scale socio logical and geographic research focuses on either the individual or his environment. Thus, it has become to make sense to study individual and environmental determinants in health simultaneously aiming to answer to the question (what is the role of the environment in explaining the health of individuals? In fact, this question makes even more sense today when we are able to see that scientists cannot make politics to understand what is at stake relating global warming, for instance, and all the consequences arising from their actions. We know that a more sustainable future should rely in the built environment

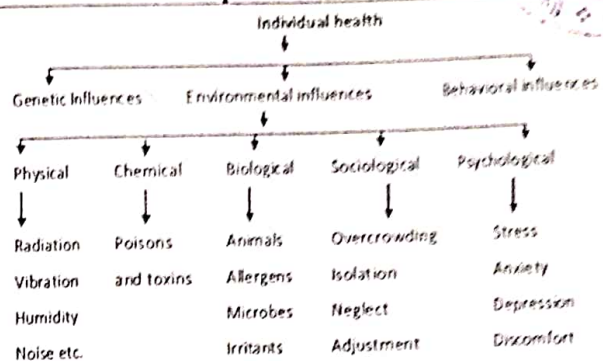
Introduction

Fifty years ago, the World Health Organization (WHO) defined health as "a state of complete physical, mental and social well-being and not merely the absence of disease or infirmity." This definition should serve as a reminder that redefining the view of environmental health and the natural environment requires many shifts in thinking, as well as a willingness to pursue a diversity of approaches.

Advances in the field of environmental health have taught us much about human health hazards; for example, air pollution can cause respiratory disease, heavy metals can cause neurotoxicity, global climate change is likely to fuel the spread of infectious diseases. Domestically, the response has been to clean up the environment a laudable goal, said Rafe Pomerance of Sky Trust. Environment health issues traditional have been addressed at the international level within the context of such issues as ozone depletion, climate change, and biodiversity. Countries have tried to address the issues through the multilateral process, such as multilateral agreements and commissions, bilateral assistance and co-operation, private sector investment, trade, the work of non-governmental organizations, education and training.

Environment and Human Health

The health of individual human being is the result of interaction of a large number of influences viz. genetic, behavioral and environmental. The various component of environment exert influences on human health. The state of health within a country is one of most revealing indicators of its development. Health is still seen as the responsibility of the environment brings major health benefits and inadequate or no management results in large adverse effects on health.

Environmental pollution is a global problem and is common in both developed and developing countries. Developing countries like India suffers from degradation in quality of life due to poverty, high increase in population, inadequate infrastructure and public apathy. Every year biological and chemical agents in the human environmental (air, water, soil and food) cause death of millions of people. Little consideration is given to the improvement of environmental conditions that contribute ill health and deaths of many millions peoples. Population growth, irrational use of resources and increasing generation of wastes creates unsustainable demand on the environment. Their adverse health effects are now evident in many localities and region.

The environmental conditions like air, water and food are necessary for man's survival. Apart from their availability, their quality and quantity must be assured according to man's natural and acquired capacity for sustenance. Progress in industrialization has brought environmental hazards such as air, water, noise and radiation pollution. These have caused many health problems and diseases. In the biological environment viruses, bacteria, worms, insects and some other organisms constantly work for their survival and end up as disease causing parasites, carriers of disease or intermediate hosts. Since, they surround us, we cannot possibly escape from them altogether. However, various measures have been worked out to prevent diseases caused by them. In general,

the environmental factors that impair health include :

1) Pathogenic agents and their vectors and reservoirs

The most deadly pollutant of water is untreated human waste, which is routinely released in waterways. These pollutant cause diarrhea, typhoid, amoebiasis, hepatitis A, gastroenteritis and cholera. Each year, around four million people mostly children die out of diarrhea in developing nations and around 70 million people are affected by typhoid. Altogether, an estimated 10 to 25 million people each year die by drinking polluted water. 73 million works days are lost each year due to water related diseases. Inadequate water leads to poor hygiene and lead to disease such as trachoma, scabies, conductivities, leprosy and ulcers.

2) Physical and chemical agents present in the environment

These are independent of human activities and can impair health either by their presence or by their relative deficiency. Large populations are exposed to hazardous wastes from refineries, power plants, tanneries, chemical and metallurgical industries, hospitals and other sectors.

3) Noxious physical and chemical agents added to the environment by human activities.

About 70 percent of world's population breathes unhealthy air. The use of leaded petrol and traffic conjections in developing nations create health hazards. Even rural residents suffer from indoor pollution and wind born pollutants. Air pollution cause disease such as cancer, respiratory, heart and lung diseases, genetic defects and mental retardation.

The psycho-social environment is a unique creation of man himself. Social and medical scientists have clearly established association between psychological environment and prevalence of certain diseases. For example, it has been shown that lung cancer is caused by chemical substances present in cigarette smoke but the habit of smoking is often due to psycho-social causes.

Conclusion

The study of ill health or disease is termed as epidemiology. The epidemiological approach examines the relative frequency of a disease within defined population or a fraction of it that may be a large or small. It is an important way of studying the influence of environmental contaminants on human being. It composes two main objectives of epidemiology is to understand or discover the cause of disease and suggest best means of prevention for disease or controlling their spread and provide guidance to health services.

Reducing the amount of pollution is vital for us as human and for the future of the earth. We all need to advocate preventing pollution and start recycling and being energy efficient. Now get into groups of three or four and discuss the information that you found over the types of pollution, ways to prevent pollution, how pollution effects humans, prevention and global warming.

References

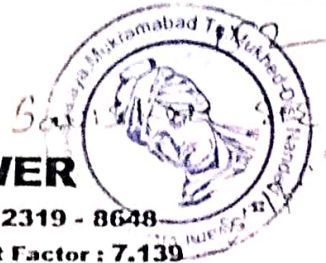
- 1) R.A. Verheij, "Explaining urban-rural variations in health : A review of interactions between individual and environment," Social Science and Medicine, Vol.42, No.6, 1996, Pp.923-935
- 2) S.T. Ingle, at.al., Environmental studies, Prashant Publication, Jalgaon-425001
- 3) Shinde, Telang, at.al, Environmental Studies, Sheth Publishers Pvt. Ltd., Mumbai.
- 4) Sawant, Nandkumar, at.al, Globalization : Issues and Challenges for India, Published by Dept. of Geography, Smt. Parvatibai Chowgule College, Margao-Goa
- 5) National conference on 'Goble warming and climate change : Impact and approaches to mitigation', 13th and 14th March, 2009, Organized by Rajarshi Shahu College, Latur-413512
- 6) Geographical Analysis, of Union of Geographic Information Technologists (UGIT), Department of Geography, Bangalore University, Bangalore, India, Vol.2, November-1, June 2013
- 7) Peer Reviewed International Research Journal of Geography, Maharashtra Bhugol shastra Sanshodhan Patrika, MBP Vol.32, No.1, Jan-June 2015.

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Half Yearly
Issue X Vol II, Jan. 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 7.139

Current Global Reviewer

UGC Approved International Research
Refereed Multidisciplinary Journal

Editor in Chief
Mr. Arun B. Godam

ISSUE X Volume II (Half Yearly)
Published on Jan. 2018

Editorial Office Address :

Khadgaon Road, Kapil Nagar, Latur,
Dist. Latur 413512 (M.S.) India

Contact- 8149668999

Email-

hitechresearch11@gmail.com

Publisher -

Shaury

Publication

Kapil Nagar, Latur

Contact- 8149668999

Rs. 400/-

EXECUTIVE EDITORS

Dr. Chittaranjan Panda

P.G. Deptt. Of Odia
Shailabala Women's Autonomous
College, Cuttack - (Orissa)

Dr. U.T. Gaikwad

Dept. of Geography,
Smt. S. D. M. College
Latur, Dist. Latur (M.S.)

Maimanat Jahan Ara

Head, Dept of Political Science,
Sir Sayyed College,
Aurangabad, Dist. Aurangabad

Dr M.U. Yusuf

Dept of Commerce,
Sir Sayyed College,
Aurangabad, Dist. Aurangabad

Dr. Hanumant Mane

R.Guide & Head,
Dept. of Marathi,
Shivchatrapati College,
Kalam, Dist. Osmanabad (M.S.)

B.J. Hirve

Dept. of botany
Vasant Mahavidyalaya,
Kaij, Dist. Beed. (M.S.)

Dr. Pravin Diddeshwar Shete
Dept. of Zoology, Maharashtra
Udaygiri Mahavidyalaya, Udgir,
Dist. Latur

Dr U.V. Panchal

H.O.D, Dept of Commerce,
Deogiri College,
Aurangabad, Dist. Aurangabad

Pro. S.B. Karande

Dept. of Economics,
Shri Bhausaheb Vartak College,
Borivali (W), Dist. Mumbai.

Dr. Sachin Kadam

Dept. of Hindi
Nagarpalika Art D.J. Malpani Comm.
& B.N. Sarda Sci. College,
Sangmer, Dist. Ahmadnagar (M.S.)

www.rjournals.co.in

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Kalam, Dist. Osmanabad

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Half Yearly
Issue X Vol II,

Jan. 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

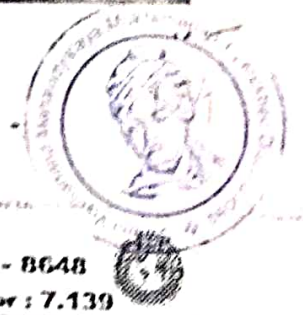
ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 7.139

16	परिचाराचा आर्थिक विकास आणि उद्योजकता	डॉ. सतीश बाबुराव डोंगे	70
17	अरिस्टोटलचा 'नैतिकसद्गुण' संकल्पनेचा अन्वयार्थ	पंडुरंगसंतोष रमेशराव	74
18	ग्रामीण साहित्य संकल्पना च स्वरूप	प्रा. डॉ. हनुमंत तुकाराम माने	77
19	विद्यार्थ्यांच्या सृजनशीलतेचा विकाससाठी कार्यक्रमाविषयीचा अभ्यास	प्रा. मरेवाड पी. पी.	81
20	स्त्रीजलत्याजातील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या कार्य व चळवळीचे योगदान	डॉ. पी. जी. राठोड	86
21	नवदोसरी स्त्रीवादी कथालेखनातील स्त्रीजीवन	प्रा. डॉ. लक्ष्मण ना. वाघमारे	90
22	सुरक्षणीतमत्रय	रा. प्रा. डॉ. राजेशप्रल्हादराव आरदवाड	93
23	मालती जोशी की कहानियों में स्त्री विमर्श	डॉ. लहाडे मुरलीधर अच्युतराव	98
24	औसातातुव्यातील जलव्यवस्थापन : एक भौगोलिक अभ्यास	प्रा. डॉ. आर. एस. धनुश्वर	102
25	मानव विकास एक दृष्टीक्षेप	प्रा. रविंद्र बाबुराव बावीसकर	105
26	छत्रपती शिवाजी महाराजांचे लष्करी धोरण : एक दृष्टीक्षेप	प्रा. डॉ. गुलाब हरी निकुंभ	107

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Kramatad To Mukhed Dist. Nanded

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Half Yearly
Issue X Vol II, Jan. 2018

UGC Approved
Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 7.139

मानव विकास एक दृष्टीक्षेप

डा. ललित बाबुराव बावीसकर
विभाग प्रमुख, संस्थापक, स्वाधी विवेकानंद महाविद्यालय, मुद्रगावड, ता. मुधेड, जि. नांदेड
(26)

प्रस्तावना :

संयुक्त राष्ट्र विकास कार्यक्रमाचा यांनी जागतिक मानव विकास अहवाल २०१६ नुसताच प्रकाशित केला आहे. यात दिल्लीसमूह ते मल्टीप्लेक्स विकासामागे प्रमाण मोजण्यासाठी प्रामुख्याने मानव विकास निर्देशांकाचा आभार केला जात आहे. तसेच २१ व्या शतकासाठी राजीव, आर्थिक, सामाजिक, शैक्षणिक अशा सर्वेतर स्तरांवर मानव विकास निर्देशांकाचे महत्त्व वाढत असताना जागतिक मानव विकास अहवाल तसेच मानव विकास व मानव निर्देशांक या संकल्पनांचा आढावा प्रस्तुत शोध निबंधात घेण्यात आला.

मानव विकासाची संकल्पना :

मानव विकास ही एक व्यापक संकल्पना असून या मध्ये मानवाचे सर्वोपेक्ष कल्याणाचा विचार महत्त्वाचा आहे. ही संकल्पना समजून घेताना आपणाम प्रामुख्याने डॉ. ह्युबेर्न उल ह्युबेर्न व नोबेल पारितोषिक विजेते डॉ. अमर्त्य सेन यांच्या विचारांचा आढावा घेणे क्रमप्राप्त ठरते. डॉ. ह्युबेर्न म्हणतात. मानवास जास्तीत जास्त रंथी उपलब्ध करून देणे. या रंथी अग्रांदा व वेळेनुसृत बदलता येणाऱ्या असाय्यात. मानवाची मिळकत ही उत्पन्न चाढीच्या आकड्यांत दिग्ग्याऐवजी ज्ञानकृती, उत्तम आहार व आरोग्य सुविधा, सुरक्षित जीवनमान, शारीरिक वेदना व मुद्देगार्यासून (सुविधाता, फारला वेळ पालविण्याचे समाधान, राजीव व सांस्कृतिक स्वातंत्र्य यात दिसेल. तसेच विकासामा मुद्देगार्या मानवासाठी अशा सामाजिक वातावरणाची निर्मिती करणे ज्यात आरोग्यसंपन्न व नाविन्यपूर्ण जीवन जगता येईल, अशा असावा. डॉ. अमर्त्य सेन मानव विकास संकल्पना विशद करताना म्हणतात कि, मानव विकास हा एक असा सुविधाकेंद्र आहे, ज्यात मानवी जीवनाचा एक भाग असलेल्या अर्थव्यवस्थेला विकासापेक्षा तेथील मानवी जीवन कृद्दीगत विचरित होणे गरजेचे आहे.

संयुक्त राष्ट्र संघटना आणि विकास :

संयुक्त राष्ट्रसंघ विकास कार्यक्रमाच्या पहिल्या अहवालानुसार, मानव विकास म्हणजे लोकांना मिळणाऱ्या रंथीचा परीघ मोढा करण्याची एक प्रक्रिया आहे. थोडक्यात थोडक्याताने असे म्हणता येईल की, मानवाचा केवळ आर्थिक विकासाचे नव्हे तर त्या सोबतच सामाजिक, शैक्षणिक, राजीव, मानसिक, सांस्कृतिक इ. अशा सर्व अंगांनी विकास होणे म्हणजे मानव विकास होय. मानव विकास निर्देशांक मानव विकास ही बहुअंगी संकल्पना असून मानव विकासाचे मोजमाप करणे ही गुंतागुंतीची प्रक्रिया आहे. मानव विकास निर्देशांक ही स्थूलमानाने आयुमान, ज्ञान प्राप्त व जागले राहणीमान या तीन सामाजिक घटकांची सरासरी होय. अथवा मानव विकास निर्देशांक म्हणजे सरासरी आयुमान निर्देशांक, शिक्षणाची प्राप्ती निर्देशांक व जीवनमान निर्देशांक या तिन्हीची समभारित सरासरी होय. सरासरी आयुमान, शालेय सरासरी वषे, शालेय अपेक्षित वषे व दरडोई उत्पन्न इ. मानकांना समान महत्त्व देऊन मानव विकास निर्देशांक काढला जातो. या निर्देशांकाचे एकूण मूल्य ० ते १ च्या दरम्यान असून निर्देशांक जवळ १ या अंकाच्या जवळ असेल तेवढा देशाचा विकास चांगला असतो.

भारत आणि मानवी विकास :

भारत देश भविष्यात महासत्ता होण्याचे स्वप्न पाहत असताना आपल्या शेजारील राष्ट्रांची मानव विकासातील स्थिती जाणून घेणे महत्त्वाचे आहे. या मध्ये श्रीलंका, चीन, मालदीव, भूतान व बांगलादेश, नेपाळ, पाकिस्तान व अफगाणिस्तान या देशांचा प्रामुख्याने समावेश असून यांचा १८८ देशांच्या यादीमध्ये अनुक्रमे ७३, ९०, १०४, १४७, व १७२ या क्रमांक लागतो. यांमध्ये उच्च विकसित गटांमध्ये श्रीलंका, चीन, मालदीव या देशांचा समावेश होत असून यांचे मानव विकास निर्देशांक अनुक्रमे ०.७५७, ०.७२७ व ०.७०६ आहेत. भूतान बांगलादेश हे मान्यम विकसित गटांमध्ये येत असून यांचे निर्देशांक अनुक्रमे ०.६०५ व ०.६७० आहेत. तर उर्वरित नेपाळ, पाकिस्तान व अफगाणिस्तान हे देश निम्न विकसित गटांमध्ये येत असून यांचे निर्देशांक अनुक्रमे ०.५१८, ०.५१८ व ०.४२५ आहेत. भारताचा निर्देशांक ०.५१२ इतका आहे. वाचून असे माणसा यदेक की, श्रीलंका, चीन, मालदीव या देशांची मानव विकासातील प्रगती ही

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Half Yearly

Issue X Vol 11, Jan. 2018

UGC Approved

Sr. No. 64310

ISSN : 2319 - 8648

Impact Factor : 7.139

भारतापेक्षा आक चांगली आहे. या बाबीचा सूक्ष्म विचार करता भारताच्या मानव विकासात वाढ करण्यास बराचसा वाव आहे. संयुक्त विश्लेषण विषय या मानव विकासासाठी कार्य हा आहे. या अहवालामध्ये एकूण सहा प्रकरणांमध्ये सदरच्या विषयाचे विविध अंगाने विश्लेषण केले असून एकूण १६ परिशिष्टांतर्गत विकासाच्या विविध निर्देशांकाची स्थिती मांडण्यात आली आहे. हा अहवाल मानव विकास व कार्य यांच्यातील अंतरसंबंधांबाबत सविस्तर भाष्य करतो. यामध्ये कार्य ही संकल्पना नोकरी किंवा रोजगार या बाबीपुरती मर्यादीत नसून ती यापेक्षाही खूप व्यापक स्वरूपाची आहे. कारण नोकरी किंवा रोजगार यामध्ये असे अनेक विषय समाविष्ट होऊ शकत नाहीत जे विषय मानवी विकासाच्या दृष्टीने अत्यंत महत्त्वाचे आहेत. उदा.बालकांचे रांगोपन, आई-वडीलांचे रांगोपन,स्वयंसेवा व सर्जनशील कार्य इ. सामाजिकीकरण व डिजिटल क्रांती यावरही प्रकाश टाकण्यात आला आहे. अत्यंत जल्द गतीने विकसित होत असलेल्या या जगांमध्ये जागतिकीकरण व डिजिटल क्रांतीने मोठ्या प्रमाणात रांगी उपलब्ध करून दिलेल्या आहे.पण त्या सोबतच काही समस्या सुद्धा निर्माण

झालेल्या आहेत. समस्या म्हणजे रांगी मोठ्या उपलब्ध प्रमाणात निर्माण झाल्या असल्यातरी त्यांची समान प्रमाणात विभागणी झालेली नाही.त्यामुळे काहीच लोकांना याचा लाभ मिळत असून बहुतांश लोक यापासूनच दूर आहेत. एक बाजूस महिन्याला भरमसाठ वेतन घेणारे लोक आहेत, तर दुसऱ्या बाजूस मोठ्या प्रमाणात बेजोरागरी आहे. या विषयामध्ये प्रामुख्याने स्विया मोठ्या प्रमाणात भरडल्या जात आहेत. शाश्वत विकासाचा विचार करता सध्याच्या पिढीसाठी व भविष्यातील पिढ्यांसाठी अनेक रांगी निर्माण करून देणे ही काळाची गरज आहे. अहवालाचा निष्कर्ष सांगतो की, कार्याच्या सहाय्याने मानव विकास तेव्हाच साध्य करता येऊ शकेल जेव्हा, शासनाची ध्येय धोरणे ही सर्व प्रकारच्या देशांतर्गत उत्पन्न व उत्पन्न वाढीच्या दृष्टीने सुलभ असतील, कार्यांच्या रांगी या योग्य आर्थिक लाभ देणाऱ्या व समाधान देणाऱ्या असतील, कामगारांच्या क्षमता व कौशल्य वाढीसाठी पोषक असतील, कामगारांचे अधिकार,सुरक्षा आणि कल्याण निश्चित करणाऱ्या असतील. संघटनांना प्रोत्साहन देणे.इ.बाबी विचारात घेऊन धोरणे निश्चित करावयास हवीत. उत्तर कार्यांच्या निर्धारणासाठी अहवालात रोजगार निर्मिती व उद्योग विकास,कार्यात गुणवत्ता व आर्थिक, सामाजिक सुरक्षा, शासन व समाज यांच्यातील संबंद हे चार आधारस्तंभ सूचित करण्यात आले आहेत. या आधारस्तंभांच्या अनुषंगाने देश खऱ्या अर्थाने मानव विकासासाठी कार्य ही बाब साध्य करू शकेल.

थोडक्यात मानव विकासाच्या व्याख्येचा विचार करता असे म्हणता येईल, की कार्यांच्या अनुषंगाने केंद्र व राज्य शासनाच्या सूक्ष्म धोरणाची रचना करून त्यांची प्रभावी अंमलबजावणी आवश्यकता असेल, ज्यामध्ये लोकांना इ मानववृद्धी,उत्तम आहार व आरोग्य, रोजकीय व सांस्कृतिक स्वातंत्र्य,समाजात भिसळण्याची जाणीव इत्यादी रांगी प्राप्त होऊ शकतील व मानवासाठी असे सामाजिक वातावरण निर्माण होण्यास मदत होऊन ज्यात मानव आरोग्यसंपन्न जीवन निर्माण करून घ्यावे.

मानव विकासाची उद्दिष्टे :

मानव विकास ही समावेशक संकल्पना आहे. यामध्ये व्यक्तीच्या क्षमतांचा पूर्ण विकास साधण्यासाठी शारीरिक आणि सुनियोजित धोरणांची व कार्यक्रमांची आवश्यकता असते. राष्ट्राचा सामाजिक, आर्थिक विकास साध्य करण्यासाठी, भारतातील मोठ्या कार्यकारी लोकसंख्येचा फायदा करून घेणे ही आज सर्वांत मोठे आव्हान आहे. विविध स्तरावर शिक्षणाची उपलब्धता करून देण्यात येत आहे.शिक्षणाबरोबर आरोग्य सुदृढ राहणे म्हणून आरोग्याच्या क्षेत्रातही मोठ्या प्रमाणात उपलब्ध करण्यात आल्या आहेत. ही सर्व प्रक्रिया करण्यासाठी काही उद्दिष्टे आहेत.

वर्तमान ग्रंथ सूची :

1. P.Memorai Personnel Management.

2. Aparajit J.C.,Modern India Education,New Delhi,Shipra Publication,२००३.

3. Kaipat J.S.(ed), Global Education Change NCERT, New Delhi २००४.

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Latur, Dist. Latur, Maharashtra

ISO-9001:2008 Certified

Parth Vidya Prasarak Mandal's
BABUJI AVHAD MAHAVIDYALAYA

Pathardi, Dist : Ahmednagar
(Affiliated to Savitribai Phule Pune University, Pune)

Certificate

UGC Sponsored

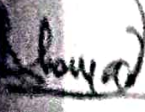
National Level Seminar

on
"Strategy of War and Psychology"
12th & 13th January, 2018

This is to certify that Prof. / Dr. /Mr./Ms. Sandeep B. Gavate
Vivekanand Mahavidyalaya, Muksumabad, (Mukhed)

attended the two days National Level Seminar on "Strategy of War and Psychology" on 12th & 13th January, 2018.

He / She has presented a paper entitled भारताच्या सुरक्षा व्यवस्थेला
शिस या दृश्यातही संघटनेच्या वैचारिक प्रसाराचा भोका /
mod the session / addressed the session.

Shrimanyu Dhormare
Convener

Dr. Ashok Kanade
Co-convener

Dr. G.P. Dhakane
Principal

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Muksumabad To Mukhed Dist. Nanded

Sponsored by

शोधक २२१ क/०

Special Issue
January 2018

ISSN: 250-0488
UGC APPROVED LIST NO. P-3011
Journal No. 18690
IMPACT FACTOR: 11.12

SHODHANKAN

STRATEGY OF WAR AND PSYCHOLOGY

- EDITORS -

Dr. Abhimanyu Dhormare
Dr. Ashok Kanade

R
vid
ist

अनुक्रमणिका

अ.क्र.	पेपरचे नांव	संशोधकाचे नांव	पान नंबर
1	मराठेशाहीतील साडेतीन शहाणे : व्यक्तिमत्त्व विशेष	प्रा.केरकळ अर्जुन शंकर	01 ते 04
2	शीतयुद्ध	प्रा. अरुण महादेव राख	05 ते 07
3	सायबर युद्ध : एकविसाव्या शतकातील युद्धशास्त्र	प्रा. जाधव बी. एस.	08 ते 12
4	गनिमी कावा:एक मानसशास्त्रीय युद्ध तंत्र	प्रा.बप्पासाहेब रामलिंग शेजूळ	13 ते 18
5	मराठेकालिन गनिमी युद्धतंत्र	प्रा.डॉ.भारती नवथर	19 ते 23
6	इतिहास लेखनामागील इतिहासकाराची मानसिकता	प्रा.डॉ. सय्यद मुजीब मुसा	24 ते 27
7	दहशतवाद, दहशतवादी आणि मानसशास्त्र	प्रा. अमित हुकुमचंद राऊत	28 ते 33
8	यावलीचा स्वातंत्र्य संग्राम	डॉ.अनुप्रिता जे.मापारी	34 ते 37
9	विनोबा भावे यांची अहिंसक क्रांती विचार धारा : भूदान चळवळीच्या संदर्भात	प्रा.धनेश मधुकर हरड	38 ते 41
10	मानसशास्त्रीय युद्ध आणि तिचे महत्त्व	डॉ.तोडकर बी.डी.	42 ते 50
11	दहशतवाद	प्रा.डॉ.गो.प.भालेराव	51 ते 56
12	भारतीय स्वातंत्र्यलढ्यात परदेशी महिलांचा सहभाग	प्रा. काकडे एल.बी.	57 ते 61
13	दहशतवादयांची मानसिकता	प्रकाश साबळे	62 ते 68
14	दुसरे जागतिक महायुद्ध व हैद्राबाद संस्थान	प्रा.डॉ. प्रशांत देशमुख	69 ते 83
15	भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीतील मवाळांचे योगदान	प्रा. डॉ. राजाराम रामदास सोनवणे	84 ते 88
16	युद्धामध्ये मानसशास्त्राची भूमिका व योगदान	प्रा. रामेश्वर बाबासाहेब राऊत	89 ते 92
17	भारताच्या सुरक्षा व्यवस्थेला आयसिस या दशहवादी संघटनेच्या वैचारिक प्रसाराचा धोका	प्रा. संदीप गवते	93 ते 101

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalay
Mukramabad Ta. Mukhed. Dist. Nanded

भारताच्या सुरक्षा व्यवस्थेला आयसिस या दहशतवादी संघटनेच्या वैचारिक प्रसाराचा धोका

17

प्रा.संदीप भा.गवते
संरक्षण शास्त्र विभाग,
विवेकानंद महाविद्यालय मुक्रमाबाद,
ता.मुखेड जि.नांदेड.

सारांश

वरील शोधनिबंधामध्ये माझा अभ्यासाचा उद्देश हा आहे की, भारतामध्ये आयसिस या दहशतवादी संघटनेच्या वैचारिक प्रसाराचा धोका कोणता होऊ शकतो. ही संघटना जागतिक स्तरावर कार्य करत असताना कोणत्या साधनाच्या माध्यमातून आपला प्रसार करते. जसे की इंटरनेट, वैचारिक साहित्यांचा प्रभाव ह्याचा अभ्यास करण्याचा प्रयत्न आहे. आयसिस या संघटनेचा वैचारिक आधार हा वहाबी पर्याय आहे. त्यामुळे आयसिस ही शिया लोकांच्या धार्मिक स्थळावर हल्ला करताना दिसून येते. आयसिसच्या उदय आणि धोक्याचा विचार करताना त्याच्या उदयाची पार्श्वभूमी ही महत्वाची ठरते. पश्चिम आशियातील गुंतागुंतीच्या हितसंबंध आणि परस्परां मधील वैमनस्य यातून आयसिसचा उदय झाला आहे. आयसिसचा उदय होत असताना सौदी अरेबियासह काही अरब देशांनी मदत केली आहे. या दहशतवाद्यांना मुबलक पैसा, शस्त्रास्त्रे दिली. या संघटनेकडे जाणाऱ्या तरुणांना दुर्लक्ष केले. या गुंतागुंतीतून निर्माण झालेला हा भस्मासूर आता जगाच्या सुरक्षेसमोरील सर्वात मोठे आव्हान आहे. (आयसिस - इस्लामिक स्टेट इन इराक अँड सिरीया)

दहशतवाद जशी जागतिक समस्या आहे त्याच प्रमाणे ती दक्षिण आशियातील मागच्या काही दशकातील उग्र समस्या म्हणून पुढे आली आहे. जगातील दुसऱ्या तिसऱ्या क्रमांकाची मुस्लीम लोकसंख्या भारतामध्ये पाहावयास मिळते. आयसीस या संघटनेकडून दहशतवादाच्या प्रसाराचा प्रयत्न करत असताना जागतिक मुस्लीम ऐक्याचे आवाहन केले जात आहे. भारताच्या दहशतवादी कारवाया मध्ये पाकिस्तानचा सहभाग हा सर्वात जास्त असल्याचे दिसून येते. इ.स.१९७१ च्या युद्धातील पराभव हा पाकिस्तानला सर्वात जास्त सलताना दिसून येतो. त्याचा बदला घेण्यासाठी पाकिस्तानी लष्कराकडून सातत्याने प्रयत्न होताना दिसून येतात. १९८० च्या दशका पासूनच दहशतवादाला आश्रय दिल्याचे दिसून येते. भारताविषयी पाकिस्तानी जनतेच्या मनात विषवृत्ती निर्माण करण्यात आली आहे. दहशतवादाच्या माध्यमातून भारताविरोधातील संघर्ष जिवंत ठेवण्याचा पाकिस्तानच्या सुरक्षा यंत्रणेचा प्रयत्न आहे.

GV

PRINCIPAL

Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramahad, Tal. Mukhed, Dist. Nashik

कल्याणमधील चार युवक आयसिसच्या बाजूने लढण्यासाठी सिरीयामध्ये गेल्याचे समोर आल्यानंतर याविषयी भारतामध्ये धोका आहे का याचा विचार सुरु झाला. लढ्यासाठी आयसिसच्या भारत आणि भारतीयांच्या धोक्याचा विचार करताना प्रत्यक्ष या संघटनेच्या दहशतवादांकडून कारवाया होऊ शकतात का. वैचारिक प्रसारातून भारतातून मुस्लीम तरंग सिरीयामध्ये जातील किंवा या प्रसारातून भारताच्या सामाजिक सौद्रार्दतेला धोका पोहोचेल का आणि आखाती देशांसारख्या मुस्लीम बहुल भागामध्ये असणाऱ्या भारतीय नागरिकांना किती धोका पोहोचतो या तीन स्तरावर विचार करावा लागेल.

आयसिस या संघटनेचा सिरीया आणि इराकमध्ये संघटनेच्या ताब्यात असणाऱ्या प्रदेशावरील सत्ता कायम करण्यासाठी लक्ष केंद्रित केल्याचे दिसून येते. अन्य भागामध्ये सत्तेच्या विस्तार करण्यासाठी अन्य छोट्या संघटनांचा आधार घेण्याचे आयसिसचे धोरण दिसते. यामध्ये नायजेरियातील बोको हराम तालीबान मधील गट, इजिप्तच्या सिनाई द्विपकल्पावरील मुयततय वादी संघटना यांना हाताशी धरल्याचे दिसून येते. या वरील घटनांचा अभ्यास केला तर असे दिसून येते की अशा प्रकारचा प्रयत्न भारतामध्ये केला तर आयसिसला भारतातील काही गटांचा आधार मिळेल का, हे पाहावे लागेल. आयसिस कडून भारतामध्ये काही प्रमाणात कारवाया केलेल्या इंडियन मुजाहिदीन, सिमी, सारख्या संघटनांना हाताशी धरले जाईल का ? या दोन्ही संघटना २००० नंतरच्या दशकामध्ये सक्रीय होत्या, मात्र त्यांचे काही पोलीसांच्या हाती लागल्यानंतर या संघटना विस्कळीत

झाल्या आहेत. बावरी मस्जिद प्रकरणानंतर भारतामध्ये परिस्थिती वेगाने बिघडली आहे, हे वास्तव नाकारून चालणार नाही. ह्याच दरम्यान सिमी या संघटनेची स्थापना करण्यात आली. सुरुवातीला लोकशाही मार्गाने आपले प्रश्न मांडण्याचा सिमी या संघटनेचा उद्देश होता. मात्र, लोकशाही मार्गाऐवजी या संघटनेच्या माध्यमातून दहशतवादी कारवाया करण्याचे कट रचण्यात येत होते. हे शासनाच्या निदर्शनास आल्यानंतर इ.स.२००१ मध्ये केंद्र सरकारकडून सिमीनंतर नेही घालण्यात आली. या बंदीमुळे सैरावैरा झालेल्या तरुणांनी इंडियन मुजाहिदीन या दहशतवादी संघटनेची स्थापना केली. गुजरातमधील गोधरा हत्याकांड आणि त्यानंतरच्या घटना पासून या संघटनेने मुस्लीमांवर अन्याय होत आहे असे चित्र रंगवण्यास सुरुवात केली. या संघटनेने २००७ नंतर देशाच्या विविध भागांमध्ये बॉम्बस्फोट व हल्ले केले आहेत. या संघटनेच्या माध्यमातून वेगवेगळ्या मोड्युलच्या माध्यमातून कारवाया करण्यात येतात. त्यात एका मोड्युलकडे कोणती जबाबदारी याची माहिती दुसऱ्या मोड्युलला नसते. त्यामुळे देशात नेमके किती मोड्युल आणि किती दहशतवादी या संघटनेच्या माध्यमातून सक्रीय होते याचा नेमका अंदाज आलेला नाही.

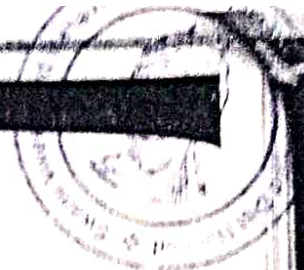
शिरियामध्ये गेल्याच
सुरु झाला. नदनासाथी
प्रत्यक्ष या संघटनेच्या
भारतातून मुस्लीम तरुणां
तेला धोवत पोलीसला
भारतीय भागिरवता किती
च्या ताब्यात असणाऱ्या
अन्य भागांमध्ये रातोच्या
सुने धोरण दिसते. यामध्ये
द्विपवल्यावरील मुलतत्व
या अभ्यास केला तर असे
या भारतातील काही गटांचा
काही प्रमाणात कारवाया
ले जाईल का ? या दोन्ही
काही पोलीसांच्या हाती
बाबरी मस्जिद प्रकरणानंतर
जलपार नाही. ह्याच दरम्यान
त्याही मार्गाने आपले प्रश्न
मार्गापेवजी या संघटनेच्या
ते. हे शासनाच्या निदर्शनास
जलप्यात आली. या बंदीमुळे
संघटनेची स्थापना केली.
न या संघटनेने मुस्लीमांवर
घटनेने २००७ नंतर देशाच्या
च्या माध्यमातून वेगवेगळ्या
डिग्युलकडे कोणती जबाबदारी
किती मोड्युल आणि किती
दिवाज आलेला नाही.

शिरिया आणि इंडियन मुजाहिदीन यांच्यामध्ये असणाऱ्या फरकामधूनच भारतातील दहशतवादी संघटनांमध्ये होत असलेल्या बदलांची दिशा दिसते. सिमोकडून राजकीय सत्ता काबीज करणे हे शिरिया समोर ठेवण्यात आले होते. तर इंडियन मुजाहिदीन या संघटनेने भारतामध्ये मोठ्या प्रमाणात अस्थिरता निर्माण करण्याचे उद्दिष्ट्य समोर ठेवले होते. भारतामधील व्यापकदहशतवादी संघटना आहेत जसे की, राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ आणि अन्य संघटनांना लक्ष्य करण्यासाठी प्रयत्न होता. इंडियन मुजाहिदीन कडून उत्तर प्रदेश, महाराष्ट्र, दिल्ली, बिहार, कर्नाटक या भागांमध्ये दहशतवाद्यांकडून तरुणांची भरती करण्यात येत असल्याचे उघड झाले आहे. भारतातील तरुणांमध्ये आयसिस या संघटने विषयी आकर्षण असल्याचे दिसून येते. याशीन भटकळ तरुणात असताना त्याने आपल्या पत्नीशी फोनवर बोलताना असे सांगितले की तु काळजी करू नको, मला सोडविण्यासाठी आयसिस येणार आहे.

वरील संभाषणावरून असे लक्षात येते की, भारतातील तरुणांना या संघटनेविषयी आकर्षण दिसते. वरील गोष्टीचा विचार करता भारतामध्ये आयसिसकडून थेट कारवाया करण्याची शक्यता कमी असल्याचे दिसून येते. आयसिसचा वैचारिक प्रसार आणि त्याचे मानसिक परिणाम यांचा विचार करावा लागेल. या प्रसारातूनच भारतातील काही मुस्लीम तरुण आयसिसकडे आकर्षित झाल्याचे दिसते. इंटरनेटच्या माध्यमातून तरुणांना जाळ्यात ओढण्याचा प्रयत्न आहे. मोजकेच तरुण इराक, सिरियामध्ये गेले आहेत. भारतीय मुस्लीम समाजाची विचारसरणी सूफी पंथी आहे. तरीही वैचारिक संघर्षावर नियंत्रण ठेवण्याचे आव्हान भारतासमोर आहे. शिया-सुन्नी संघर्षाचा परिणाम भारतामध्ये काही प्रमाणात जाणवला आहे हे विसरून चालणार नाही. आयसिस ने जून २०१४ मध्ये इराकमध्ये धुमशक्री सुरु केल्यानंतर शिया पंथियांची धार्मिक स्थळे लक्ष्य केली होती. त्याला मदत करण्यासाठीच भारतातील शिया पंथिय तरुणांनी नोंदणी करत इराकमध्ये जाण्याची परवानगी मागितली होती. भारतामध्ये शिया-सुन्नी संघर्षाची इतिहासामध्ये फारशी नोंद नाही.

शिया-सुन्नी शितयुद्ध :-

पश्चिम आशियामध्ये मुस्लीम बहुल भाग जास्त असून सुध्दा त्याच्या मध्ये शिया-सुन्नी अशी विभागणी झालेली आहे. हे त्यांच्यातील ऐतिहासिक कारण संघर्षाला कारणीभूत ठरले आहे. महम्मद प्रेषित यांच्यानंतर मुस्लीम समाजाचे नेतृत्व कोणाकडे राहिल या कारणावरून ही विभागणी झाली आहे. समाजाचा नवा वारसदार विचारांवर आधारित असावा. असे मानणाऱ्या गुटातून सुन्नी समाज निर्माण झाला. तर मुस्लीम समाजाचा वारस हा प्रेषितांच्या रक्ताच्या नातेसंबंधा मधीलच असावा असे मानणारा गट शिया म्हणून ओळखला जाऊ लागला. जगातील मुस्लीम लोकसंख्येचा अभ्यास केल्यास असे दिसून येते की, ८५% लोकसंख्या ही सुन्नी पंथीय

आहे. तर शिया मुस्लीम अचव्या १२ ते १५% पर्यंत आहे. शिया लोकसंख्या ही इराण आणि इराक देशांमध्ये एकवटली आहे. शिया पंथियाच्या देशाचे नेतृत्व इराकणकडे होते, तर सुन्नी देशांमध्ये सौदी अरेबियाचा सर्वात जास्त प्रभाव होता. तर सुन्नी देशांमध्ये सौदी अरेबियाचा सर्वात जास्त प्रभाव आहे. सौदी अरेबियाकडे सर्वात जास्त मक्का मदीना ही धार्मिक स्थळे आहेत. शिया सुन्नी हे शितयुद्ध म्हणजे इराण-सौदी अरेबिया यांच्यातील संघर्षच असल्याचे वेळोवेळी दिसून येते. आर्याससचा प्रदेश इराणच्या शेजारी अरणाच्या इराक आणि सिरीयामध्ये आहे. तर हुती बंडखोराच्या रुपामध्ये एक मोठा थोका सौदी अरेबियाच्या टशाळा आणण्यात इराणला यश आले आहे. आर्याससच्या उद्यामागील मानसिकते मध्येही याच शिया सुन्नी वैमनस्याचे अनेक पदर दिसून येतात.

आर्याससच्या कारावायांमध्येही शियाविरोधातील त्यांचा विशेष राग दिसून येतो. इराकमध्ये करण्यात आलेल्या अनेक हल्ल्यांमध्ये शिया पंथीयांना लक्ष्यकरण्यात आल्याचे दिसून येते. सौदी अरेबिया इराण यांच्यातील शीतयुद्धाला आता इराण आणि अमेरिका, ब्रिटन, फ्रान्स, रशिया, चीन, जर्मनी या देशांमध्ये झालेल्या अणुकराराचीही पाश्चिमात्य आहे. या करारामुळे आतापर्यंत पाश्चिमात्य देशांच्या निर्व्यामुळे मुख्य प्रवाहापारून दुर अरणास इराण पुन्हा चर्चेत येईल आणि पश्चिम आशियातील सत्ता समतोल बिघडेल. आर्याससचा उदय चहावी विचारसरणीतून आणि शिया पंथीयाविरोधात झाला आहे.

इंटरनेटचा थोका :-

वैचारिक प्रसाराच्या माध्यमातून होत असणाऱ्या घटना पाहता इंटरनेटच्या घडामोडीवर लक्ष ठेवणे गरजेचे आहे. हैद्राबादच्या विमानतळावर अटक करण्यात आलेल्या निक्की जोसेफ या महिलेच्या कार्यपध्दतीचा विचार करावा लागेल. ब्रिटनचे नागरिकत्व असलेली निक्की जोसेफ इंटरनेटवरून तरुणांना भूलवत होती. तिला संयुक्त अरब अमिरातीमध्ये अटक करण्यात आली. त्यानंतर तिला भारतामध्ये पाठवून देण्यात आले. हैद्राबाद आणि 'एनआयए' कडून करण्यात आलेल्या चौकशीमध्ये निक्की जोसेफ फेसबुक आणि ट्विटरच्या माध्यमातून ती 'गॉडरेट वरॉस लिबरल', 'व्हु इज रिअल इस्लामीक', 'दौला इस्लामीक', 'रिअल जिहादी' यांसारखे पेजेस चालवत होती. तिच्याकडे २५ हजार तरुणांची माहिती होती. त्यातील काहीजण इरास मध्ये सहभागीही झाले होते. निक्की जोसेफ आणि मोईनुद्दीनच्या संपर्कांमध्ये असणाऱ्या आंध्र प्रदेश आणि कर्नाटकातील तरुणांची संख्या ५०० आहे. निक्की जोसेफच्या इस्लाम वरॉस विचिचणनिटी फ्रॅटर्नी टिस्करात या वेबपेजचे ५० हजार फॉलोअर होते. आर्याससशी संबंधीत मजकूर पोस्ट करत असल्यामुळे या पेजवर इ.स. २०१४ मध्ये बंदी घालण्यात आली होती. सुन्नी मुस्लीमांवर अत्याचार करणाऱ्या असद राजवटी विरोधात आर्यासस यशस्वी झाली आणि त्यांना

शरिया कादा लागू करायचा आहे. असे तिने चौकशीमध्ये सांगितले. केंद्र सरकारच्या वतीने
माहितीनुसार सध्या आयसिस मध्ये सात भारतीय तरुण असून सहभागी झालेल्या सहा भारतीयां
तरुणांचा संघर्षामध्ये मृत्यु झाला आहे. या सात तरुणांमध्ये दोन कल्याणचे,
ऑस्ट्रेलियामध्ये स्थायिक झालेला काश्मीरी आणि अन्य चारजण तेलंगणा, बंगाल
ओमान व सिगापूरमधून आयसिसमध्ये सहभागी झाले आहेत. आयसिसमध्ये सहभागी
होणाऱ्या १७ तरुणांना रोखण्यामध्ये सुरक्षा यंत्रणांना यश आले आहे. केंद्र सरकारकडून केंद्र
गृहसचिव एस.सी.गोयल यांच्या नेतृत्वाखाली १२ राज्यांच्या पोलीस महासंचालक अ
सचिवांची बैठक घेण्यात आली त्यामध्ये आयसिस या संघटनेच्या प्रसाराला आळा घालण्यास
धोरण निश्चित करण्यात आले. यामध्ये प्रामुख्याने महाराष्ट्र आणि तेलंगणा मॉडेल डोळ्यास
ठेवण्यात आले. त्यामध्ये आयसिसकडे आकर्षित झालेल्या तरुणांना अटक करणे हा प
असणार नाही असे ठरले. जुन २०१५ मध्ये मुंबईजवळील मिरारोड ह्या भागातील चार तरु
आयसिसकडे आकर्षित झाले होते. मात्र दहशतवादाविरोधी पथकाने (एटीएस) या तरु
माहिती मिळाल्यानंतर त्यांना विश्वासात घेत, धर्मगुरूंकडून त्यांना इस्लामचा खरा
सांगितला व त्यांच्या मनातील आयसिसचा प्रभाव कमी केला. असेच प्रयत्न देशाच्या इतर
भागातही झाले आहेत.

त्यांचा विशेष राग दिसून येतो.
वर्षा लक्ष्य करण्यात आल्याचे
ता इराण आणि अमेरिका, ब्रिटन,
गुकराराचीही पार्श्वभूमी आहे. या
प्रवाहापासून दुर असणारा इराण
बिघडेल. आयसिसचा उदय वहाबी

टना पाहता इंटरनेटच्या घडामोडीवर
करण्यात आलेल्या निकी जोसेफ या
नागरिकत्व असलेली निकी जोसेफ
भारतामध्ये अटक करण्यात आली.
आणि 'एनआयए' कडून करण्यात
एच्या माध्यमातून ती 'मॉडरेट वॉर्स
' 'रिअल जिहादी' यांसारखे पंजेस
देती. त्यातील काहीजण इसिस मध्ये
संघर्षामध्ये असणाऱ्या आंध्र प्रदेश
जोसेफच्या इस्लाम वॉर्स रिश्रिचएनिटी
आयसिसशी संबंधीत मजकूर पोस्ट
करण्यात आली होती. सुन्नी मुस्लीमांवर
यशस्वी झाली आणि त्यांना

आयसिसला पश्चिम आशियातील बहुसांस्कृतिक समाजरचना उध्वस्त करायचा आहे. त्याच प्रमाणे ह्या भागामध्ये पंध व वंश यावरून खूप भेद आहेत. पुण्यातील विचारवंत प्रा.शमसुद्दीन तांबोळी यांनीही काळजी घेण्याची गरज व्यक्त केली. ते म्हणाले की, नव्या संवत्सराचा वापर करून मुस्लीम तरुणांना आकर्षित करण्याचा निश्चित प्रयत्न होऊ शकतो. मृत्यूब सारख्या चेंबसाईडवर अशा प्रकारचे अनेक व्हिडीओ उगलब्य आहेत. त्यामुळे या घडामोडीकडे बारकाईने लक्ष ठेवावे लागेल. ह्या प्रसाराला धर्माविषयी चुकीची चर्चा कारणीभूत असून तरुणांना इस्लाम धर्माचा खरा अर्थ समजावून सांगण्याची गरज व्यक्त केली.

इंटरनेटवरून रेडिक्लायजेशन :-

इंटरनेट, सोशल मिडीया या माध्यमातून तरुणांना आकर्षित करण्याचे प्रयत्न होत आहेत. सगळे जग इंटरनेटमुळे एका व्यासपीठावर आले आहे. यातून निर्गम होणारे रेडिक्लायजेशन धोकादायक असल्याचे मुंबई पोलीस दलातील सहपोलीस आयुक्त यांनी सांगितले. पूर्वी एखाद्या तरुणाला आकर्षित करण्यासाठी सहा महिने वर्षे लागत असे. आता मात्र इंटरनेटच्या माध्यमातून हे ब्रेन वॉशिंग ४० दिवसांमध्ये पूर्ण होते. त्याच बरोबर एका देशातून दुसऱ्या देशात जायची गरज उरली नाही. त्यामुळे पोलीसांचे इंटरनेट आणि सोशल मिडीयावरील घडामोडीकडे बारकाईने लक्ष देण्यात येत असल्याचे त्यांनी सांगितले. तरुणांना धर्म, राग आणि पैशाचे आकर्षण दाखविण्यात येते. तरुणांमध्ये असणारा उत्साह अशा संघटनांना उपयोगी पडतो. आतापर्यंतच्या संघटनासाठी थेट संपर्क, खबऱ्यांचे जाळे उपयोगी पडत होते. आयसिससाठी इंटरनेट, सोशल मिडीया यांच्यावर लक्ष ठेवावे लागत आहे. सोशल मिडीयाचा वापर होत आहे. तेव्हा पासून आयसिसने आपल्या कार्यपध्दतीमध्ये बदल केले आहेत. आतापर्यंत तरुणांचा ओघ सिरीया आणि इराककडे सुरू झाला होता. मात्र नव्या कार्यपध्दतीनुसार तरुणांना इस्लामीक स्टेट मध्ये येण्याऐवजी आहे त्या देशांमध्येच राहण्याची सूचना करण्यात आली आहे.

लष्करी उपायां ऐवजी विचारांची लढाई हवी :-

दहशतवाद कोणताही लष्करी उपाय नाही. दहशतवादांशी लढत असताना त्यांना एकाकी पाडणे गरजेचे आहे. समुपदेशन महत्त्वाचे आहे. तरुणांना आकर्षित करण्यात ह्या संघटना यशस्वी ठरताना दिसतात. आंतरराष्ट्रीय पातळीवर घडणाऱ्या घटनांचा आपल्या देशांशी संबंध जोडू पाहतात हे चुकीचे आहे. हे तरुणांच्या मनावर बिंबवणे गरजेचे आहे. इस्लामच्या विश्वबंधुत्वाच्या विचारातून दहशतवादाशी संबंध जोडण्याचा प्रयत्न होत आहे. त्यामध्ये काही तथ्य नाही हे दाखवून द्यावे लागेल. भारतीय तरुणांना चुकीचा अर्थ सांगून भ्रितवण्याचा प्रयत्न

होत आहे. त्यामुळे तरुणांना इस्लामचा खरा अर्थ सांगून त्यांना चुकीच्या मार्गापासून परावृत्त करता येते.

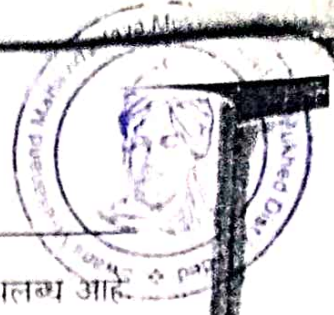
अमेरिकेमध्ये ९ सप्टेंबर २००१ रोजी दहशतवादी हल्ला झाला होता. यामध्ये सौदी अरेबियाच्या नागरिकांचा हात होता. ह्या प्रकरणामध्ये त्यांना शिक्षा ठोठावण्यात आली. ही शिक्षा भोगल्या नंतर ते तरुण सौदी अरेबियामध्ये परतले. त्यावेळी त्यांनी सौदी अरेबियाच्या धिमानतळावर ताब्यात घेण्यात आले आणि राजधानी रियाधजवळील उपनगरीतील एका केंद्रामध्ये नेण्यात आले. या ठिकाणी सर्व सुविधा बरोबरच धर्मगुरूची नियुक्ती करून त्यांना इस्लामचा खरा अर्थ सांगण्यात आला. सातत्याने चांगल्या विचारांचा प्रभाव राहिल्यामुळे या तरुणांमध्ये निर्माण झालेले गैरसमज दूर झाले. महम्मद बीन नायेफ सेंटर फॉर एडव्हान्स, कौन्सीलींग अँड केअर असे या केंद्राचे नाव असून २००७ मध्ये या केंद्रांची स्थापना करण्यात आली. तरुण-प्रौढांसाठी जहालमतवाद, त्याचे धोके, परिणाम याची माहिती देण्यासाठी व्याख्यानाचे आयोजन करण्यात आले. धर्मगुरू आणि अभ्यासकांबरोबर चर्चाही सुरु करण्यात येतात. त्याच प्रमाणे शाळांमधील विद्यार्थ्यांना फितविण्याची शक्यता लक्षात घेऊन तेथेही अधूनमधून पुस्तके, पत्रके यांच्या माध्यमातून प्रबोधन करता येईल.

जनजागृतीचा प्रयत्न :-

आपला धर्म, दहशतवादाला नाकारतो, आपण सारे दहशतवादाला नकार देऊ या यासारख्या आशयाच्या घोषणा नागरिकांपर्यंत पोहचविण्यात याव्यात. समुपदेशन हा या कार्यक्रमाचा केंद्रबिंदू असून तरुणांमध्ये हयदपरिवर्तन करून खऱ्या अर्थाने बदल घडवता येईल. समुपदेशनाच्या माध्यमातून तरुंगांना नियमित भेट देऊन धार्मिक, मानसिक, सामाजिक या विषयावर चर्चा करण्यात यावी. कैद्याला त्याला त्याच्या मनातील सर्व शंका सांगण्याची सुचना करण्यात येते आणि त्याच्या शंकाचे निरसन करत धर्माची खरी शिकवण त्यांना देण्यात यावी.

धर्माचा खरा अर्थ कळावा :-

कोणत्याही प्रकारच्या दहशतवादांकडून तरुणांना फितविण्यासाठी प्रयत्न करण्यात येत असतात. त्यामुळे त्यांचे मनसुबे उधळून लावण्यासाठी त्याच पध्दतीने उत्तर देणे उपयुक्त ठरेल असे अब्दूल कादर मुक़दम सांगतात. भारतातील मुस्लीमांचा विचार करताना मौलाना अबुल कलाम आझाद यांचे उदाहरण खूप महत्त्वाचे ठरू शकते. मुस्लीमांचे राष्ट्रीयीकरण, विश्वबंधुता आणि या राष्ट्रांशी त्यांचा संबंध याविषयी त्यांनी भाष्य केले आहे. इस्लामच्या विचारांचे दोन भाग केले आहेत. त्यामध्ये अपरिवर्तनीय आणि परिवर्तनीय अशी ही विभागणी आहे. इस्लामच्या काही मुलभूत गोष्टींचा समावेश अपरिवर्तनीय गटांमध्ये केला आहे. पण त्यांचे हे

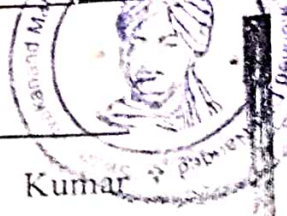

लिखाण हीन वेळेस जाळून टाकण्यात आले. राध्या त्यांचे कुराण भाष्य उर्दूमध्ये उपलब्ध आहे. कुराणाचा व्यवहार्य पध्दतीने अर्थ लावणारे हे एक महत्त्वाचे साहित्य आहे.

भारतातील मुस्लीमांची लोकसंख्या १७ कोटीपेक्षा जास्त आहे. तरीही बहुतांश मुस्लीमांमध्ये, वेगळेपणाची भावना काही प्रमाणात दिसून येते. यामध्ये प्रचलित शिक्षण पध्दतीचा कितपत दोष आहे हे ही तपासून पाहिले पाहिजे. मुस्लीम सत्यशोधक मंडळाचे संस्थापक हमीद दलवाई यांनाही याच शिक्षण पध्दतीला दोष दिला आहे. ते म्हणतात स्वातंत्र्याच्या काळापर्यंत आमच्या मुसलमान विद्यार्थ्यांना वेगळ्या उर्दू शिक्षणाची सोय करण्यात आली. इथल्या बहुजन समाजाशी असले-नसलेली सांस्कृतिक संबंध तोडण्याचा शिकस्तीचा प्रयत्न करण्यात आला. उर्दू भाषेची वेगळी परंपरा निर्माण करण्यात आली. एवढे सगळे होऊनही इथले संबंध आधी पूर्णपणे तोडू शकलो नाही. त्यामुळे आज मुस्लीम समाज या प्रश्नाकडे गोषलेल्या दृष्टीने पाहत आहे. आपली भाषा आणि आपली संस्कृतीच अखेर महाराष्ट्राचा व देशाच्या समाजजीवनातले आपले स्थान निश्चित करणार आहे. याची त्याला पूर्ण जाणीव झालेली नाही. भारतीय मुस्लीमांला इथल्या समाज जीवनात रुळल्याशिवाय गत्यंतर नाही आणि उर्दू विषयी अकारण निर्माण झालेल्या जिद्दाल्याने तिला बिलगण्याचा मोह तर आवरत नाही. अशी बहुसंख्य मुसलमानांची अवस्था झाली आहे. भारतामध्ये मुस्लीमांना उर्दूमध्ये शिक्षण देण्याचे धोरण आखण्यात आले आहे. यामुळे परिस्थिती आणखीनीच बिकट झाली आहे. मुसलमान धार्मिकदृष्ट्या अल्पसंख्य असला तरी भाषिकदृष्ट्या अल्पसंख्य नाही. हे सांगण्याची वेळ सरकरला यावी ह्या सारखे दुदेव नाही. शैक्षणिक माध्यमातून मुस्लीम समाजाला आणखी चांगल्या पध्दतीने मुख्य प्रवाहात आणता आले तर त्यांनाही जागतिकीकरणानंतरच्या आर्थिक विक्रसाचा फायदा होऊ शकतो. कोणत्याही समस्येच्या मुळाशी सांस्कृतिक आणि आर्थिक विषमता असते. यादोन्ही विषमता दूर करण्याची संधी शैक्षणिक संधीमधून मिळत असते. त्यामुळे दहशतवादावरील लांब पल्याचा उपाय म्हणून शिक्षण धोरणामध्येच योग्य तो बदल करणे उचित ठरू शकते.

संदर्भ :-

- १) ISIS-The Challenge and the Response, Ed. Shrikant Paranjape, YCNISDA, Sawitrabai Phule University Pune, Kalinga Publication, New Delhi, Published in २०१५.

- २) Militant Groups in South Asia, By Surinder Kumar Sharma/Anshuman Behra, Pentagon Press, Published in २०१४.
- ३) गुड मुस्लीम बॅंड मुस्लीम-इस्लाम, अमेरिका आणि दहशवातविरोधी युद्ध याबाबत साक्षेपी विवेचन, लेखक-महमुद मजराती, अनुवाद पुष्पा भावे, मिलिंद चंपानेरकर, रोहन प्रकाशन, प्रकाश वर्ष २०१४.
- ४) International Terrorism and Religions Extremism, Ed.Mahavir Singh, Anamika Publishers, Published in २००४.
- ५) An Anatomy of Terror-A History of Terrorism, Andrew Sinclair, Maemillan Publication, published in २००३.

विशेष लेख आणि शोध निबंध :-

- १) The Beliver by William Mccant.

Available

at

<http://www.brooking.edu/Research/essays/२०१५/thebeliever>

- २) The Shia-Sunni Divide, CFB.

Available at-<http://www.cfr.org/peace-conflict-and-human-right/sunni-shia-divide/P.३३१#१.१>

- ३) Understanding the Taliban and Insurgency in Afghanistan,

By Thomas H. Johnson, M.Chris Manson, Winter २००७.

- ४) Saudi Arabias Soft counterterrorism strategy : Prevention,

Rehabilitation and After care by Christopher Boycek, Covnigie Paper, September-२००८.

- ५) पुनर्भेट हमीद दलवाईची, साप्ताहिक साधना विशेषांक, प्रकाशन-१५, ऑगस्ट-

२०१५.